

Privatizarea lu' pește

CUM SE FAC MILIOANELE FORTÂND CONSTITUȚIA

■ Parlamentari pe liste
(dar nu cele electorale,
ci altele, mai cu cântec !)

pag. 16

Nr. 9 ● 28 februarie - 6 martie 1995 ● 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM ●

FLACĂRA

Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

DOUĂ
reviste
într-una
singură

ATENȚIE: Nu primiți FLACĂRA
fără BIS sau invers !

Flacăra
BIS
magazin

Atenție ! Cu 500 de lei
ai plătit și FLACĂRA.

JOSE CARRERAS:

„Fac numai ceea ce
imi poruncește
inima”

Interviu acordat
revistei vechi „Mureș”

Reporter: Cu ce s-a schimbat
viața de după ce s-a căsătorit
cu soția lui de la început?

Carreras: Măcar mai puțin
dăruie în viața mea mult
mai intens.

R: Ce importanță acordă
familiei pe care ai întreprins-o?

C: Când ai un gâd dăruie pentru
așa-zis „familie” față de
societate. Aceasta înțelegă că tu
nu poți trăi în lume. Eu, înțeleg
cu colaboratorii mei, ne-am împu-
tat cu mult entuziasm în această
activitate.

R: Ai căutat la premiere opere
„Fata” pe 18 decembrie. Unde ai
primit de Placido Domingo. Ce vor
spune la el?

C: Este o bucurie să ai prietenii
care să îți dea și Placido sunt
buni prietenii.

R: Și Pavarotti?

C: Nu lăsați plăcerea să nu
înțeleg. El vine la spectacole mele
și eu merg la ale lui. Am două copii
lăsați în urmă, vorbim despre
robur, ne simțim. Aven și alte
subiecte comune: fotbal, țară...

R: Cum vă trăiți viața?

C: Viața este ceva
extrem de frumos. Aproape
în toate limbile este de
pauză fermă, de aceea
trebuie să ai o viață
activă, ceea ce creșterea
la o severă auto-disciplină.
Când îți dai seama că ai
un rol important, motiv
pentru care îți dai seama
și pe lângă asta că îți per-
mite timpul.

R: Ce ai înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

R: Ce a înțeles din
pauza care are loc în 20
de ani?

C: Experiența mea s-a
îmbogățit în permanență.
Când ai avut o viață
activă de muncă
emoțională și rațională,
când ai avut o viață
creativă și din sufletul meu.

Monșer, văzui o mătă...

Nicolae Cervești îi pasează
pisica civic-liberală
lui Dinu Patriciu

Abia născută și pornită de-a
bușilea prin jungla politică, Alianța
Civic-Liberală se ridică și desco-
peră dificultățile echilibrului: cu un
picior juridic în Convenție și cu o
pisică proiectată în brațele lui Dinu
Patriciu, primul pas se dovedește
a fi o aventură...

MIHAI
TATULICI
vă vorbește
în FLACĂRA cu
„Cuțitul în
spate”

pag. 14

HELIOSPROBOSCOPUL

■ Serialul se
apropie de sfârșit,
încurcătura rămâne

pag. 8-9

A reapărut revista
CUVÎNTUL

pag. 3

Gloanțe de cauciuc
în Convenția
Democratică

pag. 4

KAPPA

răspunde
scrisorilor primite
la redacția FLACĂRA

*Your Partner for Networking
and Digital Communications*

Blue Ridge International

**REȚELE DE CALCULATOARE
COMUNICAȚII DE DATE ȘI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -**

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

ATC 386SX-40 MHz	ATC 486DX-33 MHz
ATC 386DX-40 MHz	ATC 486DX2-66 MHz
ATC 486DLC-40MHz	ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC 486SLC2-66MHz	ATC PENTIUM-90/100 MHz

**PCI bus
VL bus**

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN , HDD 250-540 Mb detasabil , 4 - 32 Mb , FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb , Trackball , 2 sloturi PCMCIA , 16bit sound , DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI

9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Imprimante HEWLETT PACKARD

Laser - toată gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Monitoare CTX

14",15",17" Noninterlaced , MPRI-2
Green

Modemuri/Fax GVC interne si externe

2400/9600 bps
14440 bps , 28800 bps

**Software de rețea NOVELL
Instalații satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicații ALINCO**

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69 , 210.19.98 , 210.18.34 Fax. 211.73.68

BECKMAN

CTX

ALINCO

CHAPARRAL

**hp HEWLETT
PACKARD**

American Power Conversion

**PUBLICATIILE
Flacăra**

Societate comercială înmatriculată
la Oficiul Registrului Comerțului
București sub nr. J. 40/5888/1991
din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:
Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membri: Ion D. Gola, Alexandru Păsărin,
Mihai Sândolu, Liviu Timbus

Director economic: **SILVIU ILE**

Director juridic - personal: **CORNELIU OLTEANU**

Director publicitate și suplimente speciale:
MIHAI SÂNDOLU

Director difuzare: **MANUELA VASILIU**

Șef cabinet: **CĂTALINA ALBERTI** 222.33.31;
222.33.44; (2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere
nr. 1, cod 71341.

Telefoane: 223.15.10; 223.15.20; 223.15.30;
223.15.40; 223.15.12; 223.15.37; 223.15.44, cu interioarele din paranteze

Fax: 222.82.89

Cont lei: 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută: 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București.

Flacăra

Redactor-șef: **EUGEN CHIROVICI**

Consilier: **LIVIU TIMBUS**

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: (2559)

■ **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian
Ghițeanu, Roxana Stancu

■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Gola, Ștefan Nicolae

■ **SOCIAL** (2128) - Alexandru Arion, Dan
Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin,
Toma Roman jr., Lucia Ștefanovici

■ **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocariu,

Elena Ghera, Florin Ioniță

■ **CORRESPONDENȚI ÎN ȚARĂ:** Pașcu Balaci, Ion
Ceacără

■ **CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE:**
Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania),
Emanuel Tânjălă (SUA)

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Crina
Gorgoi

■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu,
Angela Ștefănescu

**REBUS
REBUSACHE**

maxi SKANDY

• Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu,

Simona Păsărin, Simona Simzianu

Telefoane: (2036) director, (1457) redacție

PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2600):

222.68.05: **Călin Mărușanu**, Dan Ciuciuc, Adriana
Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina
Chițulescu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ 222.67.38:

Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana
Glodian, Eugen Mațotă, Cezar Munteanu, Marius
Ristea, Doru Vintilă

DIFUZARE 222.66.28: Gabriel Bumb, Cora Cio-
ceanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu,
Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie,

Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu

PERSONAL (2560): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): **Aida Balica**,

Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela

Pătrășcoiu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): **Dan Miroșă Popa**, Marian
Băicoianu, Liliana Crețu, Nicolae Luchian, Dan
Neagu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea
Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon
222.33.44, fax 222.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1,
sector 1, cod 71341 - București, România

**Tehnoredactare
computerizată**

**TIPARUL
TIPOREX S.R.L.**

Revista **FLACĂRA** utilizează
informații furnizate de agenția
MEDIAFAX

Închiderea ediției: sâmbătă ora 10

Viata sub un președinte de regat

George Arion

Rezistența prin cuvânt

A reapărut *Cuvîntul* După un an de întrerupere, Radu G. Țeposu, Ioan Buduca, Tudorel Urian, Dan Ciachir au reușit să-l propună din nou atenției cititorilor. De această dată, sub forma unui mensual de cultură, în 16 pagini, agreabil de parcurs datorită unei prezentări grafice elegante. În afară de cel pe care l-am enumerat deja, mai semnează, printre alții, în acest prim număr al noii serii, Varujan Vosganian, Adriana Babeți, Al. Cistelecian, Mircea Mihăieș, Marian Popescu, Ioan Groșan, Vladimir Tismăneanu. Lectura articolelor pe care ei le publică este deosebit de atractivă. Sunt colaboratori pe care orice redactor șef și l-ar dori să-l aibă la alcătuirea sumarului. Fără prejudecăți, într-un stil dezinvolt, cu un bagaj cultural de ținută, de care însă nu fac paradă, acești autori analizează fenomene sociale, economice, politice, radiografiază evenimentele literare, plastice, muzicale,

teatrale, cinematografice etc., alcătulnd și un top al lor. Deosebit de interesant este fragmentul din Jurnalul lui Eugen Ionescu (manuscrisul se află la Muzeul Literaturii Române), precum și reflecțiile politice ale lui Richard Nixon (în trecut fie zis, o parte dintre ele au apărut întâia oară în *Flacăra*, în toamna lui '94). Primul impuls la primirea revistei pe care am prezentat-o a fost acela de a pune mâna pe telefon și a-l suna pe fostul meu coleg Radu G. Țeposu pentru a-l felicita; însă m-am oprit. Mi-am adus aminte care este soarta publicațiilor care nu înjură ca pe maldane, care nu-și desfată cititorii cu amănunte despre violuri și crime. Dar tocmai de aceea mi se pare și mai de laudă inițiativa temerară a echipei de la *Cuvîntul*, căruia îi doresc să fie o oază de cultură în deșertul de ignoranță care ne amenință.

Crin Antonescu, deputat PL '93:

„Oamenii m-au votat pe lista CDR. Deci, ca deputat, nu-mi pot permite să părăsesc Convenția”

– **Dle deputat, care sunt premisele atitudinii dv., favorabilă rămănerii PL '93 în Convenție, atitudine opusă celei a conducerii partidului?**

– Ideea în care s-a constituit această formă a Opoziției unite, necesitățile care au dus la crearea ei, rămân valabile, după părerea mea. În 1992 s-a pornit de la concluzia că această politică de reuniune este singura noastră șansă, sau cea mai rapidă în orice caz, pentru a putea duce, în condiții de succes, această bătălie. Și eu cred că aceste premise nu s-au schimbat. În acest moment s-au conturat foarte clar două linii, în interiorul Opoziției și în interiorul multor componente ale Convenției Democratice. Pe de-o parte, există opțiunea pentru continuarea acestui tip de confruntare, în speranța că experiența pe care am câștigat-o, că evoluția firească a lucrurilor, o anumită erodare inerentă a puterii și a imaginii ei, vor face ca la alegerile următoare să avem câștig de cauză.

O altă orientare care se face din ce în ce mai mult simțită, care n-a fost încă foarte explicit enunțată, dar care nu e mai puțin sigură, este aceea a unei schimbări strategice majore și anume a alegerii unei variante de compromis, nu în sens peiorativ, dar a abandonării, în orice caz, a acestei confruntări frontale.

Pornesc de la premisa că și cei care se îndreaptă acum către o altă variantă decât cea pe care noi am folosit-o timp de doi ani, au bune intenții. Noi am intrat într-o linie dreaptă, mai avem mai puțin de un an până la alegerile locale și cel mult un an și jumătate până la alegerile generale și prezidențiale și dacă vom continua să mai consumăm din acest timp cu aceste dispute interne, cu acest adevărat război civil din interiorul Convenției Democratice, cred că nu vom avea nici unii, nici alții șanse. Din acest punct de vedere, cred că problema ar trebui pusă răspicat.

Sigur, argumentele celor care vor sub o formă sau alta plecarea din Convenție și, mai mult, nu vor doar atât, vor, practic, desființarea Convenției, sunt unele care țin mai cu seamă de logica strictă și de interesele stricte de partid. Eu trebuie să spun foarte limpede că aceste interese stricte de partid sunt normale, sunt naturale. Și, din punctul acesta de vedere, nu cred că este vreun partid din Convenție care face excepție. Este adevărat că PNȚCD are niște tendințe hegemonice, ele sunt naturale, este adevărat că celelalte partide, mai mari sau mai mici, au tendințe, să le spunem, de emancipare sau uneori chiar de rebeliune, cum sunt numite, și asta este expresia unor

tendințe naturale. Dar dacă toți liderii și toți membrii partidelor care fac parte din Convenție ar porni de la premisa că, la o adică, este mai bine să ai mai puțini deputați, dar într-o coaliție aflată la putere, decât mai mulți în opoziție, cred că atunci am putea merge mai departe cu reale șanse de câștig. Din păcate, cred că acest lucru nu se va petrece, și dacă acest lucru tot nu se va petrece, atunci este bine să știm cât mai repede, fiecare, pentru ce soluție optează. Ceea ce mă mâhnește pe mine și pe mulți colegi de-ai mei, care am intrat în politică după 1990 cu niște obiective și cu niște principii foarte clare, este faptul că disputele acestea au ieșit de mult de pe tărâmul principiilor și al clarității principiilor. Și asta dăunează electoratului nostru comun, pentru că oamenii nu pot fi învinuiți pentru faptul că nu percep tot felul de subtilități de culise care țin de bucatăria scenei politice, pur și simplu, și ei se raliiază unor idei și unor strategii mari. De asta suntem, în fond, poate mai mult purtătorii unor idei și unor opțiuni strategice decât purtătorii unor interese stricte, de partid!

Prăbușirile gen „Câmpeanu” sunt posibile

– **Credeți că partidele care vor ieși din CDR se vor confrunta cu o prăbușire „gen Câmpeanu”?**

– Sigur că eu nu-mi pot permite, nu am datele necesare pentru a face niște pronosticuri. Ceea ce pot să spun însă este că eu cred că transformarea, într-un fel sau altul, a Convenției, ieșirea unor formațiuni din Convenție vor modifica foarte serios actuala rată din sondaje. Cred, de pildă, că PAC, care are o cifră frumoasă în ultimele sondaje, ar putea suferi căderi importante dacă ar părăsi Convenția Democratică. În orice caz, un singur pronostic mi-aș permite să anume acela că pentru formațiunile care ar părăsi Convenția Democratică perspectiva este destul de neclară. Dacă interesul fiecărui partid, este acela de a ajunge, sub o formă sau alta, la putere, este foarte clar că, nerămânând în Convenție și plecând de acolo, partidele nu au șansa de a ajunge prin ele însele la putere și atunci nu rămâne decât să credem că sunt dispuse la

o eventuală altă coaliție majoritară decât aceea cu colegii de opoziție de până acum. Ceea ce ar fi, din punctul meu de vedere, dezastruos, în sensul că ar schimba și ar confuziona datele vieții politice de până acum, din România, care cel puțin atât câștig prezentau că împărțiseră foarte clar, pe opțiunile magistrale, pe cei care sunt moștenitorii comunismului și care încearcă să întârzie sau să recupereze cât pot mai mult în această tranziție, și pe cei care vor, într-adevăr, o schimbare cât mai rapidă și cât mai profundă în societatea românească.

– **Pentru că tot am pomenit de „sindromul Câmpeanu”, în cazul în care PL '93 iese din CDR, credeți că va fi posibil să apară un PL '93-CD?**

– În ceea ce privește PL '93, există - ceea ce am și declarat, de altfel, în ultima vreme - există cu certitudine oameni, mulți oameni, nu știu exact în ce proporție dar demn de luat în seamă, care sunt categoric pentru linia strategică veche, pentru păstrarea acestei apartenențe a partidelor la Convenția Democratică. Chiar dacă, o spunem și noi, eșecul din 1992 trebuie asumat, trebuie făcute toate analizele și trebuie, fără îndoială, în multe chestiuni care țin de funcționalitate, restructurat, într-adevăr, rearanjat tot mecanismul acesta de funcționare al Convenției Democratice. Aceasta este o altă problemă, numai că noi o vedem în interiorul acestei opțiuni mari.

Ce se va întâmpla în situația, ipotetică, în care, nu mai e mult până atunci, o majoritate a partidului sau a organului care este îndreptățit prin statut să ia această decizie va hotărî că PL '93 trebuie să părăsească Convenția, aceasta este greu de spus. Există oameni care în mod categoric nu vor urma partidul în această direcție, pentru că, de pildă, să ne reamintim că există o componentă importantă a PL '93 care provine din PNL-CD inițial. Înșuși dl Dinu Zamfirescu, care este unul din liderii partidului, are, ca lider, mandatul acelor oameni a căror rațiune politică în momentul '92 a fost tocmai despărțirea de Câmpeanu și venirea în tabăra Convenției Democratice. De asemenea, există între deputați, și eu sunt unul dintre aceștia, oameni cu o situație foarte clară. Ca să dau exemplul meu, care nu este singular, sunt singurul deputat al Convenției Democratice

într-un județ, în speță, județul Tulcea. Eu sunt aici și am acest mandat pe baza unor voturi, care au venit pentru o siglă clară, pentru o idee clară, pentru o formațiune politică foarte clară. Și aceste voturi au putut veni de la oameni care, în particular, simpatizau cu PNȚCD sau cu alte partide care rămân astăzi în Convenția Democratică. Deci, în nici un caz, ca deputat, nu-mi pot permite să părăsesc Convenția Democratică în timpul acestui mandat! Dacă aș fi convins că, din punct de vedere politic, partidul are toată dreptatea și are tot interesul să părăsească Convenția Democratică, atunci aș demisiona din funcția de deputat și l-aș urma ca simplu membru. Ca deputat, a face acest gest mi se pare, limpede, o dezertere electorală, o încălcare a pactului încheiat în condiții foarte limpezi cu electoratul.

Absența domnului Coposu a „excitat” imaginația combinatorie a multora

– **Poate fi făcută vreo legătură între absența din țară, destul de mare, a domnului Corneliu Coposu și actuala situație din CDR?**

– Mi-e greu să fac o legătură între aceste lucruri, chiar dacă, poate, ea există. Eu cred că absența din țară a domnului Coposu (nu poate, cred, nimeni nega, este una din personalitățile foarte stabile și simbolice, să-i spun așa, ale Convenției) a dus la o anumită accelerare a tensiunilor, mai cu seamă în perspectiva pronosticurilor care s-au făcut în legătură cu evoluția stării sănătății domniei sale. Acesta este adevărul și dat fiind că era vorba de o personalitate politică foarte importantă, a cărei eventuală dispariție de pe scena politică, sub o formă sau alta, ar fi însemnat, fără îndoială, mutații în PNȚCD, în raporturile din Convenție, sigur că asta a stimulat, a „excitat” imaginația combinatorie a foarte multora dintre protagoniștii Convenției. Din ferice, lucrurile nu au evoluat în sensul acestor pronosticuri și, în fond, cred, asta mi se pare mai important, că dincolo de persoană, dincolo de personalități, avem fiecare propria busolă politică și ea nu se poate schimba în funcție de menținerea sau dispariția din funcție sau din postura politică a unui lider sau a altuia. Cred că aceasta este chestiunea, a busolei politice, și dacă, cumva, cineva a schimbat modul de a citi această busolă este dreptul său, dar e foarte bine s-o spună limpede!

MARIAN GHIȚEANU ■

Rația de libertate

Băieții de stat

Săptămâna trecută s-au stors, cu gesturi crispate, rufele îndelung spălate de către Convenția Democratică în public. Ceea ce a rămas după această ingrătă operație intră acum în faza de limpezire. În sine, aceste lucruri nu sunt de condamnat, pentru că ele țin de „riscurile meseriei” fără de care viața politică ar fi un perpetuu cor de îngeri; înhămat la patimă, omul politic nu-și aranjează ținuta după edițiile de lux ale codului manierelor elegante. Nu e de condamnat nici scena deschisă la care au recurs cei ce s-au confruntat; în definitiv, pentru a alege bob de bob în cunoștință de cauză, dorim cu ardoare transparența. Iar dacă deschidem cartea de istorie, vedem că viața și petrecerea partidelor antebelice sunt marcate din belșug de logodne, certuri, căsătorii și divorțuri, care au ținut mal mereu capul de afiș. Dincolo de aceste nimicuri, însă, băieții de stat ai României au făcut istorie națională și au edificat o societate prosperă, modernă, democratică.

Ce le lipsește astăzi oamenilor politici ai Opoziției pentru a trece de la condiția de „băieți de stat” la cea de băieți adevărați? În primul rând forța, iar aceasta vine din sentiment, nu din dansul meschin al procentelor, ori din subtilitățile doctrinare; vine din sentimentul unității. În al doilea rând - oricât ar scandaliza ceea ce spun - maturitatea. Nu e o tragedie să pierzi o bătălie electorală, dar dacă o pierzi pe aceea pe care trebuie neapărat să o câștigi (mă refer la cea din '96),

înseamnă că nu ți-ai făcut lecțiile. Or, dacă-și închipule cineva că Opoziția poate câștiga alegerile prezentându-se fărămărită pe fel de fel de ilste și listuțe, se-nșală amarnic! Comunismul n-a murit încă în România, nici în economie, nici în structurile de putere. Oamenii văd și știu asta, pentru că se lovesc la tot pasul de „vechii tovarăși” și le e viața de zi cu zi amarnică. Să abandonezi imensul capital electoral care e anticomunismul structural al poporului român este o mare eroare. Să-ți imaginezi că electoratul se va prezenta la urne învăluit în parfumul savantelor disocieri analitice între doctrine politice este o mare iluzie. Înainte de orice, oamenii vor alege între comunism și schimbare, între o viață de care li s-a acrit și una în care își pun speranțe. Singura problemă este lămbajul în care te adresezi, ca să ajungi la inima și mintea omului ce-și lasă soarta în mâna ta. Nu știți să-l vorbești? Atunci ieși afară din politică!

În sfârșit, răul a fost făcut. Convenția Democratică s-a spart. Dacă în '90 vina a fost atribuită electoratului care încă nu-și revenise din bulmăceală, dacă în '92 vina a fost atribuită scamatorilor de la urne, acum vina va trebui asumată de către cei ce-au distrus ideea de Opoziție Unită. Cine sunt aceștia? Se știu ei foarte bine. Și îi știți și domniile voastre, iubii cititori.

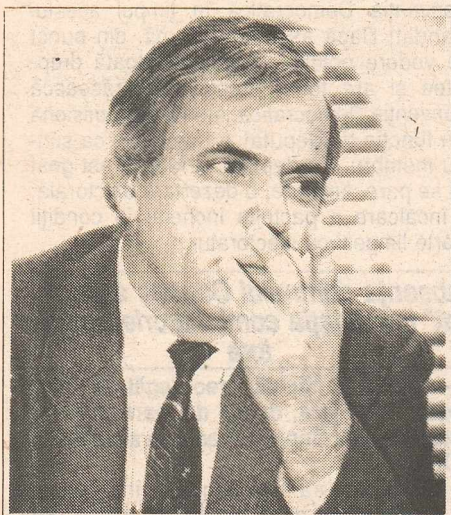
EUGEN CHIROVICI ■

Incertitudinea planează încă peste Convenția Democratică din România. Nu s-au stins ecourile ultimei ședințe a Consiliului Național și s-au acumulat deja noi tensiuni.

PAC cu gloanțe de cauciuc!

Se-nching spiritele acolo unde nu e cazul

□ Nicolae Manolescu se leagă de sigla și denumirea Convenției, iar aceasta „uită” să-l invite la ședința Comitetului Executiv

„Există posibilitatea de a rămâne, dar există și posibilitatea de a părăsi CDR. Depinde de prea mulți factori ca să anticipăm acum”

Liderul PAC, Nicolae Manolescu, a aflat la propria sa conferință de presă (n.r.-joi, 23 februarie) că a doua zi urmează să se desfășoare ședința Comitetului Executiv al CDR! Vestea i-a fost adusă în mod involuntar de un ziarist, care, nebănuind că liderul PAC nu cunoaște problema, l-a întrebat ce se va discuta cu acest prilej. Mirat, Nicolae Manolescu și-a scos stiloul și și-a notat ora, ziua, precum și ordinea de zi: „Programul de asigurare a calității actului de guvernare”! Căci dl Cristian Popescu, secretar al CDR, anunțase presa, dar nu și toate partidele membre ale acestei alianțe. Printre cei omiși se numără PAC, PSDR și PL '93. Interesant însă, înștiințarea nu sosisse nici

până seara târziu, iar dl Manolescu opina că nu se cade să participe la o ședință la care n-ai fost convocat.

O altă problemă, semnalată tot de liderul PAC, o reprezintă sigla și denumirea Convenției. Art. 40 din Legea electorală în vigoare prevede că o alianță nu poate participa la alegerile următoare cu denumirea și însemnele de la trecutul scrutin, dacă au intervenit modificări în componența acesteia. Or, se pare că PSDR deja a plecat. UDMR a anunțat că nu semnează protocolul adițional, iar PNL a intrat recent în alianță, acest partid nefiind membru CDR la alegerile din 1992. De altfel, un precedent există. Atunci când Radu Câmpeanu, a părăsit această coaliție, cei

rămăși au fost nevoiți să-și completeze numele și să-și încercuiască simbolul electoral.

„Pisica” ACL e ruptă de-a binelea

Trebuie semnalată și situația destul de dificilă în care se găsește Alianța Civic-Liberală, căci două formațiuni sunt decise să rămână cu orice preț în Convenție (PNL și PNLCD), iar celelalte două au toate șansele s-o părăsească. Trist, pentru o idee care încă de la înființare aducea 21% din sufragiile celor chestionați în sondajele de opinie. Desigur, motivele PNL și PNLCD pot fi lesne explicate. PNL e prea nou sosit în CDR ca să îndrăznească să miște în front, mai ales după meciu-

rile pe care le-a avut cu PL '93, episod ce demonstrează că acestea se pot relua oricând. Cât privește Partidul Național Liberal Convenția Democratică, să ne întrebăm doar ce s-ar întâmpla cu denumirea sa dacă ar părăsi CDR? Dl Cervești, experimentat avocat, știe cu siguranță ce belele ar urma și este deosebit de prudent. Cum la fel de prudenți vor fi probabil și alegătorii Convenției. Căci dacă la ultimul sondaj de opinie această grupare strângea 38% din preferințele cetățenilor, ar fi interesant de văzut cât mai adună după aceste interminabile „gale pugilistice”.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Barca pe valuri

Curenții care agită apele Convenției poartă PSDR-ul spre Partidul Democrat

□ Nu e prea devreme? Nu e prea târziu?

La ultimul Consiliu Național, PSDR a hotărât să nu semneze Protocolul Convenției Democratice. Decizia a fost luată cu 28 de voturi pentru și 18 împotriva. Prin acest vot, PSDR a optat de fapt pentru părăsirea Convenției Democratice. Sergiu Cuneșcu nu declară însă fățiș acest lucru. „Vom lăsa la latitudinea Convenției excluderea PSDR din alianță”, spune domnia sa, lăsând o porțiță deschisă pentru dialog partenerilor săi politici.

Curajul PSDR de a părăsi CDR este determinat în mod evident de preconizata alianță cu PD. Totuși, liderii PSDR nu recunosc că ar fi existat discuții exploratorii cu partidul lui Petre Roman. „Ce va fi peste un an, nu putem ști”, răspunde enigmatic Constantin Avramescu. „Deocamdată, nu am discutat cu PD această posibilitate”. În schimb, PSDR se declară

fără rezerve pentru Marea Coaliție a Reformei, din care să facă parte și PD. Cam ce ar trebui să reprezinte pe scena politică Marea Coaliție a Reformei nu e clar încă pentru nimeni. În esență, ea ar fi o alianță între toate partidele din opoziție, care să prezinte populației „un mesaj nou, clar, pozitiv și convingător, în vederea câștigării alegerilor”.

După părerea lui Constantin Avramescu, Convenția Democratică n-are decât să existe în continuare, Marea Coaliție ar veni „deasupra”. „Nu au legătură una cu alta, țin să precizeze vicepreședintele PSDR. Adică Marea Coaliție ar fi un fel de alianță cu o altă alianță. Ideea nu e tocmai strălucită. Singurul lucru bun pe care PSDR îl poate face acum pentru viitorul

său politic este să înceapă cât mai curând tratativele cu Partidul Democrat - aceasta este o idee care circula tot mai insistent și pe care o consemnăm, fără să riscăm aprecieri și fără să facem pronosticuri; traseele pe care se poate înscrie PSDR nu sunt atât de limpezi cum par la prima vedere.

ROXANA STANCU ■

Moldova fără zimbri

NICOLAE COSTIN, primarul Chişinăului, a fost înmormântat ca un anonim

□ Oficialii români, aflați în oraş, au preferat taifasul cu Snegur şi Sangheli

Duminică, 19 februarie, fostul primar al Chişinăului, **Nicolae Costin**, a fost îngropat. De numele lui Nicolae Costin se leagă scoaterea statuii lui Lenin din fosta Piaţă a Victoriei şi repunerea pe soclu a statuii lui Ştefan cel Mare.

În timp ce posturile naţionale de radio şi de televiziune ne ţin la curent cu tot soiul de fleacuri legate de domnul Halaicu, de-am ajuns să ştim şi unde-şi bea cafeaua, moartea omologului său basarabean nu a fost anunţată nici la Chişinău, nici la Bucureşti! În ciuda acestui fapt, deşi a plouat, duminică l-au condus pe ultimul drum **Dumitru Matcovschi, Mihai Cimpol, Alexandru Moşanu** şi numeroşi oameni simpli. La Ambasada Română se ştia, căci s-au trimis reprezentanţi (deşi „originalii” erau chiar acolo, dar s-au făcut că plouă).

Este clar că s-a dat o turnură politică acestui nefericit eveniment, care a fost trecut sub tăcere pentru a nu tulbura sau umbri vizita înalţilor oaspeţi la Chişinău. Totuşi, după ce s-a întors, domnul Văcăroiu ar fi putut să dea măcar un anunţ la mica publicitate. Nu-l costa nimic. Nici măcar... traducerea!

LUCIA ŞTEFANOVICI ■

Scade populaţia României

209.367 persoane au părăsit ţara, în perioada 1990-1994

□ S-au repatriat numai 16.170

209.367 cetăţeni români au emigrat, în perioada 1990-1994. În aceeaşi perioadă, numai 16.170 cetăţeni români au solicitat repatrierea. Aceste informaţii ne-au fost puse la dispoziţie de colonelul Constantin Buzoianu, şeful Direcţiei generale de paşapoarte şi Poliţiei de frontieră.

În perioada 1990-1994, un număr de 263.287 cetăţeni români au solicitat documente pentru emigrare, dar numai 209.367 au părăsit efectiv ţara. Diferenţa de 53.920 reprezintă persoane care au renunţat la emigrare sau care nu au primit viza pentru stabilire în străinătate.

În 1990, au părăsit efectiv ţara un număr de 96.929 cetăţeni români, dintre care persoane cu studii superioare - 5.467, cu studii medii - 15.674, muncitori - 27.230, pensionari - 18.343, fără calificare - 30.250. Din totalul de 96.929 persoane care au emigrat în 1990,

reţinem două cifre: 60.017 germani şi 23.888 români. Din acelaşi total de 96.929, au emigrat în Germania un număr de 66.121 persoane, în Ungaria - 10.634, în SUA - 4.924, în Austria - 3.459 etc.

În 1994, au părăsit efectiv ţara un număr de 18.148 cetăţeni români, din care cu studii superioare - 2.595, cu studii medii - 4.344, muncitori - 4.630, pensionari - 986, fără calificare - 5.593. Din totalul de 18.148 persoane emigrate în 1994, 3967 erau germani, 11.811 - români, 2.109 - maghiari, 261 - alte naţionalităţi. Din acelaşi total de 18.148 persoane emigrate în 1994, 6.517 s-au stabilit în Germania, 1.866 - în Ungaria, 1.413 - în SUA, 1.660 - în Canada, 1.485 - în Austria etc.

În perioada 1990-1994, au solicitat repatrierea un număr de 16.170 cetăţeni români, din care cu studii superioare - 2.905, cu studii medii - 3.916, muncitori - 4.354, pensionari - 1.356, fără calificare - 3.645. Pe naţionalităţi: români - 11.654, maghiari - 1.309, germani - 684, evrei - 848, țigani - 1.007, alte naţionalităţi - 674. Structura pe principalele ţări din care s-au repatriat: din Germania - 2.945, din SUA - 1.967, din Israel - 1.215, din Franţa - 961, din Austria - 743, din Ungaria - 701, din alte ţări - 7.644.

Cifre? Nu. Destine. Româneşti.

DAN GHEORGHE ■

„Elimineişian”

În cadrul TVR s-a creat un departament internaţional care ar trebui să promoveze imaginea frumos colorată a României în lume.

Ca pentru orice departament care se respectă, şi aici s-a organizat un concurs pentru ocuparea posturilor de redactor.

Printre candidaţii la cele două posturi de redactor s-au numărat şi câţiva specialişti în domeniu. Proba eliminatorie a constat în citirea unei ştiri întâi în română, apoi în engleză. Un coleg de breaslă, care, spre lauda lui, stăpâneşte perfect ambele limbi, a picat la

această unică probă eliminatorie (de nivel elementar) şi nu reuşeşte să-şi dea seama care au fost cu adevărat criteriile de selecţie. Probabil că la astfel de concursuri candidează cine vrea, rămâne cine trebuie.

TOMA ROMAN jr. ■

„Voi scandal, Bibicule!”

Nu eu, FLACĂRA. Nu tu, cititorule. Nici ei, parlamentarii; ei în nici-un caz (da' deloc!)... Ci LEGEA, care se simte ultragiată!

Fotografi de FLORIN IONITA

Continuăm în pag. 16 ceea ce am început în numărul trecut, în această pagină.

Am fi răi dacă n-am recunoaşte

O realizare incontestabilă a guvernului Văcăroiu: VALUL DE GREVE!

□ Visul urât al economiei de stat continuă (vezi şi pagina 16 a revistei noastre). Când se vor trezi cei ce conduc această ţară?

Guvernul se confruntă la ora actuală cu o „explozie” de greve. Salariile mici, lipsa unor condiţii civilizate de muncă şi de viaţă au scos din nou oamenii în stradă. Prezentăm în rândurile de mai jos un „calendar” al grevelor din săptămâna pe care am încheiat-o. Oare ce trebuie să se mai întâmple ca Nicolae Văcăroiu să înţeleagă că nu e făcut să conducă economia unei ţări? Oricum, nu e decât începutul. Evident, al sfârşitului economiei centralizate.

LUNI-20 februarie

■ Greviştii de la **UCM Reşiţa** au intrat în cea de-a 12-a zi de grevă. La Tribunalul Judeţean se judecă recursul făcut de sindicat împotriva hotărârii judecătoreşti locale, care a declarat greva ilegală.

■ **Federaţia Sindicatelor Portuare Constanţa** declanşează o grevă de avertisment în porturile **Constanţa, Mangalia, Tulcea şi Brăila**. Greviştii cer un salariu minim de 200.000 lei.

■ **CNSLR-Frăţia, CNS Cartel Alfa** şi **BNS** organizează un miting de protest în faţa Ministerului Finanţelor. Se solicită scutirea de impozite a tuturor formelor de ajutor social.

■ **SC ECTransport SA Braşov** a declanşat grevă generală. Greviştii cer mărirea salariilor, demisia directorului general, îmbunătăţirea condiţiilor de muncă.

■ La **Brăila** sindicatul de la **Hercules SA** a intrat în grevă de avertisment. Principala revendicare o constituie mărirea salariilor.

■ **20 de ţărani din Peldeşti, judeţul Neamţ, au declarat greva foamei în faţa Guvernului**. Motivul este nerespectarea

Legii fondului funciar.

MARTI-21 februarie

■ **UCM Reşiţa** intră în cea de-a 13-a zi de grevă. Tribunalul Judeţean decide amânarea judecării recursului introdus de sindicat.

■ La **Braşov**, salariaţii de la **IAR GHIMBAV** au declanşat o grevă de avertisment. Greva este motivată de lipsa fondurilor pentru lucrările de protecţie a muncii, neacordarea drepturilor băneşti promise prin Contractul colectiv de muncă.

MIERCURI-22 februarie

■ Greva de la **UCM Reşiţa** se suspendă.

JOI-23 februarie

■ Salariaţii de la **CASTUMAG**, fosta secţie mecano-sudură din **IMGB**, au intrat în grevă generală. Greviştii cer mărirea salariilor.

■ Muncitorii de la **SC INTEGRATA Botoşani** au ocupat Piaţa Prefecturii din oraş, fiind nemulţumiţi de faptul că s-a întârziat cu plata salariilor. Greviştii au hotărât să nu părăsească piaţa până nu se rezolvă situaţia societăţii.

ANTOANETA CARP ■

Turnul Babel

Scop și mijloc

Famosul general Lebed a împușcat câteva interviuri în reviste de mare tiraj care apar pe ambele părți ale Atlanticului. Curiozitatea presei occidentale față de extravagantul personaj nu este întâmplătoare: jocurile din Kremlin, consumate sub genericul unor acerbe confruntări de cullse, tensiunea socială în creștere galopantă și frustrările multiple ale armatei formează un cocktail Molotov de care un general precum Lebed nu poate fi chiar străin. În consecință, transformat de presa mare, generalul a ieșit din linia sa echivocă tradițională și a admis că dacă necesitățile o vor cere va trebui, asta e, să la puterea. Puterea centrală, puterea generală, puterea așezată sub epoleți prezidențiali. „Dacă lucrurile vor continua să meargă cum știu, numai armata va mai reuși să stopeze explozia catastrofală a Rusiei”, a spus domnia sa, precizând că propriul său acces, „constituțional”, la funcția de președinte „va fi un mijloc, nu scop”. Evident, scopul scuză mijloacele.

Vin alegerile, se varsă lăturile

În plină nebunie preelectorală, și în condițiile unui ascendent indiscutabil al dreptei în Franța, marile intrigi au început să facă ravagii. Mai întâi, cel mai bine plasat candidat al dreptei, premierul Balladur, a fost descris ca un demnitar roz, roz-bombon, amator de staționări în alcovuri masculine. Cum povestea cu homosexualitatea premierului nu s-a putut „instala” cum ar fi dorit stânga, au izbucnit câteva scandaluri financiare în care același Balladur ar fi ținut sfori și sforicele. Cum nici această tentativă nu a făcut carieră pe scena politică franceză, a izbucnit „petarda Maréchal”, un fel de Watergate made in France. Asta a mers. Interceptarea ilegală a unor convorbiri telefonice a asmuțit stânga contra dreptei, centrul contra dreptei și dreapta contra dreptei. Ultimul sondaj de popularitate îl indică pe Balladur în plină alunecare la o cvasilegalitate cu socialistul Jospin care se bucura de nulitate la începutul campaniei. Așadar, o nouă campanie consumată exclusiv în pubele...

O pace incredibilă

De 25 de ani, Ulsterul reprezintă, constant, cea mai lugubră experiență a civilizației europene. Măcelul de acolo a făcut carieră, s-a instituționalizat, a devenit a doua natură a zonei. Iată că, de curând, la Belfast, premierii Major și Bruton au bătut palma. Un program de autonomie pare să se fi bătut în cuie. În final, autohtonii vor putea decide dacă e albă sau neagră: Irlanda de Nord devine parte a Irlandei unificate sau se varsă în Regatul Unit. Oricum, avantajul puterii, autorității și responsabilității se va clarifica după „convorbirile multilaterale”. Ele, desigur, vor fi complexe, îndelungate și convergente în profunzimea lor divergență...

Războiul s-a rezolvat: va fi și mai zdravăn!

După ce Serbia, năpădită de delegații occidentale ale bunelor intenții, s-a decis să nu accepte recunoașterea Bosniei și Croației, în fosta Iugoslavie s-a deschis o nouă perspectivă: cea a unui război și mai zdravăn. Norii negri sunt grăbiți și de iminenta retragere a FORPRONU, căruia președintele Tudjman îi dă cu flit. Șeful diplomației bosniace, Irfan Ljubankici, a declarat, în context, că președintele Izetbegović „nu mai are altceva de ales decât să-și întărească armata și statul, pentru a se pregăti în vederea adâncirii războiului”. Iată o alternativă careia i s-au opus, cu altruism și entuziasm, ONU, OSCE, NATO, SUA, Rusia, Anglia, Franța, Germania și așa cât mai departe...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Moldovenii verzi

Forțele politice antiunioniste aflate în prezent la putere la Chișinău privesc cu rezervă și cu suspiciune orice demers din partea Bucureștiului, orice inițiativă de apropiere venită de la apus de Prut, în care văd - chiar dacă lucrurile nu stau deloc așa - un fel de cursă, un cântec de sirenă, o acțiune de învăluire, care pot pune în pericol permanentizarea (dorită și urmărită crâncen de forțele respective) a separării Basarabiei de România.

Însă dificultățile existenței Moldovei de la răsărit de Prut ca țară de sine stătătoare sunt urlașe (în 1994 Moldova a înregistrat o scădere economică de 28 la sută, iar inflația merge la galop).

Întrucât Rusia nu are mâini de dat, ci numai de luat, singurul sprijin constant pe care l-a primit Moldova când a avut cea mai mare nevoie a venit din partea României (peste 20 de milioane de dolari în ultimii trei ani) și doar din partea ei poate veni și de acum înainte. Dar cei aflați la cârmă la Chișinău par a se fi inspirat, mutatis mutandis, din opera lui Caragiale: moldovenii trebuie să urască tot ce este românesc - limba română, imnul românesc, istoria românească, administrația românească etc.

Excepțiează de la această regulă banii și bunurile românești. Ca atare, Chișinăul caută să readucă raporturile cu România doar la vânzări, cumpărări, livrări, construcții, împrumuturi ș.a.m.d., care să poată fi bine stăpânite și încadrate în actele de rutină ce n-au nimic comun cu politicul, care n-au o anumită bătaie, care nu vizează alte țeluri pe termen lung. Vizita la Chișinău a premierului Nicolae Văcăroiu și a masivului său grup de 80 de persoane, dialogul „româno-român” (cum am zis noi) sau „româno-moldovenesc” (cum au zis ei) s-au desfășurat, în ceea ce privește poziția gazdelor, sub acest semn.

Ministrul de externe Teodor Meleșcanu a vorbit de necesitatea de a se înlătura urmările pactului Ribbentrop-Molotov și a subliniat că acordul de liber

schimb încheiat între cele două țări „face din România și Moldova un singur teritoriu economic”. Gazdele însă au ținut-o pe-a lor, cu încăpățănare și bățos. „Ne leagă o istorie comună, o limbă comună, tradiții, cultură (comune)”, a spus premierul Văcăroiu. La care ministrul de externe al gazdelor, Popov, a replicat cu jăfnă: „Pomind de la realitățile politice care s-au creat (cum că Basarabia e acum țară independentă - n.n.), să privim mai mult în viitor (adică să se păstreze lucrurile așa cum sunt - n.n.) decât în istorie (care, scrisă așa cum a fost, duce la concluzii cu totul nedorite de Sanghell și Popov - n.n.)”. Același ministru s-a războit și cu dorința de-a anula urmările pactului Ribbentrop-Molotov. „Una este să-l declari nul - a spus el - și alta să-l anulezi consecințele”, orice solicitare în acest sens fiind „inopportună”. Păi, dacă nu înlături urmările unui pact, atunci de ce să-l mai declari nul? În fapt, cei ce se împotrivesc anulării consecințelor pactului Ribbentrop-Molotov sunt tocmai cei ce profită de pe urma acestor consecințe, care există ca oameni de stat exact în virtutea acestor consecințe. Înlăturarea urmărilor pactului în discuție nu este - cum au lăsat să se înțeleagă cei care trag foloase de pe urma lui - revizionism din partea României; dimpotrivă: revizionist a fost însuși pactul, înlăturarea urmărilor lui înseamnă renunțarea la revizuirile făcute de el, deci revenirea la normal.

Desigur, este bine să cunoaștem tactica „moldovenilor verzi”, adică aceea de-a fi „receptivi” doar la banii românești. E bine, de asemenea, să acordăm toată atenția rumorilor privind încheierea unui tratat militar secret între Moldova și Rusia, care ar prevedea „asistență militară reciprocă în cazul unui atac”. Asta înseamnă că moldovenii verzi se organizează ca de la noi să ia banii, dar să ne țină la distanță cu tancurile rusești!

ION D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

NATO și glasul profetului

NATO continuă să-și manifeste îngrijorarea în legătură cu valul integrității islamice, care face din Mediterana o mare extrem de primejdioasă din punct de vedere al garanțiilor de securitate. Iată de ce la reuniunea recentă de la Bruxelles a Alianței s-a pus în mod ferm problema contracarării fundamentalismului islamic. Iar Willy Claes, secretarul general al NATO, care a făcut declarații extrem de tranșante în această privință, a fost supus unor presiuni din partea țărilor islamice să retracteze. Dar fără folos; din contră, NATO a anunțat că va organiza o reuniune cu participarea reprezentanților din Tunisia, Maroc, Mauritania, Egipt și Israel, pentru a discuta o posibilă strategie în acest domeniu. Vor lipsi, așadar, Libia și Algeria. Israelul a fost propus cu insistență de SUA, iar Mauritania a fost propusă de Spania.

La orizont - pactul de stabilitate

În vederea pregătirii documentelor care vor fi semnate la reuniunea din 21 martie de la Paris a Pactului pentru Stabilitate în Europa, la ora actuală se desfășoară reuniuni ale experților. Se prevede ca în jurul datei de 15 martie să aibă loc o întrunire a miniștrilor de externe din țările

europene pentru a face o ultimă trecere în revistă a „programului Balladur”. Ministrul francez pentru afaceri europene, Alain Lamassoure, a declarat că organizatorii speră ca până la data întrunirii de la Paris să se semneze tratatele dintre Estonia și Letonia cu Rusia, și totodată cele ale Ungariei cu Slovacia și România.

„Asociații” în așteptarea semnalului verde pentru UE

Franța a anunțat că în timpul președinției sale de șase luni la Uniunea Europeană va sprijini accelerarea Strategiei de la Essen privind deplina aplicare a acordului de asociere pe care țările central-europene l-au semnat cu UE. Bulgaria, Cehia, Polonia, România, Slovacia, Ungaria sunt considerate în continuare cu șanse egale, lăsând în sarcina fiecărei țări de a demonstra că este un „elev silitor” în realizarea standardelor cerute pentru integrarea definitivă în UE. În etapa următoare se prevede elaborarea unei Cărți Albe, privind armonizarea legislativă.

PHARE vrea să fie un... far

Comisia UE declară că va susține în continuare toate acele proiecte care

sunt compatibile cu Programul PHARE. Acest program constă din acordarea de credite nerambursabile unor proiecte de cercetare sau de dezvoltare în care se dovedește intenția de restructurare economică a țărilor solicitante, care nu sunt altele decât țările central-europene asociate. În luna aprilie este așteptat un raport al Comisiei UE privind ameliorarea eficienței Programului PHARE, ale cărui fonduri vor fi în continuare orientate pentru susținerea a ceea ce se numește „strategia de preaderare”.

Cu ochii pe România

În plan formal, autoritățile de la București încearcă să se arate zeloase față de pretențiile UE. După ce 1 februarie - data intrării în vigoare a asocierii la UE - a fost oficial celebrată, se încearcă crearea unor structuri interne guvernamentale care să ia în custodie problema relațiilor cu „cei 15”. În același scop, premierul Văcăroiu a și organizat un „dejun de lucru” cu ambasadorii la București ai țărilor din UE. Și tot la București s-a aflat dl Max van der Stoep, înalt comisar al OSCE, care se ocupă de problema minorităților, exact într-un moment fierbinte al problemei minorității maghiare. Europa nu ne scapă din ochi.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Bastonul lui Maréchal în ranita ministrului de interne

Watergate à la française?

□ Poliția ascultă câteva telefoane. Scandalul explodează. Rapid, cinci spioni americani sunt „băgați la înaintare”. Scandalul continuă

Presa franceză este excitată la maximum de două afaceri care au izbucnit una după alta, bulversând peisajul politic deja agitat de campania pentru alegerile prezidențiale. Chiar în momentul în care actualul premier Edouard Balladur putea să-și savureze cu anticipație un succes scontat în alegerile prezidențiale, presa a relatat o afacere cu substrat politic, de ascultare ilegală a convorbirilor telefonice.

Dur, dur d'être Balladur...

În perioada 15-22 decembrie 1994, cu acordul autorităților franceze, se pune la cale o acțiune de interceptare a convorbirilor telefonice private ale doctorului Jean Pierre Maréchal. Operațiunea a fost „năștită” de Grupul interministerial de control (GIC), sub pretextul găsirii de dovezi într-o afacere de „șantaj și extorsiune de fonduri”. Doctorul Maréchal și soțul său, judecătorul Halphen, împreună cu Didier Schuller, consilier general al Partidului Adunarea pentru Republică (RPR), ar fi plănuțit o finanțare ilegală a acestui partid. Vrând să-i prindă în flagrant, șeful poliției judiciare, Jacques Franquet, se pare că a obținut aprobările necesare de la ministrul de interne, Charles Pasqua. Înregistrările s-au dovedit însă neconvingătoare, dar cineva a aflat de acest „spionaj politic” și a declanșat bomba. Șeful poliției judiciare își dă demisia, iar ministrul de interne devine ținta atacurilor tuturor. La fel și premierul Balladur. Președintele Adunării Naționale, Philippe Séguin, a cerut „explicații de la nivelul cel mai înalt al statului”. Candidatul socialist, Lionel Jospin, nu lasă să-i scape prile-

jul și atacă guvernul și implicit pe Balladur. După o mică perioadă de expectativă, reacționează și celălalt candidat al dreptei, Jacques Chirac. Drept urmare, în sondajele de opinie, Balladur începe să piardă teren.

Presa franceză nu-i menajează nici ea pe presupușii vinovați. Iar Țapul ispășitor pare să fie Charles Pasqua, căruia se zice că i s-a promis postul de prim-ministru în eventualitatea victoriei lui Balladur; iar el a făcut exces de zel.

LE MONDE mută atenția pe spioni

Pe acest fundal deja fierbinte, ziarul *Le Monde* dezvăluie că Franța a cerut SUA să-și rechemе cinci conaționali, dintre care patru lucrători ai ambasadei, pentru activități de spionaj. Știrea este confirmată de premier, care vorbește însă despre prietenia dintre cele două popoare, lăsând să se înțeleagă că este ceva trecător. În schimb, ministrul de interne este mult mai dur în condamnarea acțiunii americanilor. Urmarea: presa franceză face speculații, afirmând că afacerea respectivă a fost scoasă la

iveală pentru a stinge efectele celeilalte isprăvi: interceptarea convorbirilor telefonice.

La Washington, după o așteptare stânjenitoare și cam jenantă, Departamentul de Stat dă un comunicat în care afirmă că cele susținute de partea franceză ar fi nefondate. Dar ce spionau oamenii CIA în Franța? Se pare că este vorba de ghicirea din timp a intențiilor franceze în legătură cu industria aerospațială (aflată la concurență cu cea americană pe piețe din Asia și Europa), în legătură cu trenurile de mare viteză, ba chiar și în legătură cu politica culturală (Franța a stopat valul filmelor americane pe piața proprie, fapt care afectează industria foarte influentă a Hollywoodului).

Această afacere se pare că va afecta tot Franța, pentru că în SUA ea va da credibilitate acțiunilor CIA, despre care nu se știa ce mai face după destrămarea blocului comunist. Oricum, cele două scandaluri ar putea să anunțe un Watergate pe malurile Senei, relevă mass-media de la Paris.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Mileniul trei fără un sfert

Voluptatea haosului

După o pauză care nu a atras atenția, Afganistanul și-a reluat locul în fluxul știrilor negre. „Milii religioase” se bat cu alte „milii religioase” în încercarea comună de a-și adjudeca separat Kabulul. Aproape zece ani, Afganistanul, apăsător de Uniunea Sovietică, a constituit un subiect consistent în mai toate jocurile politice mari: el greva plauzibilitatea sovietică și oferea Occidentului dreptul de a condamna o superputere care se băgase excesiv de adânc în treburile interne ale unui stat independent. Rușii s-au retras, într-un târziu, din Afganistan cu coada între picioare și remorcând după ei ciurcurile comuniste care avuseseră iluzia că își pot construi o putere. Din păcate, ceea ce a urmat a semănat acolo cu tranziția de la noi: căderea puterii roșii și infernul social-economic nu au fost înlocuite cu o forță coerentă în stare să astupe gropile trecutului și să treacă la un șantier de reconstrucție real. Vechea dispută a fost măturată, dar dispute noi - complicate dacă nu absurde - au erupt la suprafață și au obturat orice mișcare logică de normalizare.

Afganistanul este exemplul tipic al unui rău care își ajunge. Lumea abundă în ultima vreme de asemenea situații care se instalează deplorabil și continuă în forme halucinante. Aceste focare de neînțelegere și de furie oarbă îmbracă un spectru larg și cu o arie de acțiune de o nemăpomenită diversificare. Când, în Algeria, au intrat în obișnuitul vieții cea de toate zilele atentatele „grupului Islamist armat”, observatorii s-au grăbit să le remarcе, dar nu s-au ostenit să atragă atenția că în zonă coace un război civil cu un potențial extensiv alarmant. Au trecut multe luni până când grămada de morți a început să dimensioneze pentru opinia publică mondială caracterul real al acestui conflict. Ce să mai vorbim de dezarticularea Iugoslaviei care a plasat în miezul Europei un război pe care nimeni nu mai este în stare să îl abordeze cu șanse de soluționare? Și acolo, un conflict cu aparențe derizorii s-a înrădăcinat temeinic, lent și sigur, până la a ajunge o problemă europeană majoră scăpată aproape complet de sub controlul marilor puteri. Într-o simetrie psihologică, deși nu și strategică, se află problema cecenă: fără a avea caracterul unui subiect de drept internațional, ea a căpătat caracterul unei încurcături în care se angajează, moral și principial, tot mai multe forțe: Consiliul Europei, marile cancelarii europene, lumea musulmană... De la o săptămână la alta dosarul cecen care (se credea) va fi rezolvat cât ai bate din palme devine un subiect cronic. Un anume Salambek Kadiev a fost miruit „șeful guvernului de opoziție”, susținut de Moscova. Că nu poate exista un guvern de opoziție față de un guvern care nu este recunoscut de Rusia, asta este o altă chestiune. Că Salambek nu va rezolva nebunia din Cecenia, și aceasta este o altă chestiune. Ceea ce rămâne în picioare este că semnale grave și alarme închegate nu au atras, la timpul cuvenit, atenția și nici logica de soluționare adecvată. Împotmolirea negocierilor israeliano-palestiniene a intrat în același con de umbră: o construcție laborioasă, ca pacea israeliano-arabă, a fost lăsată sub presiunea tuturor intemperțiilor și sabotajelor în loc să fie dusă la capăt ferm și printr-o reală concertare internațională.

Toate aceste elemente de bruiă atestă incredibila placiditate a factorilor de decizie care, având în față scenarii și prognoze, informații și resurse de a controla teritoriul, lasă imponderabilele să-și facă de cap și să împingă lumea spre un sistem de criză.

RADU BUDEANU ■

Dacă vrei (să privatizezi), poți (s-o duci bine)

SKODA pe urmele lui General Motors

Cehia este una dintre cele mai avansate țări foste socialiste în ceea ce privește aplicarea programului de privatizare. Un program ambițios, coerent, care a readus rapid prosperitatea țării, îndreptățind-o să ceară intrarea cu drepturi depline în UE.

Experiența de la uzinele Skoda este ilustrativă din această perspectivă și ne servim de concluziile unui ziarist de la prestigioasa revistă The Economist.

Uzinele Skoda sunt poate cel mai edificator exemplu de felul cum se poate crea un concern industrial într-o țară a fostului bloc sovietic. Pe o suprafață de 450 ha, în orașul Pilsen, la circa 80 km de Praga, se află un combinat industrial care dă peste 130 de ani a fabrică „locomotive, rafinări de zahăr, tractoare, motoare și agregate pentru centrale electrice. Nu trebuie însă confundat cu firma producătoare de automobile cu același nume. După căderea comunismului, Skoda ajunsese în pragul falimentului, iar numai în urmă cu

trei ani avea datorii la parteneri și o producție pe stoc de 370 de milioane de dolari; în bănci avea datorii de circa un milion de dolari.

Dar numai în doi ani și jumătate s-a produs un adevărat miracol. Printr-o privatizare bine chibzuită, combinatul a fost împărțit în 36 de secțiuni. Numărul muncitorilor (33.000) a fost redus cu o treime. Președinte și director executiv a fost numit Lubomir Soudek, un industrial fost comunist, astăzi unul dintre cei mai influenți

oameni din Cehia. El a cumpărat prin propria firmă 20 la sută din acțiunile de la Skoda. Alte 17 la sută au fost date unor bănci care au acceptat să avanseze fonduri. Guvernul, la rândul său, a anulat o datorie a uzinelor de 2 miliarde de coroane și a plătit o alta, unei uzine

În loc de post-scriptum: La București, Parlamentul discută de zor indemnizațiile aleșilor naționali, în timp ce Legea privatizării e pierdută prin șertare.

beneficiare, de circa 1,4 miliarde. Anul trecut, Skoda a realizat venituri de 17 miliarde de coroane, iar la

bursa din Praga este cotată la circa 55 miliarde de coroane, adică vreo două miliarde de dolari. În numai doi ani, directorul a decis să deschidă reprezentanțe ale firmei în toată lumea. A înființat mai multe societăți mixte cu americanii, bulgarii etc. A pătruns masiv în

jumătate din uzina de locomotive de la Jaroslav, unde asigură service pentru cele 3.000 de trenuri vândute Rusiei. Luna trecută a cumpărat o oțelărie în fosta Germanie de Est. Explicația succesului este că Skoda este un partener atractiv, are capacități de producție competitive, mână de lucru bine pregătită și relativ ieftină, dispune de o rețea statornică de clienți din fostele state comuniste, dar și-a deschis piețe noi. Așadar, deviza este simplă: dacă vrei, poți.

ȘTEFAN NICOLAE ■

SIDA învinsă !!

Iată miracolul:

20 mai 1993:
HIV = pozitiv

19 ianuarie 1994:
HIV = negativ

112/15.5.1992
22.6.1992/20.7.1992/Prucure
ELECTROLITI IN SER
Numele: Raluca
Prenumele: Raluca
SCHEENINGA GHEHELAN
MIXT
Rezultatul: HIV = pozitiv
C.G. Nr. 249/981

36/15.1.1994/Prucure
BULETIN DE ANALIZE MEDICALE
ELECTROLITI IN SER
Numele: Raluca
Prenumele: Raluca
SCHEENINGA GHEHELAN
MIXT
Rezultatul: HIV = negativ
C.G. Nr. 249/981

Între cele două date, Raluca a urmat tratamentul cu HELIOSPROBOSCOPUL lui Carol Przybilla.

Miracolul a ținut câteva zile...

Așa cum am anunțat și în episodul trecut, analizele micuței Raluca Brăbenel sunt rele. Virusul HIV este din nou prezent, iar starea de sănătate este, din păcate, un proces continuu de deteriorare. Totuși, chiar dacă numai pentru o scurtă perioadă de timp, miracolul s-a produs! Nimeni nu poate să afirme că, reluând tratamentul și aplicându-l în mod corect, minunea nu s-ar putea repeta, de data aceasta poate pentru totdeauna. Este nevoie, așa cum spuneam, de cercetări meticuloase, de testări pe un număr suficient de mare de bolnavi, aflați în diferite stadii de evoluție a diferitelor afecțiuni, pentru a se înțelege fenomenul și pentru a se stabili eficacitatea tratamentului. Se pare, însă, că această imensă valoare potențială nu interesează factorii decizionali din România. Sau poate interesează, dar „jocurile” sunt altele...

Metastazele ganglionare au dispărut!

174/93
Dobro Gheorghe
S.C. Chirurgie
Non-matrică
Pacient, spital, pancreas, rinichi,
suprapneumonie de aspect CT normal. Revenit la viață, cu gastro-duodenal
stenoza. Distensia bontului deosebit.
In prezent nu se vizualizează alimpenții subdiaphragmatici.
Din fild discordanță dintre datele operatorii și cele anatomo-patolo-
gice, ar fi necesară repetarea examenului, pentru trei luni.

BULETIN DE
Că DOBRE GHEORGHE
Comuna: Valea Măcrișului
Fiu al: DOBRE GHEORGHE
Situatia de: ULCER GASTRIC ACUT
NIMIC (MAGN. S. M.)
Că DOBRE GHEORGHE
Că DOBRE GHEORGHE
Că DOBRE GHEORGHE

Iată o altă minune realizată de către miraculosul și pe nedrept ignoratul Heliosproboscop. Cetățeanul Dobro Gheorghe, din comuna Valea Măcrișului, a părăsit Spitalul Militar Central, după o intervenție chirurgicală mutilantă, cu un diagnostic sever: „Ulcer gastric al micilor curbură, malignizat, cu metastaze ganglionare loco-regionale...”. Se întâmpla la data de 12 octombrie 1992. De bunăvoie, acceptă să se supună tratamentului cu Heli. După câteva ședințe desfășurate, urmând un protocol bine structurat, la sugestia dlui Carol Przybilla se prezintă la tomografie, la Spitalul Militar Elias. Rezultatul este atât de surprinzător încât dl dr. Tudor Ciprut, medic primar radiolog, recomandă... „repetarea examenului peste trei luni”, datorită „discordanței dintre datele operatorii și cele anatomo-patologice”. Aceasta însemna, simplu și sigur, cancerul a dispărut! Și acest lucru devenise realitate în ianuarie 1993! Doctorilor nu le vine să creadă! Totuși, acesta este adevărul „vizualizat” tomografic.

Fie și numai pentru speranța că Heli ar putea săvârși miracole, prelungind viața suferinzilor, eliminând durerile, îndepărtând bolile, chiar dacă nu definitiv, merită, suntem siguri, să i se acorde atenție și să fie tratat drept o invenție de mare clasă.

Bomba a explodat, dar nimeni n...

HELIOS

„Luat în ar
O SOA

În numărul viitor vom încheia serialul ale acestei „afaceri” spinoase, precum îl așteptați. În mod cert, Heliosproboscopul și SIDA în fazele finale ale acestor fazele de debut sunt mai mult decât... Heliosproboscopul este premisa certă unui vis de zeci și zeci de ani al științei și în slujba căror interese?

„Ne trimitea numai bolnavi în faze ultime”

Așa după cum credem că vă mai amintiți stimați cititori, a existat, în scurtă dar înfloritoare odisee a miraculosului Heliosproboscop, o perioadă de glorie, aceea de experimentări în cadru organizat. Ne referim la cadrul organizat de Ministerul Sănătății, adică la spitale, la anumite spitale alese pe „sprânceană”, căci alte criterii nu s-au evidențiat. Primul popas a fost Spitalul Colentina, devenit, între timp, spitalul „Prof. dr. N. Ghe. Lupu”, începând cu data de 02.04.1991. Iată ce declară dna Lucia Przybilla în legătură cu... aventura Colentina: „Dl dr. Adrian Streinu ne-a trimis primul pacient bolnav de SIDA. Era vorba despre o doamnă,

ma fază. Totuși, îmi amintesc că băiețel, slăbit cumplit, numai și os, la propriu, după ședință, s-a înviorat și a cerut de mâncare. Ba chiar a reușit mănâncă, după săptămâni în ș post negru. Din păcate, asta a tot ce s-a mai putut obține...

Da, din nefericire, ne-au destui copii... Heli nu poate minuni, atunci când organele

Misterul unei dec la Radio a minis Iulian Mincu

Ce-ar mai fi de spus? Nimic altceva decât” cu fax-uri biroul de presă al Ministerului obținerii unui interviu cu dl ministru I. credeți că ținam morțiș să-i aflăm părerea. Nici vorbă! Am aflat de la un cititor că, 1995, la ora 13.30, la Radio România Actualități a afirmat că se află în posesia unui aparat cancerul cât și SIDA și care costă 5 milioane și noi curioși să aflăm despre ce aparat este, ne-au fost spulberate printr-o „aristocratică” absolută și, credem, absolut nejustificată politețe, n-am primit, până acum, vreun răspuns.

iremediabil distruse...”

Cum era și normal, l-am căutat pe dl doctor Adrian Streinu Domnia sa a refuzat, inițial, o consemnare a discuției noastre indiferent de temă. Motive? Credem că se temea. Pe bu dreptate, oricine a îndrăznit să spună o părere, să comenteze vreun fapt și, culmea ghinionului să se mai și subordoneze ministrului Iulian Mincu, a fost îndepărtat fără prea mare „regrete”. Deci, i-am dat dreptă considerând că de specialist remarcabil care este dl dr. Streinu medicina românească mai are în nevoie. Totuși, cu altă ocazie, s

It-o ! Sau n-a vrut s-o audă...

ROBOSCOPUL (5)

riză" de SRI, uluitorul aparat are astăzi ciudată. După atâtea alte ratări, risipi și această șansă ?

"", prezentându-vă datele de ultimă oră punct de vedere pe care cu siguranță nu vindecă definitiv, complet, cancerul e boli, dar rezultatele tratamentului în ploase! Sunt FAPTE, nu vorbe, nu păreri. racolului, el poate însemna împlinirea medicale. Cine și de ce blochează totul?

em ceva mai oficială, am t să-i... smulgem o părere:

„Depinde de faza de evoluție a bolii”

„Sunt sceptic, foarte sceptic. Din cele ce știu eu, rezultatele nu sunt concludente. Toți pacienții pe care i-am trimis au murit. Da, știu despre ce pacientă mă întrebați. Nu, boala continuă să evolueze implacabil. Mai mult, unora dintre ei, cei doi le-au recomandat să înceteze tratamentul cu Bi-septol și au făcut pneumocistoză(!). Așa că, trageți dv. concluzia... **Totuși, contează mult faza în care este boala, cât de distrus este sistemul imunitar.**”

„Aparatul nu merită atâtă... atenție. Cei doi sunt... neserioși”

u poposim, pe urmele lui Heli, la alul Scânteia. Aici, am căutat-o dna dr. Pauia Teodorescu. Sutul ni s-a părut a căpăta nțele unei usturătoare plesnituri bici, căci dna doctor a sărit ca

arsă, indignându-se peste măsură. Domnia sa ne-a zugrăvit o situație inadmisibilă, după a sa „umilă” opinie. Se pare că era imposibil de suportat o pereche de bătrânei manevrând un aparat zgomotos și atât de simplu, la prima vedere. Atât de simplu, încât nici nu merita paza a patru bodyguarzi, băieți musculoși, cu ochii albaștri. Nu, să-ți fie clar dsoară ziarist, nu merita. Ce să mai vorbim, totul era învăluit în cel mai „profund” mister, nimeni nu știa ce se întâmplă în spatele ușii închise a cabinetului. Ce se vedea, era o masă mare de bolnavi desperați, jecmăniți, la sânge – zice dna doctor – de către dna Przybilla. Nu, prea-bătrânul inventator nu avea nici o vină. Ea, femeia aceea fără nici o pregătire în domeniul medical, ea, se zvonește, pretindea și lua onorarii în valută. Ce să vă mai spun? Rezultatele, dna doctor nu auzise... Știa, în schimb, despre eșecuri... Și mai știa că, în spatele afacerii, era cineva mare, mare, sus de tot pus și „montat” de către ziaristul Ion Marin de la „Adevărul”. Cine? Mister! Las’ că știm noi și chiar și spunem. Am mai aflat că, „nerecunoscătorii”, tocmai când se demarase acțiunea de oficializare a experimentărilor, când, chiar ca să vezi, se și nominalizase o echipă de „sacrificiu”, au dispărut, da, tocmai ei, „tolerații lipsiți de răspundere”. Nu, nu erau serioși, mai zice dna doctor.

„Te fac celebră! Rămâi în posteritate!”

De cu totul altă părere este dna Lucia Przybilla: „Dna dr. Teodorescu se lauda, peste tot, că este prietenă cu Virgil Măgureanu, că are, acolo, ușa deschisă zi și noapte. Se pare, din cauza faptului că este soția lui Filip Teodorescu (lucru infirmat de către dna doctor, n.n.). Domnia sa ne trimitea mereu pacienți, prezentându-i drept veri.

Dr. MARIOARA GODEANU:
„Este cea mai teribilă invenție românească”

Nu credem că mai este nevoie de nici un comentariu. Medicii sunt extrem de sceptici și, pe bună dreptate, câtă vreme nu s-a desfășurat o cercetare minuțioasă și totul pare, încă, extrem de neprofesionist tratat. Să ascultăm și părerea unor savanți renumiți. Iată ce ne-a declarat dna biolog dr. Marioara Godeanu, cercetător științific de mare valoare: **„Este cea mai teribilă invenție românească. Nu degeaba a obținut medalia de aur la Salonul Iena '93, la Nürnberg. Nu sunteți atât de naivi, cred, să vă imaginați că cei de-acolo ar avea alte criterii decât valoarea absolută. Vedeți, dl Przybilla este un bonom în felul lui, adică parcă nici nu l-ar interesa soarta invenției, dar soția domniei sale face tot ce poate. Se pare că eforturile lor nu sunt, însă, suficiente. Păcat, mare păcat că acest aparat nu se execută în serie, aici, în România.”**

Dar, ca și dl dr. Streinu, parcă a-nume alegea cazurile în care nu se mai putea face nimic. Cancer, în fază extrem de avansată... Tot domnia sa a fost cea care ne-a aranjat întâlnirea cu biata dnă Spiroiu, la spitalul Elias... Pe atunci, ne spunea că este suficient să prelungim viața bolnavului chiar și numai pentru două zile... Mi se pare cel puțin ciudat să ne prezinte într-o astfel de lumină nefavorabilă, când chiar ea era cea care o îndemna pe fiica dlui general Niculae Spiroiu, de asemenea doctoriță, să se «facă membră» a echipei noastre, căci are în acest mod, posibilitatea de a rămâne în posteritate. «Te fac celebră, dragă», îi spunea tot ea... În ce privește, așa-zisa echipă de cercetare, formată din specialiști, acum aud pentru prima oară de o asemenea acțiune. **Nimeni nu ne-a convocat, nu există nimic scris, nu am știut nimic, absolut nimic despre astfel de intenție. Oricum, dacă nu mă înșel, exact în perioada invocată de dna doctor, aparatul nostru se defectase și era în service.** Am părăsit Spitalul Scânteia în data de 23. 08. 1991.”

„Nu am timp de minuni!”

O altă opinie... furtunoasă a avut dl dr. Bogdan Marinescu, de la Spitalul „Prof. dr. Panait Sârbu”:

„Lăsați-mă, doamnă, cu minunile. **Eu nu am timp de minuni.** Nu mă pricep la cancer digestiv. Să-i întrebați pe ei ce s-a întâmplat! De trei ori le-am întins mâna, de trei ori au dispărut în ceață! De ce nu căutați dosarele cu acte, căci le au cei de la «Evenimentul zilei»...”

Dna Lucia Przybilla îi răspunde: „Dl prof. dr. Bogdan Marinescu ne-a pus la dispoziție biroul domniei sale și atât. Nici un sprijin, nici măcar moral... Veneau tot timpul medici tineri, probabil trimiși de domnia sa, se uitau, nu spuneau nimic, nu ne întrebau nimic, nu-i interesa nimic. Am stat ceva mai mult de o lună. În data de 25. 08. 1993, am plecat, căci ni se spărseseră lentilele, aparatul se defectase, după ce, evident, se umblase înăuntru... Regret că dl prof. este atât de sceptic.. Mă mir că nu v-a vorbit despre paciența domniei sale, **Negru Florentina**, cea cu cancerul, care a scăpat datorită lui Heli și de operație, dar și de boală.”

O veste pentru SRI

Tot cu tăcere ne tratează și SRI. N-aude, nu știe, nu vreal Nici nu ne mustră, măcar, „părintește”. Să nu fi atins, noi, miezul problemei? Să aibă ei destul timp de așteptat? Îi anunțăm – și credem că vor renunța la tăcere – o veste... neașteptată (oare?): l-au adus în asemenea stare de disperare pe dl Przybilla, încât acesta a afirmat, cu năduf: **„Donez statului această invenție, pe gratis, cu condiția să demareze cercetările și să o omologheze.”** Ei, nu dați năvală...

Pagini realizate de BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Ravagii în cinematografia română

□ Guvernul întreține brambureala administrativă

În anul centenarului cinematografiei, sărbătorit peste tot în lume cu mare fast, la noi - certuri, sărăcie și dezorganizare. Acum șase luni au avut loc alegeri în Uniunea Cineaștilor din România (UCIN), care a propus guvernului două nume, din care să se aleagă unul pentru funcția de președinte al Centrului Național al Cinematografiei (CNC). Nici acum, la atâta distanță în timp, guvernul nu a catadicsit să ia o decizie, iar cei doi propuși de

adunarea generală a UCIN, **Florin Mihăilescu** și **Elisabeta Bostan**, nici nu mai așteaptă hotărârea „de sus”, își văd de treburile.

Situația la CNC pare că s-a „clarificat”, dar... în rău! Vicepreședintele interimar, Marin Alexandru, bolnav de trei luni, s-a pensionat. Locțiitorul său, **Grigore Florescu**, se gândea și el să iasă la pensie, dar a fost luat „pe sus” de o hotărâre precipitată a consiliului de administrație, care l-a numit în fruntea sa pe... **Dan Pîța**.

Așa se întâmplă când stăpânul, adică guvernul, are alte preocupări.

În perioada 1990-1992, Dan Pîța s-a aflat în fruntea CNC, a cinematografiei adică, iar dânsul este, probabil, un nostalgic al acelor vremuri. Singurul care mai ține bine în hățuri treburile din domeniu este **Dinu Tănase**, revenit la CINEROM după câteva luni, când acolo a funcționat **Georgeta Vălcu**.

ADA NICOARĂ ■

George Pruteanu disecă un monstru sacru:

PACTUL CU DIAVOLUL. ȘASE ZILE CU PETRU DUMITRIU

Cunoscutul critic și „storcător de gazete” de la „Evenimentul zilei”, **George Pruteanu**, a realizat o foarte interesantă carte de interviuri: **Pactul cu diavolul. Șase zile cu Petru Dumitriu**. Datorită abilității intervievatorului, scriitorul Petru Dumitriu face dezvăluiri de senzație despre nomenclatura anilor '50 (pe care a cunoscut-o din interior) și despre exilul său.

Încă de la lansare, cartea s-a bucurat de aprecierile elogioase ale criticului Alex Ștefănescu și ale directorului „Evenimentului zilei”, Ion Cristoiu.

TOMA ROMAN Jr. ■

Anca Parghel deschide un club de jazz

Binecunoscută iubitorilor de jazz și obișnuită celor ce frecventează locuri cu iz boem (ca **Lăptăria lui Enache** sau **Restaurantul La Premiera**), Anca Parghel a mărturisit recent că în cel mult o lună va deschide un club de jazz ce va purta numele său. În incinta lui se vor organiza concerte, o școală de jazz, o bibliotecă ce va conține partituri de jazz, CD-uri și picturi semnate de soțul său. „Cel mai mic club de jazz din București”, cum l-a definit Anca, va ființa pe Strada Emancipării.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■

A apărut Enciclopedia armenilor

Bédros Horasangian s-a remarcat ca unul dintre cei mai buni scriitori ai generației '70 și, în ultimii ani, ca jurnalist. Cu toate că este un nume în cultura română, nu și-a uitat originea armeană. Armenii, deși o comunitate mică în România, au dat multe nume ilustre (de altfel, în toate locurile pe unde se află răspândită diaspora armeană, ea a dat personalități marcante). Din acest motiv, Bédros Horasangian a alcătuit Enciclopedia armenilor, care conține biografiile multora dintre membrii acestei etnii.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■

Zâmbete gramaticale

LA BUTICU' DIN PĂDURE (5) Ce se vinde la FAR EST?

Ce să se vândă? Dacă EST, atunci se vând faruri. Dacă n'EST pas, rămâne doar firma purtând în chenarul său - cum ar zice C. Negruzzi - „urmele bombelor” pompozității acoperite doar de întâmplare.

De la FAR EST până-n HERMES este, nici mai mult, nici mai puțin decât este de la Hermes la Far Est.

Hermes face cultură. Este firma - bănuim noi - care patronază postul de televiziune (b), post care „dă filme”, de aceea se mai cheamă și **videotecă**.

Comersantul cucu-ltura transmite filme pe... canal. Despre filme nu vorbim, pentru că orice cinematografie are gheana sa ori Glina ei, adică acel loc de unde resturile aruncate devin marfă „a-ntăia” pentru cel care are spirit de inițiativă.

Dar aceasta-i treaba altora. Pe noi, cel mult, ne interesează îndârjirea cu care mai-marii firmei țin să justifice etimologic profilul de activitate: **videotecă** se naște din lat. „video”+gr. theke=DULAP!

În schimb, terfelirea limbii românești ne doare rău.

Nu venim cu exemple, fiindcă alungă zâmbetul, chemând plânsul. Spunem doar atât: nu ne-a fost dat vreodată să-nălmim atâta densitate în bătaia de joc, în incultură și în neglijență; fraze ciuntite, dezacorduri, cratimă folosită după mostra scăpată mai sus, „l”-ul (care posedă adevărul de articol și pașaport de plural) este o rară avis, când ar trebui să fie, și în exces, când nu are ce căuta pe-acolo.

Cei care se ocupă de traducerea filmelor (Edgar Surin Production și Pro 6) dau impresia că utilizează cuvinte ale căror litere sunt scoase, la-ntâmplare, din căciulă și-nșirate ca să fie...

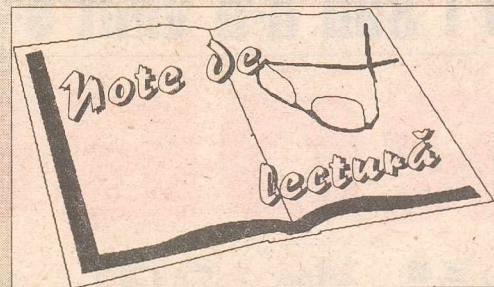
Fiind (eu) în stare de necesitate, am propus, am votat și am promulgat următorul DECRET DE PĂRINTE (pentru fiul meu, minor):

Art. 1., fără aliniat: Fiule, de astăzi ai voie să vezi orice film.

Art. 2., aliniat 1: Ție, fiule, ți se interzice de-acum încolo să mai citești vreun cuvânt de unde știm noi... aliniat 2 (în loc de regulament de aplicare): Riscăm s-o pățim și noi (mai ales că boala în... culpă este contagioasă!).

ȘT. M. ILINCA ■

(În numărul următor: PRIVATIZAREA LIMBII ROMÂNE (1) ■ Invasia lui haș)

Octavian PALER: RUGAȚI-VĂ să nu vă CREASCĂ ARIPI (Edit. ALBATROS și Edit. UNIVERSAL DALSI 1995, 319 p., lei 3570)

Construită din secvențe schimbătoare, unele apăsătoare memorialistice, altele trecute prin imaginația moralistului, cartea rămâne înaintea de toate decupajul mental al lumii ce umple o lume. Este, în tiparul ei dominant, al codului curios de orizonturile trăirii, un exercițiu sarcastic, de rezistență la stupiditate. Și mai e sau încearcă să fie o întoarcere în timp spre spații culturale de referință, purificatoare prin circuitul lor constant racordat la proiecte formative, pe un fond de pesimism accentuat și o cazulistică orgoliosă. Scriitura, clară, severă, pregnantă, deschide larg porțile spre adevărul incomod.

Didier DECOIN: CAMERISTA de pe TITANIC (Edit. UNIVERS, 1995, 254 p., lei 3000)

Succes editorial în Franța, va fi cu certitudine unul pe măsură și la noi. E povestea a doi amanți acceptați ca atare și primind la rândul lor să-și poarte motivația existențială prin câteva porturi descrise din interioritatea aventurii. Autor important, Didier Decoin merită interesul cu care îl este urmărită literatura de o presă ce îi e favorabilă, deși - cel mai adesea - discută fără menajamente producția de consum, concentrată pe mizerabilism și mister ambguu.

Colin FORBES: CRUCEA de FOC (Edit. RAO, 1993, 445 p., lei 3600)

După „Operațiunea Stockwave”, iată o nouă incursiune în universul unui Occident cuprins de flăcări. Acțiunea prezentului roman străbate patru țări, Anglia, Elveția, Franța și Germania, iar dacă atmosfera nu corespunde unei realități de prevăzut, nu înseamnă că nu e și, implicit, credibilă. Asasinate, dezastre, crize, revolte punctează ipostaza unei Europe aduse în pragul catastrofei de mari amenințări. Pentru cei care nu gustă perspectiva subiectivă, cu revelațiile și intenționalitățile individualismului, acest tip de scriere, ca un întreg supranormat de implicări în grup, oferă certe satisfacții. O bună legitimitate conferă lecturii traducerea cursivă semnată de Cristina Michaela Tache.

Gheorghe MOCUȚA: ZĂPADA ANULUI UNU (Edit. ARCA, 1994, 70 p., lei 1000)

Trasă în 200 de exemplare, tipărită îngelos, placheta de versuri a lui Gh. Mocuța năzulește să lase din carcanul provinciei înspre tonalități moderne și aerisite. Să spunem din capul locului că izbutește, chiar dacă nu toate dezideratele lirice își află împlinirea. Din Aradul ce ne trimite mesajul său, probabil alte apariții literare sunt aici în curs, imaginea poetică e de bloc, fără complexe de comunicare, ce uneori anulează, val, insistența artistului. Cele 47 de scrisori denotă suficiente justificări și egale speranțe asupra drumului ales. Tonul este egal, concentrat în tiparele discursului, are forță de emisie și călătorește fără trimiteri bibliografice printr-un teritoriu bătut temelnic de un Ilario Voronca, Constant Tonegaru, Geo Dumitrescu. O „voce” de urmărit, în continuare.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacției exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

In memoriam

CRISTIAN POPESCU

Cristian Popescu a încetat din viață în urma unui stop cardiac.

La 36 de ani s-a dus unul dintre cei mai buni scriitori tineri, un strălucit „nouăzecist”. Ce a scris va rămâne, ce ar mai fi putut să scrie, din păcate, nu vom cunoaște niciodată.

Oricum, arta sa trăiește, chiar dacă scriitorul a trecut dincolo de artă și de frământări. Dumnezeu să-l odihnească!

Pe urmele rinocerilor

Doi miniștri pun mână de la mână pentru ca un actor să poată fi plătit, pentru o muncă de câteva luni de zile, cu vreo... cinci, șase mii de lei!

□ Tarifele activităților cultural-artistice sunt „uite-n muget și-n simțiri” cu cele din... 1957!!

Lumea teatrală românească a mai primit o lovitură. Colaborările nu se vor mai negocia. Regizorii vor fi plătiți cu sume variind între 80 000 și 160 000 de lei pentru punerea în scenă a unui spectacol, iar actorii, în funcție de complexitatea rolului, vor primi între 6 000 și 12 000 de lei pentru o apariție în rol principal, între 4 000 și 6 400 de lei pentru o apariție în rol secundar, și între 2 400 și 3 200 de lei pentru o apariție în rol episodic, toate sumele fiind imposibile. Absolut ridicol!

Recentele măsuri, în fapt hotărârile nr. 4061.6245/1995 și nr. 2417.225/1995, prin care Ministerul de Finanțe și Ministerul Muncii și Protecției Sociale stabilesc noile norme de plată a colaborărilor în teatru și fixează tarife per spectacol, **desființează negocierea onorariilor** și vin, astfel, în contradicție cu stipulările din legea instituțiilor publice teatrale și muzicale din anul 1990, al cărei articol nr. 4 nu a fost abrogat. Conform acestuia, o personalitate excepțională are dreptul să își negocieze tariful cu unitatea teatrală cu care colaborează. Deci, pe lângă apariția unei contradicții, intervine posibilitatea interpretării, lăsată la îndemâna unor incompetenți, care vor decide ei cine anume este ori nu este o personalitate excepțională. Noile reglementări pot foarte bine să intre în vigoare fără a mai fi trecute prin parla-

ment, așa cum s-a mai întâmplat de atâtea ori cu alte hotărâri guvernamentale.

Actorii cu statut de colaboratori se văd amenințați să-și limiteze aparițiile scenice, pentru că, așa cum se arată și în protestul UNITER-ului, aceste acte umilitoare se vor repercuta în mod negativ în forma și suma de plată a colaboratorilor fără drept de autor din instituțiile teatrale, precum și pentru cei care desfășoară activități culturale-artistice. Impozitate, sumele devin de-a dreptul ridicole!

Îngrijorarea se extinde și în teatrele de provincie, unde directorii acestor instituții prevăd că, o dată cu intrarea în vigoare a noilor hotărâri și, implicit, stoparea liberei circulații a valorilor în țară, nu vor mai putea oferi publicului iubitor de teatru

decât 2, 3 piese noi într-o stagiune.

Ca și cum viața culturală, teatrală în special, n-ar fi mereu subminată cu o perseverență demnă de o cauză nobilă, recente hotărâri ministeriale demonstrează, fără să fi fost nevoie, totalul dezinteres al Ministerului Culturii pentru oamenii de valoare. **Austeritatea bugetară nu poate sta ca motivație pentru interzicerea negocierilor în colaborări.** Pentru 1995, tot Ministerul de Finanțe a propus cifra de 165,9 miliarde lei pentru întreaga cultură românească. Și parlamentul a votat. Iar ministrul culturii, scriitorul Marin Sorescu, nici nu a catadicsit să asiste la lucrări, mulțumindu-se cu cât s-a votat...

ADA NICOARĂ ■

Oamenii de teatru din România sunt revoltați de documentul emis de Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Finanțelor, referitor la avizarea tarifelor pentru plata „colaboratorilor fără drept de autor din instituțiile publice teatrale și muzicale, precum și pentru cei care desfășoară activități cultural-artistice” și resping această nouă tentativă de cosmetizare a unui sistem administrativ anacronic. Documentul nu face decât să propună o nouă grilă de tarife, care constituie, în sine, un act umilitor pentru orice personalitate creatoare din domeniul culturii și artei.

Se anulează în mod brutal dreptul de decizie a persoanelor competente în materie - în speță, directorii instituțiilor artistice și culturale. Acest sistem, care nu face decât să-l continue pe acela din 1957, este în flagrantă contradicție cu esența actului artistic și cu principiile economiei de piață. Perpetuarea lui constituie o amenințare gravă și directă la adresa libertății de creație, care se vede, astfel, supusă judecății birocrățiilor, iar nu a artiștilor și pune în pericol însăși cultura română.

(Din declarația Senatului UNITER)

Muzica la ea acasă

JURNAL VIENEZ (1)

Răspunzând invitației directorului Operei din Viena, dl IOAN HOLENDER, am petrecut, din nou, câteva zile „pline” în orașul muzicii, unde, de fiecare dată, descoperi noi frumuseți, noi fațete ale civilizației și dimensiunilor culturale ce se relevă la tot pasul.

Am ajuns la Viena într-o sâmbătă dimineață. A doua zi am vorbit la telefon cu **Mihaela Ursuleasa**, pianista noastră studentă la Academia vieneză, care a șocat publicul românesc prin interviul publicat nu de mult și care, chiar în acea seară, pleca în Germania pentru câteva concerte. Era în 12 februarie și lumea muzicală se pregătea pentru un mare eveniment: premiera operei **Herodade** de Massenet, într-o distribuție formidabilă, reunind celebre voci ale momentului, în regia și scenografia unui artist vienez cunoscut pentru originalitatea sa excentrică - **Hermann Nitsch**. Într-o beție

de culori tari, în care predomină roșul, ne-am „îmbătat” de cântul lui **Plácido Domingo** (în mare formă), **Agnes Baltsa**, **Nancy Gustafson**, **Juan Pons**, **Ferruccio Furlanetto**. În pauză, printre rochiile de o eleganță orbitoare, am pătruns în salonul de protocol, unde personalități din viața politică și culturală schimbau impresii la un pahar de șampanie. După o discuție amicală cu primul ministru, dl **Holender** m-a întâmpinat, zămbitor, alături de frumoasa sa soție: „Veniți măine la premiera de la Volksoper, nu-i așa?” - o invitație la care nu se putea rezista; deci am renunțat la **Aida** dirijată de **Domingo** și, în 13 seara, după un espresso la Café „Falstaff”, am asistat la **Îngerul de foc** de Prokofiev, într-o montare deosebit de interesantă, uneori șocantă prin duritatea și grotescul ce concretizau, de fapt, substanța muzicală. Regia - **Christine Mieltz**. Aplauzele politicoase mi-au confirmat presupunerea că, la Volksoper, publicul preferă opereta sau spectacolele ușoare... Dimineața m-am întâlnit, la un „pahar de vorbă”, cu basul **Theodor Ciurdea** care, de mulți ani,

locuiește la Viena, are un studio propriu, cântă mult în Europa, vrea să traverseze Oceanul și se pregătește să „demareze” a doua ediție a cursurilor de lied românesc, pe care le susține, împreună cu soția sa, **Irina Gavrilovici**, la **Centrul Cultural Român**; anul trecut au participat tineri din Europa și America, deosebit de interesați și încântați de muzica noastră, pe care au cântat-o chiar în original.

Seara, din nou, la **Staatsoper**, pentru a asculta „la ea acasă” **Ariadna la Naxos** de **Richard Strauss**, doream o comparație cu spectacolul Operei Române. Deși nu erau voci de primă mărime, deși montarea este „cuminte”, muzica lui Strauss a căpătat, în interpretarea vienezilor, rafinament și stil, o discretă eleganță, ceea ce la noi lipsește cu desăvârșire. Poate este diferența între ceapa noastră tradițională și liliacul din grădinile vieneze...

15 februarie - am salutat **casa lui Beethoven** din Mörker Bastei, **statuia lui Mozart**, m-am oprit să o admir pe **Maria Theresa** în grupul statuar din parcul ce-i poartă

Plácido Domingo

numele, pentru a o regăsi, apoi, în tabloul din fascinantul muzeu al bijuteriilor imperiale, unde costume sumptuoase stau alături de vase, coliere, coroane, spade și multe alte minuni din secole trecute, recompunând o lume de glorie și bogăție. Din nou, pe cea mai elegantă stradă - Kärntnerstrasse - o surpriză: leul venețian te întâmpina la intrarea în Ringstrassen-Galerien, unde, până în 18 februarie, se desfășura o minireplică a Carnavalului din Veneția - măști, costume și cântece tradiționale, ba chiar și o gondolă se strecurau printre curioșii trecători. Și, bineînțeles, „măștile” feminine nu au rezistat ispitei de a admira vitrinele cu parfumuri și blănuri.

Viena este, în sine, un spectacol luxuriant, în permanentă mișcare, care te atrage ca un magnet. Aici, până și trandafirii înfloresc, în grădini, în plină iarnă. Iar muzica este „în floare” tot timpul.

ANCA FLOREA ■

Ploaie de... urși

Festivalul Internațional de Film de la Berlin

În perioada 9-20 februarie s-a desfășurat a 45-a ediție a prestigiosului Festival Internațional de Film de la Berlin, cu 27 de filme în competiție, dintre care 19 în premieră absolută.

Juriul internațional a decis ca trofeul **URSUL DE AUR** al celei de a 45-a ediții a Festivalului de la Berlin să fie decernat filmului francez **L'Appat**, în regia lui **Bertrand Tavernier**.

S-a constatat puternica prezență americană, cu 9 filme în concurs. **Smoke** (regia **Wayne Wang**, cu **Harvey Keitel** și **William Hurt**) a primit **Ursul de Argint**, o dată cu **Premiul Special al Juriului**. **Before Sunrise** (cu **Julie Delpy** și **Ethan Hawke**) i-a adus regizorului **Richard Linklater** un **Urs de Argint** pentru cea mai bună regie. Iar reputatul actor **Paul Newman** a primit, și el, un **Urs de Argint** pentru interpretarea din filmul **Nobody's Fool** (regia **Robert Benton**).

Din Europa, Germania, țara gazdă a festivalului, a prezentat 4 filme, dar nu a reușit să-și adjudece nici un premiu.

În schimb, eforturile depuse de **Moritz de Hadeln**, organizatorul Berlinalei, de a aduce în concurs o serie de realizatori din Asia (Coreea, Hong-Kong, China) au fost justificate. Actrița chineză **Josephine Siao** a câștigat **Ursul de Argint** pentru interpretare feminină din filmul **Summer Snow** (regia **Ann Hui**, Hong-Kong). Iar imaginea filmului chinezesc **Hongien** a primit alt **Urs de Argint**.

Filmul rusesc **Piesă pentru călător** (regia **Vadim Abdrașitov**) a fost distins cu un **Urs de Argint** pentru tema și stilul remarcabile.

ADA NICOARĂ ■

Noptile sălbatice

□ Filmul a luat patru premii César, cartea a apărut acum și în românește

Cyril Collard

Să ne reamintim că, acum doi ani, **Noaptea premiilor César** îi omagia pe **Cyril Collard**, mort de SIDA doar cu trei zile înaintea festivității de la Paris. Filmul tânărului regizor secerat de nemiloasa boală la vârsta de 35 de ani, **Noptile sălbatice**, a fost distins atunci cu patru premii César, pentru cel mai bun film francez, cel mai bun lung-metraj de debut, cea mai bună speranță feminină (actrița **Romane Bohringer**), cel mai bun montaj.

Încă din 1992, când a avut loc premiera, filmul lui **Cyril Collard**, sincer, impudic, crud, dar și plin de tandrețe, a cunoscut un succes de public anunțat, de fapt, de cartea sa omonimă, publicată în 1989 la Editura Flammarion. Și iată că Editura Noul Cinema a achiziționat drepturile asupra versiunii în limba română. Cartea **Noptile sălbatice** se găsește în librăriile bucureștene, are 253 pagini și costă 3 600 lei. (A.N.)

■ Actori foarte cunoscuți candidează nu la Oscar, așa cum s-ar aștepta unii, ci la premiile oferite de **Golden Raspberry Foundation** pentru... cel mai greu de suportat actor! Printre ei se află **Jane March** și **Bruce Willis** pentru rolurile din **Colour of Night**, **Dan Aykroyd** pentru **Exit to Eden and North**, **Rod Taylor** pentru **Specialistul** și **William Shatner** pentru **Star Trek: Generation**.

■ De la povestea animată, realizată de Walt Disney în 1967, după cartea lui **Rudyard Kipling**, regizorul **Stephen Sommers** redă ecranului o nouă carte a junglei urmărind eroul - actor ajuns în civilizație, personaj interpretat de **Jason Scott Lee**. Trebuie uitată, de această dată, cântecele de jazz cu maimuțe și urși.

■ Printre noutățile cinematografice hollywoodiene se numără două pelicule în care joacă **Tim Robbins**, cu obișnuita lui forță și inocență (**The Shawshank Redemption**) și **G. Davis (Speechless)**.

■ Cel mai recent film semnat **Robert Redford** - **Quiz Show**, atacă manipulările din mass-media americană și intră cu curaj în topurile europene. De remarcat că filmul se numără printre cele cinci producții americane nominalizate pentru Oscar.

DANA CRIVĂȚ ■

Hermann Nitsch

Texte sub lupă

MAȘINA DE SCRIS

Timișoara. Sunt și unele imagini frumoase în poemele dv. De exemplu:

„Șarpele mov al tristeții/ Îmi intră în suflet/ Prin vâgăunile urechilor/ O dată cu aplauzele/ De sâmbătă seara”.

Dar emoția se sufocă din cauza unor construcții lirice prea rigide. Chiar imaginea cu „șarpele mov al tristeții”, pe care am citat-o, are de pierdut în momentul în care o includeți într-o serie logică, alături de „șarpele negru al disperării”, „șarpele alb al uitării”, „șarpele gri al indifferenței”.

Nu vă mai lăsați înghițit de șarpele incolor al logicii!

● **ILEANA BĂJA, Constanța.** Sunteți o trădătoare! N-ați mai dat un semn de viață de aproape patru ani. Ultima oară când ați venit să mă vizitați la București, erați însoțită de un bărbat frumos cu care urma să vă căsătoriți. Așa de mult a durat luna de miere?

Oricum, bine că v-ați întors. Poemele dv. de dată recentă demonstrează că v-ați emancipat. Arătați ca o fată care a purtat multă vreme cozi și care apare dintr-o dată cu părul tăiat scurt, franțuzește:

„Au luat foc castanii și teii/ sunt omul cel mai trist/ din pântecul acestui oraș/ înghițit/ de toamnă/ cum stau în stația aceasta/ așteptând/ nu troleibuzul/ ci o corabie, o cârjă/ un vers memorabil/ și punerea în funcțiune/ a acelei delicate mașinării/ ticăind în pieptul/ poemului”.

Am să vă prezint mai pe larg cititorilor într-un număr viitor.

● **STEJĂREL IONESCU, Deva.** Versurile trimise sunt publicabile, dar nu le public pentru că sunt doar publicabile. Vreau ca literatura promovată de **Mașina de scris** să iasă din comun, să uimească, să trezească publicul din indiferența în care se complăce de câțiva ani.

Cum să realizăm așa ceva cu compuneri cuminți ca ale dv.? Iau un exemplu la întâmplare:

„vedem/ păsări de cenușă/ prin cerul ce urcă/ spre nelumină,/ ne agățăm încet/ de lacrima lumii/ și pășim/ prin/ valurile norilor”.

● **DENISA TANISLAV, Râmnicu Vâlcea.** Felul în care scrieți nu mai este de multă vreme la modă:

„Zile lungi de vară, calde/ De demult se pierd în zare,/ Făcând loc bătrânei toamne/ Ce cu-alai de frunze moarte/ Trece-n goană peste dealuri” etc.

În mod curios, povestirea SF **Condamnata** (a cărei „acțiune” se petrece în anul 2759!) este și ea scrisă romanțios, ca în secolul XIX. Dacă tot aveți imaginație, imaginați-vă că trăiți în 1995!

● **NICOLAE COMĂNICI, București.** Replica pe care

mi-o dați - la observația că n-aveți umor - este și ea lipsită de umor. Puneți-mă la punct, dar cu mai mult talent!

● **DANIEL DELEANU, Sibiu.** Este impresionantă cartea dv. de vizită: 23 de ani neîmplăniți, poeme scrise direct în engleză, succese în SUA etc. Totuși n-am găsit un poem care să-mi placă în întregime. În schimb, am remarcat câteva imagini de o șocantă originalitate:

„sunt nopțile scurse/ din burdihanul de aramă al unui buddha solzos”; „primăvara miroase/ a lebedă înfometată/ și a siguranță arsă”; „ca un râu clocotind de flori catifele/ curge grămadă/ zâmbetul unei prințese”; „sunt murdar de crizantema cuvântului”.

După cum vedeți, românii sunt mai greu de cucerit decât americanii. Dar nu vă descurajați, continuați asediul!

● **GHEORGHE BOZU, Reșița.** N-am înțeles de ce ați menționat pe plic: „0,360 kg, 50:000 lei”.

Parodia de roman polițist **Crimele cu arma neagră** n-are nici o valoare. Iar pentru cele 360 de grame de hârtie uzată nu puteți obține mai mult de 10 lei.

P.S. M-a flatat formula cu care începeți scrisoarea: „Mult iubite și stimate domnule Alex Ștefănescu”. Dar mi-ar fi plăcut să continuați: „Erou între eroi, conducător genial al **Mașinii de scris**” etc.

● **MIHAIL PĂUNESCU, Brașov.** Îmi pare rău, dar și ultimul text trimis (**Conceptii oficiale de tip comunist despre rolul presel în stat**) este banal. Iar faptul că l-ați versificat, nu-l salvează. Dimpotrivă. Este ca și cum l-ați parfuma pe un muribund.

● **RODICA GRIGORE, Sibiu.** Sunteți foarte aproape de poezie:

„Îngerul păcătos/ și-a spălat mâinile / cu pământ/ și i-au crescut din nou/ aripi”.

Trebuie să mai săpați puțin. Dar fiți atentă să nu provocați o erupție.

● **IULIA VALS, Turda.** Meritați să figurați în **Guinness Book** pentru cea mai scurtă proză (valoroasă) scrisă vreodată. O reproduc (integral!), făcând precizarea că are titlul **Dreptatea Rozel** (de ce nu **Dreptatea Prozei**?)

„Avusesse dreptate Roză.

Stătea mereu printre dantelele ei și nu suporta dezordinea. Îi cerea să-și șteargă bine pantofii la intrare, să-și scuture hainele de praf. Îndeplinise totul. Dar un amănunt îi scăpase.

Din neatenție, a adus într-o zi în casă un cuvânt, fără să-l scuture la intrare și fără să se întrebe dacă va avea cum să-l găzduiască. Rozel nu i-a spus nimic, doar îi interzisese să aducă în casă ceva, orice. Mai ales nescuturat. De acolo a pornit tragedia. De la el și de la cuvântul lui, care făcea pui: sintagme, propoziții, fraze. Apoi interogații, exclamații, circumstanțe. În plus, începuse să aibă nevoie de semne de punctuație, nu-l mai putea ține sub control.

Iar în casă nu erau decât dantele. Și nici măcar un fir de praf.”

După cum, sper, ați observat, am îndreptat tacit câteva stângăcii stilistice. Cealaltă proză, **La „Grecu”**, este naivă și moralizatoare.

● **IOANA ȘTEFAN, București.** Poeziile **Serenada timpului** și **Pădurea** nu depășesc nivelul unor compuneri școlarești. Cel puțin sunteți elevă?

● **GEORGETA LAZĂR, Oradea.** De data aceasta n-am găsit un poem publicabil în întregime. Sunt doar câteva versuri frumoase, risipite într-o masă de versificări convenționale.

● **AURELIA ALEXANDRU, Galați.** Îmi dau seama că aveți o mare sensibilitate și că sunteți un om... minunat, dar... Deși nu mi-e ușor să v-o spun (mă simt ca și cum ar trebui să... tai o lebedă), vă mărturisesc că versurile nu m-au entuziasmat. Au foarte puțină poezie - o vagă adiere. Iar unele sunt complet lipsite de lirism. Trebuie să **învățați** să valorificați în poezie trăirile dv. interioare. Deocamdată, între ceea ce simțiți dv. atât de intens (după cum mărturișiți în scrisoare) și ceea ce ne faceți pe noi să simțim, prin intermediul unei retorici ieșite de multă vreme din uz, este o prăpastie:

„Am visat odată că te-am dat uitării.../ Gândul meu ca marea nesupus urla./ Căuta spre tine alte noi limanuri/ Să te recompună cum erai cândva...” etc.

● **PAUL NICOLESCU, București.** Când am afirmat că schițele dv. au ceva iremediabil minor, nu m-am referit la subiecte. Deci, în zadar încercați să demonstrați că există scriitori mari care povestesc întâmplări lipsite de însemnătate (de exemplu, I.L. Caragiale). Întâmplările pot fi lipsite de însemnătate, important este ca textul care rezultă să nu fie insignifiant.

Ce anume face ca un text să alunece în insignifianță? Sunt multe cauze posibile: o gândire artistică puerilă, o perspectivă meschină, o precaritate a mijloacelor de expresie... Mi-ar trebui cinci ani să vă explic și nu singur, ci ajutat de douăzeci de alți profesori. În aceste condiții trebuie ca dv. înșivă să vă completați educația estetică (sau să urmați cursurile unei facultăți umaniste). Abia atunci când vom avea un limbaj comun vom putea să dialogăm și să ne și contradicem.

● **VICTORIA COMNEA, București.** Vă lipsește temperamentul artistic; poezia pe care o scrieți nu reușește să se impună atenției cititorului. Singurele versuri care ies din comun sunt acelea care conțin o invenție... rebusistică: numele iubitului scris **TORVIC** în loc de **VICTOR**.

● **GEORGE DAMIAN, București.** După cum reiese din fragmentele trimise, romanul **Raiul din care nu putem fi alungați** este mai bun decât romanele care se publică în mod curent (mai bun, în orice caz, decât cele semnate de Danielle Steele, Sandra Brown, Barbara Cartland ș.a.m.d.). Protagonista romanului, Tana, are complexitate ca personaj, iar povestea ei, deși „curge” aparent monotonic, reușește să-l captiveze pe cititor, ca istorisirea unei aventuri. Îmi place și stilul dv. firesc, iradiind o discretă căldură sufletească. Poate că totuși unele pasaje sunt prea șterse. Oricum, dacă îmi trimiteți o fotografie a dv. și un curriculum vitae, sunt gata să public un fragment la rubrica **Un manuscris în așteptarea editorului**.

Important pentru toți corespondenții S-a amânat data anunțării câștigătorului

■ Am fost nevoit, stimați corespondenți, să amân cu două luni (de la 1 martie la 1 mai) data anunțării câștigătorului primului concurs (este vorba de concursul al cărui premiu constă în publicarea unei cărți). Și aceasta pentru că încă n-a sosit la redacție textul mult visat, a cărui publicare să constituie un best-seller.

■ În schimb, rămâne aceeași (1 noiembrie) data la care va fi anunțat premiul de 1.000.000 de lei pentru cel mai bun text literar publicat la **Mașina de scris**. La acest concurs n-are cum să apară o amânare, deoarece va fi publicat textul cel mai bun din cele existente și nu unul... mult

visat.

■ Vă aduc aminte, cu acest prilej, că încercările dv. literare trebuie să fie dactilografiate sau, cel puțin, scrise lizibil. Dacă sunteți optimiști, trimiteți-mi și o fotografie și un curriculum vitae. Dactilogramele, manuscrisele și fotografiile nepublicate NU se restituie.

■ Plicurile trebuie trimise la următoarea adresă: Alex Ștefănescu, la redacția revistei **Flacăra**, Piața Presel Libere nr. 1, sector 1, 71341 București.

■ Vă sfătuiesc să faceți un (mic) sacrificiu bănesc și să vă abonați la revista **Flacăra**. Am intenții frumoase, vreau să-l susțin până la deplină afirmare pe toți autorii talentați, și ar fi păcat ca dialogul dintre noi să se întrerupă din cauză că nu vă puteți procura revista.

scris. La acest concurs n-are cum să apară o amânare, deoarece va fi publicat textul cel mai bun din cele existente și nu unul... mult

CLAUDIU SAVU, Caransebeș. Mama dv. are dreptate: ar fi mai bine să urmați o facultate tehnică. Nu sunteți făcut pentru scris.

Cât privește sfatul pe care susțineți că vi l-ar fi dat poeta Mariana Strungă, de la cenaclul literar „Sorin Titel” din Timișoara, de a publica o carte, există trei posibilități: ori a vrut să glumească pe seama dv., ori vă iubesc și și-a pierdut spiritul critic, ori nu se pricepe la poezie. Versurile dv. pot apărea, cel mult, la rubrica **Umor involuntar**:

„O ce gânduri negre te frământă/ Când viața plăcerea ascultă/ Frământat de-al surâsului paradis/ Descoperi pe pământ infern și nu un vis./ În lume nu există dreptate/ Pentru că soarta te uită și la alți ține parte./ O lume murdară și plină de rană/ Te molipsește, te scufundă-n țărână// Fără sentimente e bine să trăiești/ Parșiv și cinic în stânga și-n dreapta să lovești/ Latră și mușcă/ Hulpav asupra prăzii te aruncă.”

Sper că, după ce veți citi acest răspuns, nu veți da curs îndemnului din penultimul vers...

● **DANIEL VERTIGO,**

Proza SF: Constantin Buiciuc

Constantin Buiciuc (născut la Lugoj, la 22 mai 1951, în prezent profesor de limba română la o școală din același oraș) este cunoscut ca poet. Tocmai de aceea, proza SF pe care mi-a trimis-o am considerat-o o surpriză, iar după ce am citit-o - o surpriză plăcută. Ca autor de proză științifico-fantastică, Constantin Buiciuc nu face paradă de terminologie tehnică fantezistă și nici nu mimează o atitudine impersonală, de computer. Scrie firesc, cu înțelegere omenească și cu un fin umor de idei. În *Sunetul, parfumul și culoarea* își pune în valoare și talentul de poet, imaginându-și la un moment dat cum i s-ar înfățișa lumea culva care ar fi stat închis în casă douăzeci și doi de ani și ar leși în sfârșit în stradă. Pasajul este antologic.

Sunetul, parfumul și culoarea

Grigore Monoianu ieșise la pensie la șaiszeci de ani. Stând acasă, începu să citească toate cărțile necitite din bibliotecă. Își pune astfel în aplicare un plan vechi, din tinerețe. Avea o singură și mare pasiune: cititul. Citise mult și până acum, dar avea puțin timp liber și nu putea să țină pasul cu ritmul în care cumpăra cărțile nou apărute. Venea târziu de la serviciu (făcea ore suplimentare), își mai aducea de lucru și acasă și, deși era ajutat de un computer destul de bun, tot lucra aproape zilnic până seara. Atunci îi mai rămăneau două-trei ore pentru citit, uneori și mai puțin, pentru că îl mai vizitau, destul de rar, rudele sau puținii săi prieteni, ori urmarea unele emisiuni la televizor. Între timp, el cumpăra constant cărți, tot ce era mai bun în librării, iar teancul de volume necitite se mărea tot mai mult devenind, treptat, uriaș. De-acum însă, va recupera totul. Avea timp berechet în față. Încă din prima zi de după pensionare, se așeză la biroul său cu cartea în față. Citea tot timpul. În primele săptămâni, mai privea la televizor, mai primea vizitele prietenilor, mai ieșea la plimbare (o dată fusese chiar la cinematograful în relief). Dar, treptat se separă de

lume. Nu mai ieși din casă, renunță la televizor și nu mai primi pe nimeni. Prietenii și rudele îl părăsiră. Robotul casnic făcea curățenie și aducea mâncare. Tot el rezolva diferite probleme legate de contactul cu societatea (primirea pensiei, plata impozitelor, a energiei și celelalte). Grigore Monoianu nu se mișca ore în șir de la biroul său. Uneori, ca să-și mai odihnească ochii, privea cerul albastru, la fereastra sa de la etajul 30. Nu vedea nimic din orașul care se întindea dedesubt. Se întorcea destul de repede la cartea deschisă. Dormea pe săturate, ca să-și refacă forțele, apoi o lua de la capăt. Ar fi pierdut noțiunea timpului (de la o vreme, trăsese jaluzele negre la ferestre și citea la lumina unei lămpi de birou), dacă robotul nu l-ar fi anunțat mereu ora, ziua, anul, anotimpul. După ce termina o carte, îi trecea numele și autorul într-un caiet, apoi își stabilea în gând ce cărți va citi în continuare. Nu citea cărți de același fel una după alta, deși știa că fiecare carte e, în felul ei, unică. Citea, în general, cărțile în ordinea în care le cumpărase. Se întâmpla să citească și cărți cumpărate cu douăzeci-treizeci de ani în urmă. Totuși, dacă unele cărți îl interesau în mod deosebit, nu aștepta să le vină rândul, ci le citea înaintea altora. Încă din tinerețe nu putea să suporte obiceiul unora de a citi imediat cartea proaspăt apărută. Chiar dacă acea carte îl atrăgea, el nu o începea imediat ce o cumpăra, ci o lăsa să aștepte câteva săptămâni,

timp în care se gândea cu voluptate la ea și citea, desigur, alte cărți, apărute mai demult. Din când în când mergea prin camerele pline cu rafturi și mângâia cotoarele, recapitulând în gând ce cărți citise și ce cărți nu citise încă. Dar nu stătea mult: fugea repede la biroul său. Își dădu seama că citea de mai mulți ani. Simțea că îmbătrânise. Se privea rar și fugitiv în oglindă și vedea cum se înmulțiseră ridurile, cum părul îi albise complet și se rărise și mai mult. Își simțea picioarele slăbite și durerile de spate (care îl chinuiau încă din tinerețe) cu greu le mai atenua cu medicamente aduse de robotul casnic. Totuși, continua cititul. Vedea, cu bucurie infernală, că teancul de cărți necitite se micșorează tot mai mult. Până într-o zi, când termină de citit ultima carte din bibliotecă. Robotul îl anunță că de la pensionarea lui au trecut douăzeci și doi de ani, opt luni și zece zile. Grigore Monoianu era complet satisfăcut. Deși nu se simțea prea bine (avea o slăbiciune generală), hotărî să iasă afară, prima dată după mai bine de douăzeci și doi de ani. Luă ascensorul, coborî rapid cele treizeci de etaje, deschise ușa de sticlă mată a blocului și pași în stradă. Rămase încremenit.

Pe un dâmb înverzit se înălțau două flori gigantice, roșii, cu petale mișcătoare. Din pistilurile florilor se ridicară doi șerpi argintii, subțiri și lungi, care se topiră încet în cerul azuriu. Trecu un fel de caleașcă din care pluti prin aerul înmiresmat o

femeie cu trenă albă. Efluvii luminoase șterseră repede femeia și vehiculul strălucitor, apoi, dintr-un munte, veni un proiectil oțelii și explodă în mii de țandări, care se dovediră a fi o mulțime de flori multicolore, pline de tot felul de parfumuri. Grigore Monoianu se aplecă și luă o floare albastră din fața lui. Floarea se transformă brusc în scrum, care căzu printre degete. O jerbă de scântei coborî dintr-o stea agățată în mijlocul cerului, construind o cupolă semitransparentă. Prin pereții cupolei îl priveau niște oameni cu aripi pe spate și care țineau în mâini niște obiecte sferice, jumătate roșii și jumătate albe. În interiorul sferelor clipeau lumini dezordonate. Un tren ieși din pământ ca o rămașă gigantică și se pierdu șerpuiind printre copacii pădurii care se întindea în zare. La poalele unui deal crescuseră mai multe ciuperci galbene, uriașe. Peste ele pășea o pasăre cu penele arzânde. Fumul din spatele pasării se întărea treptat într-o construcție de marmură neagră, brăzdată de vinișoare sângerii. Pe porțile construcției ieșeau în rânduri strânse niște ființe orbitor de albe. Capul lor era complet neted, nu avea ochi, nas, gură și urechi. Ființele semănau cu niște furnici.

Grigore Monoianu se frecă la ochi, strânse pleoapele, se ciupi de braț, dar imaginile nu dispărură. Auzea și un fel de muzică greu definibilă și simțea un miros de plante. „Nu se poate, aceasta nu e... Au trecut mai bine de douăzeci

Concursul

Aș vrea să vă povestesc cum am pierdut, în ultima clipă, un concurs foarte important. Era concursul vieții mele! N-are importanță conținutul întrebărilor și nici felul cum trebuiau date răspunsurile. Concursul era foarte greu și l-aș fi câștigat cu siguranță. Era concursul vieții mele!... Înaintea ultimei întrebări mă aflam în fruntea clasamentului, primul din trei sute de concurenți! Avantajul meu era minim, dar suficient ca negreșind la ultima problemă să termin pe primul loc. Nu mă impresionau nici sala imensă, de care mă

izolam cu perdele fonice și vizuale, și nici juriul care domina peretele din față. După ce ultima problemă mi-a apărut pe ecrane, mi-am trebuit puțin să-mi dau seama că o voi rezolva în timpul reglementar. Am apăsător alene două butoane. O liniște deplină mă pătrunse și un cer albastru, adânc, mă învădă din toate părțile. Mi-am fixat microfonul minuscul în fața gurii și am început să șoptesc. Pe ecranele înregistratorului apărură cifre și litere. Din când în când consultam ceasul. Trecuse cu puțin de jumătatea timpului afectat rezolvării și ajunsesem deja la rezultatul final. Cele cinci ecrane din fața mea străluceau, acoperite de lumini verzi, ușor fosforescente. Ultimele cifre scripeau roșiatice. M-am lăsat pe spate în fotoliu. Degetele îmi tremurau ușor. Mi-am dat seama că aveam situația în mână. Urma o simplă formalitate. Am ridicat din nou microfonul pentru a transmite juriului rezultatul problemei. Ecranele însă se stinseră, iar becurile de control deveniră negre. Am tresărit violent. Rumoarea sălii cu trei sute de concurenți aplecați peste pupitrele lor îmi explodă în auz, iar ochii priveau, aproape fără să recunoască, figurile membrilor juriului, proiectate pe un uriaș ecran plin de cifre și litere multicolore. M-am întors brusc spre stânga și am apăsător câteva clape ale înregistratorului dactilografic. Ecranul ovoidal rămase negru și am înțeles cu groază că aparatul meu de memorare și de transmisie se defectase. Nu mai primea nici un flux ener-

getic. Am privit spre ceasul de pe ecranul juriului. Pierdusem minute prețioase. Mai aveam însă ceva timp. Un bătrânel de la masa juriului se apropie grăbit de pupitrul meu. Ținea ceva în mână:

- Dragă 253, îmi pare rău de defecțiune. Remedierea ei durează mai mult decât timpul afectat răspunsului. Știu că ai rezolvat problema, dar regulamentul, după cum probabil știi, prevede ca răspunsul să fie înregistrat. Nu se specifică însă felul înregistrării. Încearcă deci cu aceasta!

Zicând „aceasta”, bătrânelul cel pipiriu și chel îmi puse pe masă două obiecte: o suprafață dreptunghiulară, albă și elastică, și un bețișor ascuțit la un capăt. Capătul ascuțit se termina într-un vârf negru. Mi-am adus repede aminte: erau o foaie de hârtie și un creion. Le văzusem, cu mulți ani în urmă, la Muzeul Omului, pe vremea când eram elev la școala generală și învățam tehnica înregistrării dactilografice și a înregistrării verbale. Știam că hârtia și creionul serviseră la scris strămoșilor noștri. Dar ele nu mai erau folosite de sute de ani! Cifrele de pe ceas se succedau rapid. Nu mai aveam de ales. Mai erau câteva minute. Am luat în mână dreaptă creionul, l-am potrivit între degete, închipuindu-mi cam cum trebuie să-l țin, apoi i-am apropiat vârful de foaia albă. Am apăsător vârful pe hârtie, dar a ieșit o zgârietură. Am slăbit apăsarea și a rămas o linie tremurată, strâmbă, abia vizibilă. Simțeam cum mă

încălzisem. Pe șira spinării mi se prelingeau picături de sudoare, iar degetele mi se umeziseră. Capul îmi vâjâia. Cu eforturi ieșite din comun am reușit să notez câteva cifre și semne, apoi am scăpat creionul, care s-a rostogolit pe pupitrul înclinat și a căzut pe jos. După ce am ridicat creionul, am privit din nou ceasul și am încremenit: mai era foarte puțin timp. Pierdusem concursul. Mai mulți concurenți transmiseră deja rezultatele și acum așteptau relaxați. Am făcut cu mare greutate câteva semne urâte în timp ce cu mâna stângă îmi ștergeam transpirația de pe frunte și de deasupra buzelor. Vedeam roșu în fața ochilor. Am apăsător creionul pe hârtie și cu un pocnet ușor vârful se rupse și căzu. La partea ascuțită a creionului, acum se vedea o minusculă gaură neagră. Am privit foaia zgâriată, ușor mototolită, cu semne strâmbe, stângace, semănând cu niște rădăcini. Deasupra ecranelor mele defecte am văzut figura bătrânelului din juriu. Ochii lui albaștri mă fixau consternați. Am zămbit ușor și am privit spre ceas. Timpul reglementar trecuse de câteva secunde. N-are importanță conținutul întrebărilor și nici felul cum trebuiau date răspunsurile. Lucrurile acestea s-au întâmplat mai demult. Acum știu să scriu cu creionul, pe hârtie. Nu mai folosesc înregistratorul dactilografic și verbal, deși probabilitatea defectării lor în prezent e de unu la un milion. Oricum, concursul acela pierdut era concursul vieții mele!

MAI
SUNT
DE
SRI
SRI

Pagini realizate de
Alex Ștefănescu

Cuțitul în spate

Începând din acest număr, vă cer permisiunea să mă suportați o perioadă, în cadrul rubricii cu titlul de mai sus. Ar fi trebuit să-i spun, poate, „Atenție!”, dacă faptele la care mă voi referi nu s-ar fi petrecut. Așa că, întrucât mai în toate situațiile noi umblăm deja cu un cuțit înfipt în spate, i-am zis ca atare. Dacă suportatul merge, n-o să mă mulțumesc cu un deget și-o să vă cer toată mâna. O să am pretenția să mă și citiți.

Curaj, stimați cititori.

Sinucidere

Opoziția se plânge, în mod curent, că Televiziunea Română nu-l prezintă punctele de vedere corect. Dacă mai adăugăm și faptul că le prezintă în exces pe cele ale Puterii, vom avea tabloul complet.

Bună sau rea, Puterea se descurcă cu actuala Televiziune (publică). Bună sau rea, Opoziția acceptă și ea situația, fără să realizeze că se supune, lent, la o perfectă sinucidere. Ea a acceptat jocurile privind alegerea membrilor Consiliului de Administrație al TVR. Chiar în Comisia de Resort a Camerei Deputaților, condusă de un deputat al Opoziției.

Ca să fie tabloul complet, a mai acceptat și varianta de buget (auster) în care TVR a primit subvenții pentru a intra pe satelit. Dacă mai adăugăm că aceeași Opoziție habar n-are de jocurile Ministerului Comunicațiilor privind scoaterea la licență a celui de-al treilea canal național, vom putea constata că se pune de o catastrofă în toată regula.

Măine vin alegerile și se va vedea, limpede, la televizor, că acel care nu se trezese de azi, mâine nu au cum să ajungă departe... pentru simplul fapt că n-au o televiziune.

Cum nimeni nu înțelege că Opoziția va putea să-și facă, în termen scurt, o televiziune proprie, concluzia apare limpede, ca un rezultat electoral. Va câștiga cel care are o televiziune națională. Și să nu-mi spuneți că acela e poporul român, că el a fost mereu perdant.

Aveți cuțitul înfipt în spate, domnii din opoziție, și umblați cu el ca și cum cineva v-ar fi dăruit o coadă de păun. Inconștiența se plătește. Prin taxe de abonament lunar.

MIHAI TATULICI ■

MARTI 28.02.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu
10.00 Știri
10.10 - 14.30 Reluări
15.30 Post-meridian: Emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan
18.00 Desene animate: **Batman** - ep. 19
18.30 Film documentar: Jocul cifrelor - ep. 3 - Ecuații și formule
19.00 Raff show: Emisiune de Mihaela Cutuș și Bogdan Teodorescu
20.00 Film serial: **Trăiește-ți viața** - ep. 12
20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu
21.00 Telejurnal: Prezintă Anca Toader și Radu Coșarcă
21.30 Film serial: **Vegas** - ep. 54
Intorcându-se din munți, alături de cântărețul său, căutătorul de aur **Josiah Sparks** asistă la o răfuială între două bande de traficanți de droguri. După ce combatanții rămân învinși pe câmpul de luptă, Josiah se vede posesorul unei serviete conținând un milion de dolari, cu care pornește spre orașul-miracol, Las Vegas...
22.20 Mitică: Emisiune de Viorel Gaiță
22.30 Chestiunea zilei: Emisiune de Carmen Bendovski
23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Traian Stănescu
23.35 Staruri pentru totdeauna
24.00 Linia fierbinte: Emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie
1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MIERCURI 1.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator

Liliana Munteanu
10.00 Știri
10.10 - 14.30 Reluări
15.30 Post-meridian: Emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan
18.00 Desene animate: **Batman** - ep. 20
18.30 Film documentar: Jocul cifrelor - ep. 4 - Servicii bancare
19.00 Primul pas: Emisiune de Livia Pop
20.00 Film serial: **Echipa de șoc** - ep. 12

Henibal și echipa sa sunt solicitați să o salveze, de la o căsătorie nedorită, pe frumoasa milionară **Jackie Taylor**, prizonieră a logodnicului ei, bogatul om de afaceri și antreprenor **Calvin Cutter**. Acesta este bănuțat a fi chiar ucigașul tatălui lui Jackie.
20.50 Țara nimănui. Cimitirele ciudaților. Reporter Cătălin Bădulescu
20.55 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu
21.00 Telejurnal: Prezintă Anca Toader și Radu Coșarcă

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII 27 februarie - 5 martie 1995

21.30 Film serial: **Kung Fu** - ep. 13
Doi bărbați visează: hoțul - să se îmbogățească, exilatul - să se facă dreptate în țara lui. Primul e prins când încearcă să-și bată joc de **Calne**, celălalt învață de la **Calne** că a lupta împotriva nedreptății într-o țară înseamnă, de fapt, o luptă dusă peste tot în lume.
22.30 Chestiunea zilei: Emisiune de Horia Alexandrescu
23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Traian Stănescu
23.35 Staruri pentru totdeauna
24.00 Linia fierbinte: Emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie
1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

JOI 2.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu
10.00 Știri
10.10 - 14.30 Reluări
15.30 Post-meridian: Emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan
18.00 Desene animate: **Batman** - ep. 21
18.30 Film documentar: Jocul cifrelor - ep. 5 - Venituri brute
19.00 REPORTER TELE 7
- Femeia română cu sacoa-nă mână - Reporter Irina Szasz
- Cultul și cultura kitsch-ului - Reporter Cristina Zaharia
- Primăvara revendicărilor noastre - Reporter Corina Rădulescu
20.00 Film serial: **Femeia fantastică** - ep. 11
Continuând episodul anterior, de această dată, o vom întâlni pe **Femeia fantastică** angajată într-o acțiune a cărei miză este tocmai viitorul planetei Pământ. Ea trebuie să dovedească faptul că civilizația umană merită să supraviețuiască în Univers, în ciuda violenței care-i tulbură, din când în când, pacea.
20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu
21.00 Telejurnal: Prezintă Anca Toader și Radu Coșarcă
21.30 Film serial: **K.I.T.T.** - ep. 13
Michael vine în ajutorul unei prietene, Cheryl, acuzată pe nedrept de a-și fi ucis șeful. Alături de **Kitt**, pornește în căutarea martorului care i-ar putea oferi fetei un alibi pentru seara crimei. Dar, după ce-l găsește, e nevoit să-l scape și pe acesta de o acuzație nedreaptă. Înainte de a putea rezolva misterul lui Cheryl.
22.20 Mitică: Emisiune de Viorel Gaiță
22.30 Chestiunea zilei: Emisiune de Bogdan Teodorescu
23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Traian Stănescu
23.35 Staruri pentru totdeauna
24.00 Linia fierbinte: Emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie
1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 3.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu
10.00 Știri
10.10 - 14.30 Reluări
15.30 Post-meridian: Emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan
18.00 Desene animate: **Batman** - ep. 22
18.30 Film documentar: **Portrete** - ep. 2 - Consilierul local și comerciantul
a) Consilierul local
O slujbă neplăcută în serviciul binelui public, o muncă dedicată bunăstării tuturor - asta și-a ales Consilierul local.
b) Comerciantul
...Omul care se ocupă să ne alunge grija pentru hrana noastră cea de toate zilele, cel care gândește și supraveghează aprovizionarea noastră.
În atenția lui intră inspectarea fructelor și legumelor într-un supermarket din Marea Britanie.
19.00 La EST de VEST: Emisiune de Radu Budeanu
20.00 Film serial: **Renegatul** - ep. 8
20.50 Țara nimănui - Privind înapoi cu... mândrie? Reporter Dan Pleșa
20.55 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu
21.00 Telejurnal: Prezintă Anca Toader și Radu Coșarcă

21.00 Telejurnal: Prezintă Anca Toader și Radu Coșarcă
21.30 Film serial: **Hotel** - ep. 13

Cine nu și-a dorit vreodată o vacanță pe gratis la un mare hotel? Unul din eroii acestui episod a și obținut-o. Secretul lui și al misterioasei și timidei Mary, le veți afla urmărind noile peripeții de la St. Gregory.
22.30 Chestiunea zilei: Emisiune de Mihai Tatuli
23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Traian Stănescu
23.35 Film serial: **Evadatul** - ep. 9
De această dată, **Richard Kimble**, sub numele de **Al Fleming**, ajunge în New Mexico unde se angajează la o stație de benzină. Dar drumul său nu se oprește aici; împreună cu o tânără este răpit de doi răufăcători. Reușește însă să-i convingă pe cei doi că e un „profesionist” mai înrăit decât ei, și o salvează de la moarte pe fată.
Dar drumul său continuă, ca de obicei, cu poliția pe urmele lui.
00.25 Linia Fierbinte: Emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie
1.25 Staruri pentru totdeauna
1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

SĂMBĂTĂ 4.03.1995

8.00 Știri
8.10 Aerobic
11.00 Magazinul femeilor: Emisiune de Liana Cojocar
12.00 Chestiunea zilei (r): Emisiune de Mihai Tatuli
13.00 Week-end abc: Emisiune de Liliana Munteanu
15.20 Staruri în concert - Michael Jackson - partea I (r)
16.00 Desene animate: **Familia Addams** - ep. 17
16.30 Film serial: **Renegatul** - ep. 8 (r)
17.20 Țara noastră - Un loc liniștit
17.30 Dialoguri politice cu Viorel Gaiță - Invitat: Viorel Sălăgean
18.00 Desene animate: **Batman** - ep. 23
18.30 Film serial: **Alf** - ep. 9

19.00 Interzis bărbatilor - Invitat: profesorul Romul Munteanu: Emisiune de Anca Fusariu
20.00 Film serial: **Dinastia** - ep. 12
20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu
21.00 Telejurnal: Prezintă Laura Luca și Lucian Măndruță
21.30 Film serial: **Miami Vice** - ep. 13
Conflictul dintre generații, dragostea și loialitatea, banii care nu aduc întotdeauna fericire, iată câteva din temele acestui episod.
O rază întreprinsă de **Crockett** și **Tubbs** duce la prinderea fiului unui magnat din lumea finanțelor. Vom pătrunde într-un univers în care banii dictează sentimentelor.
Acțiunea și suspansul sunt pigmentate de muzica grupului Frankie Goes To Hollywood - celebrul „Relax” al anului 1983.
22.20 VIVA TELE 7: Emisiune de Alex Preda

23.20 Film serial: **C.H.I.P.S.** - ep. 10

Prin ce pățanii mai trec simpatici **Son** și **Ponch**. Vor întâlni un elefant care preferă drept scaun capota unei mașini de poliție, vor ajuta o doamnă în vârstă și foarte cicălitoare la punerea roții de rezervă și vor vedea ce se întâmplă atunci când tinerii călătoresc în portbagajul unei bombe pe patru roți.

Son își întâlnește fostul coleg din liceu, într-o ipostază mai puțin dorită și încearcă să-l aducă pe calea cea bună. Dacă va reuși sau nu, rămâne să aflați urmărind acest episod.

00.10 Staruri în concert: Cher - Live at the mirage - Las Vegas (partea I)
00.40 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

Duminică 5.03.1995

8.00 Știri
8.10 Aerobic
8.20 - 10.10 Reluări
11.00 Salonul artelor: Emisiune de Anca Fusariu
13.00 Week-end abc: Emisiune de Liliana Munteanu
15.30 Staruri în concert - Michael Jackson - partea II (r)
16.00 Desene animate: **Familia Addams** - ep. 18
16.30 Film serial: **Dinastia** - ep. 12 (r)
17.20 Țara noastră: Catedrala Romano-Catolică
17.25 Cutia muzicală: Emisiune de Bogdan Albu
18.00 Desene animate: **Batman** - ep. 24
18.25 Clip VIVA
18.30 Film serial: **Printul din Bel Air** - ep. 14
Banks i-a luat lui **Will** mașina promisă de **Philip**. Acesta, în dorința de a se răzbuna, o urmărește și descoperă că acesta a renunțat la colegiu cu 3 luni în urmă și... a uitat să-și anunțe părinții.
Șantajată de **Will** și **Carlton** și nemaiputând suporta, **Hilary** le mărturisește totul părinților.
18.55 Clip VIVA
19.00 As Show: Emisiune de Cornel Todea
20.00 Film serial: **Falcon Crest** - ep. 12
La **Falcon Crest**, împotriva voinței Angelei, sosește **Jacqueline Penault**, femeie foarte instântă și... mama lui **Chase**. Aceasta își previne fiul de răutatea și perfidia Angelei încercând să-l convingă să plece de la **Falcon Crest**. Apariția **Jacquelinei** este pentru telespectatori un prilej de a se reîntâlni cu o celebritate a Hollywood-ului - **Lana Turner**.
20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu
20.55 Clip VIVA
21.00 Telejurnal: Prezintă Laura Luca și Lucian Măndruță
21.30 Film artistic „**Orchestra**” (SUA, 1953) Cu: Fred Astaire, Cyd Charisse Regia: Vincente Minnelli
23.25 Nocturnă pe 16 mm: Emisiune de Mihaela Rădulescu
00.25 Staruri în concert: Cher - Live at the mirage - Las Vegas (partea II)
00.55 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE
În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

**Mai repede,
mai bine,
mai multe
comunicații**

Acesta este motto-ul celor de la **Scientific - Atlanta** pentru noua aplicație numită teleconferință. Familia echipamentelor CONEXT oferă o varietate de produse care acoperă o multitudine de necesități ale virtualilor utilizatori.

Sistemul se adaptează atât unui singur utilizator, cât și la o mare sală de conferință. Softul CONEXT-ului este atât de facil încât determină cel mai însemnat adversar al computerului să pună mâna pe creionul electronic și să formeze un număr - să facă conexiuni - cu numai 3 atingeri.

Iată numai câteva din facilitățile CONEXT-ului.

1. Formarea rapidă a unui număr de

telefon.

2. Transmiterea unui document în mai multe părți deodată cu posibilitatea marcării, sublinierii cu roșu, îmbinării cuvintelor, anunțării și semnării electronice a lui.

3. Transport de date care dă posibilitatea transferării unor dosare de la un sistem la altul.

4. Capacitatea de a trimite prin fax cu posibilitatea anunțării trimiterii instantanee în mai multe locuri, sau conlucrării cu orice fax cuplat la sistemul CONEXT.

5. Conectarea a 56 de linii telefonice. S-ar mai putea povesti încă o mulțime de lucruri despre această minunată aplicație a viitorului, dar decamdată atât.

KAPPA răspunde solicitărilor primite la redacția FLACĂRA

Dlul **Răzvan Apostolescu** din Berceni. Ne întrebați dacă vom avea 40 de programe. Răspundem - din 21.02.95, firma KAPPA are 29 de programe. Nu am scos **3 SAT**, dar am introdus **Galavision**. Vă mulțumim pentru sugestia făcută privind **Zambiji**, vă rog. O vom lua în considerație și suntem în studiul posibilității tehnice de realizare a ei.

Vă așteptăm cu noi idei.

ATENȚIE!

Către cititorii **Flacăra**, abonați la KAPPA: din 28.02.95 puteți recepționa 29 de programe. În loc de canalul portughez s-a introdus **5 France** (a nu se confunda cu TV-5), și în plus canalul spaniol **GALAVISION**.

Frecvențele pe care se pot recepționa:

5-France - 302,25 MHz

Galavision - 311,25 MHz

CAMPIONUL SECOLULUI - IL CAMPIONISSIMO

În țara care este percepută, din punct de vedere sportiv, drept cea a fotbalului, Italia, o anchetă amplă, finalizată de prestigiosul **Gazzetta dello Sport**, a avut un final oarecum surprinzător. Nu atât prin faptul că numărul 1 al acestui secol a fost ales **Fausto Coppi**, pentru mulți cel mai mare ciclist al tuturor timpurilor, cât prin poziția primului fotbalist în respectivul sondaj: **Gianni Rivera** a „sosit” abia al 7-lea. Deși, să nu uităm, Italia deține trei titluri de campioană mondială la calcio, iar la ultima ediție, de pildă, s-a clasat pe locul secund.

Aceasta ne poate da o idee despre modul în care sunt percepute în mediile specialiștilor (au votat antrenori, ziariști italieni - dar și de la publicații de specialitate din alte țări, sportivi). Mai întâi, iată clasamentul primilor 10 sportivi italieni ai tuturor timpurilor: 1. Fausto Coppi

(ciclism); 2. Alberto Tomba (schi alpin); 3. Enzo Ferrari (automobilism); 4. Gino Bartali (ciclism); 5. Tazio Nuvolari (automobilism); 6. Pietro Mennea (atletism); 7. Gianni Rivera (fotbal); 8. Giuseppe Meazza (fotbal); 9. G. și C. Abbagnale (canotaj); 10. Gustavo Thoeni (schi alpin).

Podiumul, parcă, spune tot. În primul rând, locul întâi nu se discută, vom insera câteva rânduri despre palmaresul celui pentru care ziariștii italieni au încălcat gramatica, formând - „Il Campionissimo” - un superlativ la masculin, regula fiind numai pentru feminin. Apoi, cei intervievați au indicat pentru „argint” un sportiv aflat în plină activitate, Alberto Tomba. Și, întrucâtva surprinzător, al treilea „campion al secolului” este de fapt un personaj care nu s-a remarcat în competiții, ci ca patron al unei „scuderii” celebre, un animator și susținător, cu

alte cuvinte. Surprinderea noastră nu-i tocmai gratuită, dacă ne gândim că în ierarhie figurează totuși Nuvolari, marele pilot al primelor curse de Formula 1. Și încă o observație: primul dintre fotbaliști, Gianni Rivera, n-a fost niciodată campion mondial.

„Il campionissimo” a fost mai mult decât un ciclist de excepție, cu un palmares pe măsură (2 tururi ale Franței câștigate, 5 tururi ale Italiei, de trei ori învingător în clasic-clasicelor, Milan-San Remo, campion mondial pe șosea, deținător al recordului mondial al orei, adică, practic, tot ceea ce își poate dori un rutier), a fost un caracter exemplar, gazetarii găsind un „parametru” cu totul deosebit de a scoate în evidență acest lucru: într-o carieră destul de dificilă, întreruptă și de război, a avut, în total, evadări solitare măsurând 3.051 km!

TEODORA OPREA ■

Știri din NBA

■ **Shaquille O'Neal** a reușit 30 de puncte, 11 recuperări și Orlando a înfrânt pe Milwaukee cu 152-104. Această victorie, la 48 de puncte, reprezintă cea mai mare diferență la care a reușit vreodată Orlando să câștige o partidă. „Este înspăimântător ce se poate întâmpla pe teren când echipa practică un joc colectiv”, a declarat după meci **Brian Hill**, antrenorul Magilor.

■ La Cleveland, **Glen Rice** a marcat 36 de puncte, ajutându-și echipa să câștige în deplasare cu 103-96. Este pentru a 11-a oară când Rice ia reușit să treacă peste bariera de 30 de puncte.

■ La Charlotte, **Hersey Hawkins** și **Alonzo Mourning** au înscris fiecare câte 8 puncte într-un al treilea sfert în care s-au desprins de adversarii lor la o diferență de 26 de puncte. Hornets 115 - Bulls 104.

■ **Joe Dumars** a marcat 4 puncte în ultimele două minute de joc și Detroit câștigă acasă cu 99-93, întrerupând o serie de 3 înfrângeri consecutive.

■ La Seattle, **Nick Van Exel** a reușit 40 de puncte - un nou record personal - și Lakers continuă dominația asupra Supersonicilor, înregistrând cea de-a patra victorie consecutivă asupra acestora cu scorul de 109-102.

■ La Golden State, **Latrell Sprewell** și **Keith Jennkins** au reușit fiecare câte 6 puncte în sfertul al doilea în care s-au desprins definitiv de Philadelphia 76ers, care a avut un start mai lent, învingându-i cu 98-85.

VADIM GEORGE CUȘNARENCO ■

In memoriam

Ionică Bogdan ar fi împlinit 80 de ani

Idolul și răsfățatul stadioanelor de fotbal în anii '30-'40, Ionică Bogdan ar fi împlinit 80 de ani pe 6 martie 1995. Fiu al Oborului și al Unirii Tricolor, dotat cu o extraordinară fantezie creatoare în jocul de fotbal, Ionică Bogdan a încântat generația sa, fiind un precursor al marilor jongleuri de mai târziu cu balonul rotund, în frunte cu Ozon, Dobrin, Ilie Balaci, Dumitrache sau Gică Hagi. S-a consacrat la marea și populara echipă Rapid București, unde a venit în 1936. Aici, alături de marii jucători care au fost Barațky, Auer, Sipoș, Vintilă, Rășinaru, Cuedan, Lengheriu, Petrică Rădulescu și alții, a cunoscut gloria sportivă.

A cucerit cu acest mare Rapid de 5 ori consecutiv Cupa României (1936-1940). A jucat în echipa națională la

Non-profitul cui?

Zău așa, ne cam umflă râsul de zbaterile din fotbal, din ultima vreme, vatelele „n-avem bani”, „de ce ni se dau impozite”, „facem grevă”, „vă puneți poporul microbist în cap dacă nu ne păsuiește, stimați guvernanți” și altele asemenea. Ba, auzim, unul a propus achiziționarea unui proțap, în vârful căruia să se pună o jalbă, și hop cu străvechile obiecte la „tătuca” de la Cotroceni. O să ziceți că rădem de râul altuia, că nu șade frumos, au oamenii

greutăți și, vorba poetului, lacrimi în valuri curg pe obrazii năpăstușilor soartei.

Dar, credeți-ne, n-ai cum să nu te pufnească, dacă al oarece memorie. Pe de o parte, un constructor de meserie, un contabil și un profesor de economie politică au făcut legile federale, statuând că profesionalele noastre cluburi nu pot fi decât non-profit. Amănuntul că astfel de societăți nu pot beneficia

deloc, dar deloc-deloc, de scutire de impozite n-a apărut în luminatale minți nici o secundă. Ceea ce ne miră, pentru că știm că, virgulă, cel puțin unul dintre autori (morali, material?) și-a tras o firmă mixtă, în care străinezul a băgat vreo 500 de mărci, o seară cu familia la un restaurant mai de sol, tocmai pentru ca firma respectivă să beneficieze de scutire de impozit. Decl. când a fost vorba de buzunarul propriu, omulețul știa cum s-o

HERCULE LE CHAT

cotească. Pe de altă parte, cine l-a pus pe stimabilii conducători de cluburi să dea cu sutele de milioane de lei (sau echivalent dolar) pe transferarea unui Mutică, Matincă și alții asemenea, că-l și confunzi, iar acum dau din colț în colț că nu mai au mălai nici de un turto. Nu facem, doamne-fereste, nici o aluzie. Că ne-am lăsat de iluzii.

Dinamo, pericol public!

Un cotidian central ne aduce uluitoarea știre că Dinamo, datorită rezultatelor fulminante din recentul turneu Italian (scoruri strânse, ce-l drept, în înfrângeri cu formații de serie C2, cum ar veni la noi Județ), interesul pentru formația română a crescut enorm în „clzmă”, astfel încât, începem citatul, „Dinamo nu va mai juca astăzi cu SSC Napoli”. Motivul: stadionul San Paolo nu prezintă garanții de securitate. De aici, ce se desprinde? De aici se

desprinde faptul că toate cele vreo-60.000 de locuri ale arenel napolitane ar fi fost luate cu asalt de tifosi, așa încât cu greu s-ar fi putut asigura ordinea. Plus că mai era și pericolul să se bată suporterii între ei, în timpul acestui meci pe viață și pe moarte Este, după știința noastră, cel mai mare omagiu adus unei echipe românești.

Campionatul Mondial din 1938, din Franța, și, în 1940, la Roma, în celebrul meci care l-a consacrat pe Mircea David („Il Dio”). A ajuns cu echipa Rapid în finala Cupei Europei Centrale (competiție similară C.C.E. de astăzi). Meciul vieții sale a fost în cadrul acestei competiții, și anume cu Ujpest, când după 1-4 la Budapesta, în partida retur de pe Giulești, Ionică Bogdan a marcat în ultimele minute, după ce a driblat 6-7 adversari inclusiv portarul, Rapid câștigând cu 4-0. Finala nu s-a mai disputat din cauza evenimentelor politice.

În paralel cu activitatea de jucător, Ionică Bogdan a studiat mult, fiind absolvent a două facultăți - Dreptul și Academia Comercială. A fost un poliglot, cunoscând la perfecție franceza, engleza, italiana, germana, spaniola, iar în timpul celor 19 ani de antrenorat în Liban a învățat araba. A fost un mare pasionat al călătoriilor, luând parte ca turist la toate campionatele mondiale și europene de fotbal după 1965. Ca membru al Cercului Veteranilor Sportivi fascina cu povestirile sale. l-a fost dat să plece din această lume tot în Liban, la Beirut, la 8 iulie 1992.

La cei 80 de ani pe care i-ar fi împlinit, admiratorii săi de toate vârstele îi aduc un pios omagiu.

Col. vet. Gh. Opreșcu,
fost jucător la Unirea Tricolor București

CUM SE FAC MILIOANELE FORTÂND CONSTITUȚIA (1)

Constituția României

**„ARTICOLUL 68 -
Incompatibilități. (2)
Calitatea de deputat
sau de senator este
incompatibilă cu
exercitarea oricărei
funcții publice de
autoritate, cu
exceptia celei de
membru al
Guvernului”.**

Era și este aproape imposibil să afli, direct de la sursă, cu ce afaceri se ocupă parlamentarii majoritari în timpul lor liber, pentru că au, slavă Domnului, destul. Dacă întrebai pe unul sau pe altul din Patruater ce afaceri are, se jura cu mâna pe inimă că nici gând de afaceri sau, alții, cu o figură de zei jiiigniți, îți întorceau spatele. De la tribună se băteau și se bat cu pumnii în piept că nu-și vând țărișoara cea frumoasă și bogată, iar când lasă microfonul, oamenii se pun pe treabă. Temeinic, serios, pe termen lung și fără riscuri.

Una din soluțiile „învârtelilor” fără probleme o constituie calitatea de reprezentant al FPS și al FPP-urilor în consiliile de administrație și în adunările generale ale acționarilor din societățile comerciale.

În momentul în care s-a dat „hartă” la ciolanul reprezentărilor, parlamentarii, în primul rând, pur și simplu au dat năvală să nu le scape vreo „bucătică”.

Inițial, în contractul de reprezentare încheiat între FPS și reprezentanții lui, era prevăzut, pe lângă remunerația de 25.000 lei, diurna aferentă și decontarea cheltuielilor de deplasare pentru fiecare ședință, precum și sporuri „de transpirație”.

● pentru fiecare milion de lei care depășește dividendul cuvenit

reprezentatului față de perioada de bază (bilanțul contabil al anului precedent) - o sumă brută de 50.000 lei

● pentru fiecare milion ce recuperează pierderea față de perioada de bază (bilanțul contabil al anului precedent) - o sumă brută de 50.000 lei

● pentru menținerea la nivelul perioadei de bază a dividendului cuvenit reprezentatului (conform bilanțului contabil al anului precedent) - o sumă fixă brută de 50.000 lei

Ca un amănunt picant, articolul 11 prevede că fiecare contract este valabil pe o perioadă de cinci ani! Așadar, pentru murături și porci, aleșii-reprezentanți nu prea primeau mare lucru, dar până cel mai târziu în apropierea cumpărării mielului, se îngropau în sute de milioane.

Probabil speriat de faptul că presa deja începuse să amușineze această „spargere a secolului”, Consiliul de Administrație al FPS, întrunit într-o ședință de urgență pe 26 ianuarie 1995!!!, emite un Act Adițional la Contractul de Reprezentare, prin care încearcă să mai îndrepte câte ceva din nerușinarea literelor b și c ale articolului 9, mai sus arătat. Cu alte cuvinte, „remunerația reprezentantului, prevăzută la pct. 9 lit. b și c, care se va plăti după aprobarea

bilanțului și fixarea dividendului pentru fiecare exercițiu financiar, începând cu exercițiul 1994, nu va depăși de 2,5 ori salariul brut al managerului sau, după caz, al directorului general (s.n.)”.

Cu alte cuvinte, nu vor mai încasa sute de milioane, ci „doar” zeci de milioane, având în vedere că mulți aleși s-au băgat în cel puțin două societăți și că în cazul multor manageri leașa sare binișor de un milion, spre două-trei milioane.

Unii se vaită că nu primesc nimic, în special de la unele Fonduri ale Proprietății Private. Dar cu informațiile economice privind oportunitățile de afaceri, dar cu anumite comisioane neștiute de nimeni din afara „cupolelor”, cum rămâne?!

Și toate acestea în timp ce săracul președinte Iliescu, cuprins de febra lansării propriilor texte, spune celor care n-au altceva mai bun de făcut decât să-și piardă timpul ascultându-l că de vină pentru viața grea a poporului sunt cei care vor să acumuleze peste noapte bogății, călcând în picioare orice normă de legalitate și moralitate! Domnule președinte, dar despre cei de pe listele acestea ce părere aveți?

BEBE SCARLAT ■

Pescuind în ape tulburi

Parlamentari care reprezintă FPS în conducerile societăților comerciale care cică se privatizează (sperăm că mai devreme de paștele cailor!)

În nr. trecut am publicat prima parte a listei reprezentanților FPP IV Muntenia în conducerile (CA și AGA) societăților comerciale ce se vor privatiza și am promis cititorilor surprize. Suntem în măsură să le oferim. Am intrat, între timp, în posesia listelor și de la FPS, și de la celelalte FPP-uri. Pe aceste liste se află și parlamentari. Mulți de tot. O droaie! ÎN CONTRADICȚIE CU ARTICOLUL 68 DIN CONSTITUȚIA ROMÂNIEI! Vom continua cu FPP IV Muntenia, la momentul respectiv - deocamdată, FPS-ul. Deci, parlamentarii. Iată-i:

ALBA
deputat Maier Ioan (PDSR)

ARGES
senator Rizescu Ghe. (PDSR)
senator Simionescu Ctin (PDSR)
deputat Jugravu Marin (PDSR)

deputat Nistor Iulian (PDSR)

BOTOȘANI
senator Mocanu D-tru (PDSR)
senator Moldovan C-tin (PRM)

BRĂILA
senator Broscăteanu Ioan (PDSR)
senator Matetovici Mihai (PDSR)
deputat Petre Petrică (PDSR)

BUZĂU
senator Petrescu Mihai (PDSR)
deputat Albu Alexandru (PDSR)
deputat Mladin Liviu (PDSR)
deputat Petrescu Ovidiu (PDSR)

CĂLĂRAȘI
deputat Naidin Petre (PDSR)
deputat Voicu Vasile (PDSR)

- Cetatea SA
- Peco Alba SA

- Cara SA
- Arpechim SA
- Câmpulung SA
- Conmus SA
- Aro SA
- Arpo SA

- Luceafărul Botoșani
- Condacila - Botoșani

- Peco Brăila SA
- Promex SA
- Glubedex SA
- Vinalcool Brăila SA

- Servagromec SA
- Zahărul SA
- Elars SA
- Carbuz SA
- Peco SA Buzău

- Navol SA Oltenița
- Siderca SA Călărași
- Agroindustrială Mânăstirea SA

COVÂSNA
senator Kozsokar Gabor (UDMR)
senator Magyari Lajos (UDMR)

CONSTANȚA
senator Dumitrașcu-Gheorghe (PDSR)

deputat Dumitrescu Ioan (PDSR)

deputat Liță Mihai (PDSR)

deputat Manguirea Anton-Marin (PDSR)

CLUJ
senator Suian Valer (PUNR)

DÂMBOVIȚA
deputat Popa Daniela (PDSR)
deputat Vrabie Corneliu Dan (PRM)

DOLJ
senator Potcoavă Andrei (PL '93)

deputat Baniță Petre (PDSR)
deputat Grigoraș Neculai (PDSR)

deputat Lungu Marin (PSM)
deputat Vintilă Nicu (PDSR)
deputat Panait Mihail (PDSR)
deputat Șomăcu Simion Silviu (PSM)

- Zoocomp SA
- Bon Ami SA

- Librimaris Constanța
- Oil Terminal Constanța
- Mamaia SA Mamaia
- Vinvico Constanța
- Carmeco Constanța
- Fluvinleg Mangalia
- Comixtur Eforie Nord
- Eforie SA Eforie

- Flacăra SA
- Libertatea SA

- Romcif Fieni
- Valahia Târgoviște

- Craimodex SA
- Elpreco SA
- Agroindustrială Savini SA
- Comintex SA
- Star SA
- Agromec Podari SA
- ITIA SA
- Coremi SA
- Avu Electroputere SA

(va urma)

Ultima oră

PAC-UL

nu ia bac-ul !

Flacăra BIS magazin

Fotografie de ELENA GHERA

Diana Lupescu și Mircea Diaconu nu se gândesc la divorț

□ Deși actoria produce egoism

Dacă nu ar fi fost actori, Diana Lupescu și Mircea Diaconu nu s-ar fi întâlnit niciodată și - evident - nu s-ar fi căsătorit. „Cuplurile de artiști nu rezistă - spune Diana Lupescu - pentru că sunt orgolioși. Profesia te face să fii mai egoist, personalitatea se dezvoltă excesiv și de multe ori uiți de partenerul de viață. Așa se ajunge la divorț! Și la cuplurile de artiști din România există acest egoism, dar la noi, vedetele nefiind

atât de mari, ca în Occident, și banii fiind puțini, încercăm să ne păstrăm cumpătul și rămânem împreună”. Cuplul de artiști Diana Lupescu-Mircea Diaconu are doi copii: Ana, de 13 ani, și Victor, de 3 ani. „Copiii mei nu vreau să se facă actori, pentru că viața de actor e foarte grea. Trebuie să fii dur și fără caracter, ca să supraviețuiești. E un fel de junglă!”

DAN GHEORGHE ■

**Atenție ! Cu 500 de lei
ați plătit și FLACĂRA.
Două reviste în același preț !**

8

JOSE CARRERAS:

„Fac numai ceea ce
îmi poruncește
inima”

**Interviu acordat
revistei vieneze „News”**

Reporter: Cu ce s-a schimbat viața dv. după ce s-a constatat că sunteți bolnav de leucemie?

Carreras: Muncesc mai puțin decât înainte și trăiesc viața mult mai intens.

R: Ce importanță acordați fundației pe care ați înființat-o?

C: Cred că am găsit drumul potrivit pentru a-mi plăti „datoriile” față de societate. Această fundație luptă pentru combaterea leucemiei. Eu, împreună cu colaboratorii mei, ne-am implicat cu mult entuziasm în această activitate.

R: Ați cântat la premiera operei „Fedra” pe 15 decembrie. Rolul va fi preluat de Placido Domingo. Ce vor spune fanii dv.?

C: Este o bucurie să ai prieteni și trebuie să știi că eu și Placido suntem buni prieteni.

R: Și Pavarotti?

C: Ne face multă plăcere să ne întâlnim. El vine la spectacolele mele și eu merg la ale lui, iar după aceea luăm masa împreună, vorbim despre roluri, ne sfătuim. Avem și alte subiecte comune: fotbalul, femeile...

R: Cum vă îngrijii vocea?

C: Vocea este ceva extrem de fragil. Aproape în toate limbile este de genul feminin, de aceea trebuie tratată cu multă afectivitate, ceea ce obligă la o severă autodisciplină. Condiția fizică joacă și ea un rol important, motiv pentru care înot mult și joc tenis atâta cât îmi permite timpul.

R: Ce au însemnat pentru cariera dv. ultimii 20 de ani?

C: Experiența mea s-a îmbogățit în permanență. Cânt astăzi având cu totul altfel de motivații emoționale și raționale. Cântecul meu vine din inima și din sufletul meu.

**Nadja Auermann
ultima descoperire
a creatorului
de modă
Karl Lagerfeld.
Vaporoasa blondă
este pe cale
de a o detrona
pe Claudia Schiffer.
Despre cele patru
intruchipări
contemporane
ale Afroditei,
în paginile 4-5.**

CUTII CU CREIOANE AMĂNĂRI	NIVELAT NESUPUS	PEȘTI DE APĂ DULCE PRIMA DRAGOSTE	ULTIMUL BĂNUȚ A ȘOCA	MAIMUȚĂ... BUZATĂ A ÎNĂLȚA	STROP AMEȚITĂ FLUVIU ÎN VES- TUL EUROPEI	MIRĂ SĂTEAN	PUTERNIC SOLUȚIE DE SPĂLAT
GREUTATE ÎN ADAPTARE FOIȚĂ DE METAL						INSULĂ DE CORALI	
ADEVĂRURI SIMBOL AL ADEVĂRULUI			PERIOADE DE TIMP CAREUL MIC		DESPOTI	ZEUL RĂZBOIULUI NOROI	
		ÎNTELEGERI					

Integramă de Alina ZGUBEA ■

DI prof. univ. dr. Ion Brad afirmă: Cine bea ceai de cătină, învinge boala

■ 20 de ani dedicați studiului acestei plante

Cătina albă (Hippophae rhamnoides) era considerată în fostul CAER drept o „plantă strategică”, iar în Occident este numită „plantă-minune”. Din 5 kilograme de fructe proaspete se obține un kilogram de fructe uscate, din acestea extrăgându-se 80 de mililitri de ulei. În Franța, un flacon de 250 de mililitri costă 50 FF. Printr-un simplu calcul matematic, rezultă că occidentalii ajung să valorifice tona de cătină la prețul de 25.000 de dolari SUA. Românii, binecuvântați de Dumnezeu cu o astfel de comoară, exportă din plin cătina albă la prețul de 1000-1500 de dolari per tonă. Halal afacere, domnilor-foști tovarășii!

DI prof. univ. dr. Ion Brad, renumitul biochimist, este cel care, prin aprofundate studii științifice, desfășurate mai bine de 40 de ani, a pus în valoare această veritabilă plantă-miracol. Ce este cătina și ce soartă are în prezent? Ne răspunde chiar dl prof. Brad:

- Prin anii '70, am efectuat testări în cadrul Institutului pentru Controlul Medicamentelor. S-a constatat că uleiul de cătină, creația mea, nu are efect bactericid in vitro. Însă, in vivo, adică dacă se pune ulei de cătină pe o rană provocată prin arsură, de exemplu, atunci se constată o vindecare rapidă. Concluzia mea cinstită, după experimentări pe cazuri statistice determinate, în escare, furunculoze, stafilococii, unele formațiuni tumorale maligne sau benigne, a fost aceea că uleiul conține unul sau mai mulți factori imuno-inductori. Dar nu numai uleiul ci și partea care este liposolubilă, hidrosolubilă sau insolubilă. Pe traiectul gastro-intestinal respectiva formă este

hidrolizată, se transformă în termeni mai simpli care sunt, ulterior, absorbiți. Recunosc că eu am mai asociat și alte elemente cu rol de potențator, în nici un caz imuno-inductor. Ce înseamnă, de fapt, boala? Orice boală determină dereglări metabolice la multe secvențe intermediare. Secretul multor tratamente de fitoterapie constă în faptul că plantele conțin acele substanțe ce intervin exact în secvențele metabolice derulate de agenții patogeni. Deci, terapia este, de fapt, o biotehnologie, ea efectuând o... reparație. Cătina albă conține 60 de substanțe fiziologic active, cunoscute perfect ca structură.

- **Die profesor, ce boli și ce bolnavi ați tratat?**

- Am obținut rezultate remarcabile în tratarea arsurilor extrem de grave, a rănilor infectate cu agenți patogeni rezistenți la orice fel de antibiotice, în stafilococii rebele, în Zona Zoster, în psoriazis, în peladă, în schizofrenii și chiar în SIDA. Oricine bea ceai de cătină

capătă o rezistență imunitară deosebită. Tratamentele pe care le recomand sunt rodul anilor de experimentări și al cunoștințelor acumulate în domeniul complex al biochimiei. Este drept, din invidie profesională, probabil, medicii se lasă convinși cu mare, mare dificultate sau chiar... deloc. Oricum, cauzistica mea stă la dispoziția mai ales a factorilor de decizie din Ministerul Sănătății. Primele două produse din cătină erau gata în 1955. De 40 de ani vorbesc și nimeni nu mă crede. Ba, mai mult, produsele: **colir, perle gelatinoase și spray**, care se produceau la Biofarm, au dispărut din nomenclatorul respectivei fabrici... Revenind la cazuri, am obținut rezultate bune în diabetul non insulino dependent, în afecțiunile oculare, în stări depresive și anxioase, în tratarea alcoolismului etc. Tuturor le recomand și un anumit regim alimentar ce trebuie respectat întocmai.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

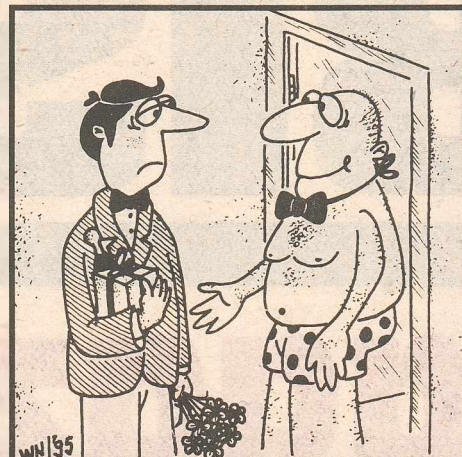

Codul bunelor maniere

Prima calitate a unei bune gazde este cea de fin psiholog. Nu se invită în jurul aceleiași mese persoane care nu se agreează. Nu oricine se potrivește cu oricine. O ambianță plăcută poate fi creată numai de persoane cu niveluri apropiate de vârstă, educație, instrucție, preocupări profesionale, opțiuni politice.

Rolul de a așeza invitații la masă revine gazdei. Este menirea ei de a marca prin bilețele locul fiecărui invitat, sau de a face acest lucru prin viu grai.

Masa elegantă se distinge prin simplitate. Este suficient să dispunem de o față de masă albă, apretată și să realizăm o combinație fericită între vesela de porțelan și paharele de cristal. Sunt de preferat lenjeria albă și porțelanurile uni (eventual decorate cu fine linii auri). Farfuriile se rănduiesc la o distanță de 70 cm una de alta (la dineurile de gală) și la o distanță mult mai mică la întrunirile amicale. Farfuria trebuie să se afle la circa 8 cm de marginea mesei. În

Cum ne întâmpinăm musafirii

să se așeze la un capăt al mesei coșul cu fructe, iar după moda ru-sească, platourile cu dulciuri.

Vinul va fi adus în carafe de cristal. În schimb, apa minerală își va păstra ambalajul original. Băuturile se vor afla la capătul mesei pe o tavă, sau alături pe o servantă.

Rămâne ca meniul să fie la înălțimea acestor preparative.

GRAZZIELA ■

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanei de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice boală poate fi învinsă!

Alimente tratate termic devin hrană pentru viruși

Enzimele, acești **fermenți naturali**, se găsesc numai în hrana vie: legume, fructe, zarzavatur, brânză de vaci, gălbenuș de ou, germele etc. Ele sunt, fără exagerare, viața noastră. Se știe că enzimele se distrug începând de la 38 de grade Celsius, la 54 de grade dispărând complet. Deci, nu fierbeți și nu gătiți hrana vie. Atenție, hrana vie se prepară numai pentru o singură masă, căci enzimele se găsesc numai în alimentele naturale proaspete. Mai mult, acestea se depreciază foarte ușor și devin un pericol pentru sănătate.

În concluzie, omul este o construcție ce se zidește cu fiecare celulă vie și este imposibil să-i meargă bine consumând hrană moartă. Aceasta devine hrană pentru viruși și este și cauza îmbolnăvirilor grave, incurabile. Nici o substanță lipsită de viață nu este antrenată în procesul metabolic. Toate alimentele tratate termic devin săruri minerale, mici cristale insolubile care înfundă capilarele, împiedică hematopoeza, sistând, aproape în totalitate, eliminarea toxinelor. Ele se înfig în pereții țesuturilor și le rănesc la orice schimbare a presiunii atmosferice. Sângele minusculilor hemoragii alimentează dezvoltarea microbilor, virușilor, agenților patogeni. Iată, în sprijinul acestor afirmații, o experiență devenită celebră: un om de știință german s-a hrănit, un an de zile, numai cu crudități. Apoi, a înghițit o eprubetă întreagă de microbi ai holerei aflați în stare hemolitică. Aceștia

Alegeți căile autovindecării

au murit de... inaniție! Boala nu s-a declanșat!

Deci, reveniți la hrana vie! Cei ce încă mai ezită, ar fi bine să citească din Biblie: **Facerea, cap. 1, versetul 29; Deuteronom, cap. 30, versetul 19; Isalia, 1, 19, 65, 66, 17; Psalmi, 27, 13, 116, 0; Daniel, cap. 1, versetele 8, 13; Romanii, cap. 14, versetele 2 și 14; Faptele Apostolilor 11-8. Căutați-le, citiți-le, aplicați-le!**

Iată regimul meu alimentar de fiecare zi!

În urma acestor diete strict naturale, organismul meu a căpătat vigoare, sănătate și un excelent echilibru nervos. Am uitat până și ce este strănutul! Noul mod de viață m-a făcut să-mi schimb, pe neașteptate, prietenii, preocupările, lecturile, să cunosc o deplină concordie cu mine însumi. Iată ce mănânc: **dimineața - rădăcinoase, adică nevăzute de soare: morcovi, păstârnac**, (păstârnacul și cătina reprezintă echivalentul românesc al ginseng-ului), **pătrunjel, țelină, sfeclă roșie**, toate amestecate cu **grâu încolțit, fulgi de ovăz sau țărățe de grâu și pâine neagră integrală (numai miez)**. La prânz consum **legume văzute de soare**, de care se găsesc în sezonul respectiv: **frunze de varză, salată, lobodă, ștevie, spanac, urzică, pătrunjel, mărar, castraveți buburoși, dovleci, ardei gras, rareori roșii** etc. La masa de seară folosesc **fructe**, dar numai din cele indigene, recoltate din perimetrul geografic și magnetic care ne-a structurat ființa, amestecate cu **miere, nuci, alune, migdale, semințe de floarea-soarelui, de dovleac, grâu încolțit,**

Modă

Ce pantaloni îmi vin bine?

„Din păcate, am picioarele ușor arcuite în afară (picioare în O). În această situație ce pantaloni și rochii mă sfătuți să port?” (Olimpia B. - Brașov).

Evitați să purtați pantaloni strâmți și rochii scurte, sau rochii și fuste lungi din material tricotat. Pentru rețușarea defectelor anatomice, vă sfătuim să îmbrăcați pantaloni largi, rochii lungi cu șlituri pe părți. Preferați materialul moale, cum ar fi de pildă vâscoza, jerseyul. Vă recomandăm de asemenea ciorapi de culoare închisă, deoarece cei deschiși vă accentuează curbura picioarelor.

orz, orez, ovăz, porumb, mei, năut înmuiate sau încolțite. Alimentele enumerate conțin toate protidele, lipidele, glucidele de care are nevoie organismul nostru. În completarea tratamentelor naturale, pentru cei cu inimă credincioasă, recomand **ceaiul de isop**, ce se găsește la Plafar și se consumă sub formă de infuzie la rece. Seara, se pune o linguriță de plantă într-o cană; peste ea se adaugă apă rece sau aghiazmă. Dimineața se strecoară și se bea cu înghițituri mici, repetându-se, în gând, cuvintele **Psalmului 50: „Stropește-mă, Doamne, cu isop și mă voi curăți. Spală-mă, și mai alb ca zăpada voi fi!”**

Colesterolul vă pândește din farfurie

Este cunoscut riscul pe care îl prezintă alimentele bogate în colesterol. Depunerea acestuia pe artere provoacă ateroscleroza și, odată cu aceasta, bolile de inimă. Se expun acestui pericol persoanele care consumă în exces alimente de origine animală, lactate cu procent ridicat de grăsimi, ciocolată, paste făinoase, și deopotrivă cele cu viață sedentară. Tabloul alăturat, întocmit de specialiștii germani, reprezintă un ghid prețios în organizarea unei diete alimentare echilibrate. Prin comparație, cititorii noștri vor înțelege și rolul pozitiv sau negativ al unor alimente ce nu au fost trecute în acest tabel.

Procentul de colesterol în diferite alimente (miligrame la suta de grame)

Lapte, 3,5% grăsimi	12	Untură de găscă	100	Plămâni	280
Lapte, 1,5% grăsimi	7	Untură de porc	90	Rinichi	310
laurt din lapte de vacă, 3,5% grăsimi	10	Margarină, 80% grăsimi	142	Limbă	105
Lapte condensat, 7,5% grăsimi	25	Maioneză, 50% grăsimi	52	File de porc	70
Lapte condensat, 10% grăsimi	35	Ulei de măsline	0	Slănină	100
Smântână, 10% grăsimi	34	Ulei de soia	0	Vânat (iepure, căprioară)	110
Frișcă, 30% grăsimi	102	Ulei de floarea soarelui	0	Salam	100
Camembert, 30% grăsimi	70	Hering	60	Aluat cu unt	80
Brânză de vaci, 40% grăsimi	37	Păstrăv	70	Tăiței cu ou	140
Brânză de vaci, 20% grăsimi	14	Caviar	300		
Gâlbenuș de ou	1400	Găină	55		
		File de berbec	65		
		File de vacă	70		
		Inimă	110		
		Creier	1940		
		Ficat	245		

Cât de stabilă este dragostea dumneavoastră?

TEST nr. 1

1994 a fost un an prost în orice problemă privind dragostea. Numărul divorțurilor a bătut orice record, ca de exemplu în Germania unde fiecare a treia familie s-a destrămat. Un institut american a elaborat un test ca un sistem de avertizare pentru cei doi parteneri dintr-un cuplu, ca ei să poată descoperi din timp dacă dragostea lor se află pe o pantă descendentă.

Există în legătura dumneavoastră suficientă dragoste și respect ?

Răspundeți la fiecare din întrebările următoare cu DA sau NU, indiferent că sunteți pe deplin de acord sau numai parțial cu problema în discuție. Dacă partenerul dv. nu vrea să facă testul, sau pur și simplu nu este acasă, răspundeți dv. pentru el.	EA		EL	
	DA	NU	DA	NU
1. Partenerul meu îmi solicită părerea întotdeauna.				
2. Sentimentele mele sunt importante pentru partenerul meu.				
3. Nu am sentimentul că sunt ignorat.				
4. Ne înțelegem unul pe celălalt.				
5. Ne ascultăm reciproc.				
6. Respectăm părerile celuilalt.				
7. Suntem afectuoși unul cu celălalt.				
8. Consider că partenerul meu se simte bine lângă mine.				
9. Ceea ce spun eu are importanță pentru el.				
10. La luarea hotărârilor am un cuvânt de spus.				
11. În căsătoria/relația noastră există multă dragoste.				
12. Suntem realmente interesați unul de celălalt.				
13. Petrec cu multă plăcere timpul alături de el.				
14. Suntem foarte buni prieteni.				
15. Chiar și în perioadele grele simțim la fel.				
16. Partenerul meu ține cont de punctul meu de vedere.				
17. Partenerul meu consideră că am un corp atractiv.				
18. Partenerul meu este sensibil față de mine.				
19. Am sentimentul că fac parte din viața partenerului meu.				
20. Partenerul meu mă admiră.				

Dacă ați răspuns cu DA la mai puțin de 7 întrebări, aceasta înseamnă că nu vă simțiți suficient de iubiți și respectați. Trebuie să fiți mai activ și mai creativi pentru a vă menține legătura.

HOROSCOP

28 februarie-6 martie 1995

CAPRICORN

Aționați cu ambiție și veți reuși în viața sentimentală. La serviciu nu vor fi probleme, dar bugetul va avea de suferit. Sănătatea este bună.

VĂRSĂTOR

Fericire, bani, sănătate, dragoste sunt cuvintele ce vă definesc în această săptămână.

PEȘTI

O perioadă destul de grea din punct de vedere financiar va lua sfârșit. Vă sfătuiesc să aveți mai mult curaj în abordarea problemelor de serviciu. Pe plan sentimental, toate vor merge din plin, și nici sănătatea nu vă va face probleme.

BERBEC

Dacă veți ști să puneți punctul pe „i” la începutul săptămânii, afacerile vor merge din plin, iar buzunarele se vor umple de bani. La serviciu totul va fi minunat. Probleme cu sănătatea. În dragoste, nimic nu pătează fericirea.

TAUR

Starea sănătății proastă, probleme la serviciu, dar, ținând seama că dragostea și banii vă ajută, o să treceți cu bine peste acestea.

GEMENI

Starea materială nu prea vă va ajuta, dar la serviciu, acasă și în viața sentimentală nu vor fi probleme.

RAC

Săptămâna aceasta se anunță ploți torențiale pe plan afectiv. Nu disperați însă, nu vor dura o veșnicie. Starea sănătății este mulțumitoare, iar în familie totul e bine când se termină cu bine.

LEU

Nu luați hotărâri pripite. Vă vor costa. În viața sentimentală vor apărea noi tentații, dar fără rezultat. Bugetul nu va suferi modificări, iar în familie totul este calm.

FECIOARA

La serviciu totul este normal, ca și în viața de familie. Nu vă veți bucura de prea mulți bani. Nici de sănătate.

BALANȚA

Viața sentimentală este minunată. La serviciu totul merge bine, iar bugetul va avea o creștere bruscă. Sănătatea, la cote normale.

SCORPION

Necazuri la serviciu, necazuri acasă, dar liniște în viața sentimentală. Bugetul nu vă va mai face probleme.

SĂGETĂTOR

Persoana iubită vă va face o surpriză foarte plăcută și nu vor fi probleme nici la serviciu, nici acasă. Bugetul va fi în scădere.

„Pe aripile vântului” - alte versiuni -

□ De la noul roman la noul film

Dacă ar exista aievea printre noi, Scarlett O'Hara, eroina din **Pe aripile vântului**, n-ar putea fi decât mulțumită de strategiile publicitare desfășurate în jurul ei. Lansarea cărții scrise drept continuare a romanului Margaretei Mitchell, ca și preparativele ecranizării, în primul rând alegerea unor interpreți ai miticilor Scarlett și Rhett, capabili să suporte cât de cât comparația cu - la rândul lor - legendarii Vivien Leigh și Clark Gable, au fost mediatizate neobosit. Acum, după ce posturile de televiziune din SUA și câteva țări vest-europene au difuzat filmul, presa și-a rostit sentința. Despre starleta britanică Joanne Whalley-Kilmer, aleasă dintre 2.000 de candidate, „Newsweek” scrie: „Are într-adevăr aceeași talie de viespe ca Vivien Leigh, dar nu și temperamentul. O copie palidă”. Iar Timothy Dalton, un ex-James Bond care nu arată deloc mai rău decât Clark Gable, ba poate dimpotrivă, e judecat de „Times” după cum urmează: „Îl joacă pe Rhett Butler cam ca J.R.Ewing, dacă s-ar hotărî brusc să facă artă”.

Cu toate acestea, există și publicații dispuse să-i dea cuvântul în apărare lui Timothy Dalton, și ce are el de spus nu e chiar banal: „Știu că pare o minciună, totuși, după ce am citit scenariul, am fost ferm hotărât să refuz această ofertă a secolului. Mă temeam îngrozitor de eșec. A fi nevoit să intri în concurență cu mitul Gable înseamnă o competiție în care nu poți decât să pierzi - așa am gândit la început. Pe urmă am văzut și revăzut la nesfârșit **Pe aripile vântului**, obsedat de ideea să descopăr secretul lui Clark Gable. Și dintr-o dată mi-am dat seama că el nu se juca pe sine, ci se străduia să-l încarneze cât mai credibil pe Rhett Butler. Această observație m-a ajutat să-mi înving frica: la urma urmei, nu e

vorba de o înzestrare specială, ci, ca în cazul oricărui actor bun, de o viziune proprie asupra personajului. Cred că Rhett al meu e altfel, cu mult mai insolent decât cel de acum 55 de ani. Clark Gable l-a jucat pur și simplu strălucit. Nădăjduiesc că și eu”.

Oricum, „Scarlett” a doborât toate recordurile în materie de deviz. Mobilizând 200 de interpreți - plătiți regește - și peste 200 de figuranți pentru 175 de zile de filmare în 53 de decoruri, în concluzie cheltuind un buget de 400 milioane dolari, se poate numi cel mai costisitor telefilm realizat vreodată. (A.R.)

Venus în patru variante

Gazela neagră

Exact cum arată o bucată de ciocolată pe care s-a turnat lapte, așa arată și trupul lui BEVERLY PEELE, atunci când pe pielea ei închisă la culoare curge vopsea argintie. Fiecare poză este un imn adus corpului ei. Această tânără de 19 ani din Chicago este deja o serioasă rivală pentru strălucitoarele mașine de culoare.

Strengărita

reducătoare

Face parte din categoria fetelor care pot paraliza circulația pe autostrăzi.

BRIDGET HALL, la numai 16 ani ai ei, apare pe postere umerișe făcând reclamă pentru un concern suedez care produce lenjerie de damă.

Atunci când e cunoscut în întreaga lume trebuie să încerci să faci un nou loc, făcând un lucru pe care nu ai făcut-o foarte bine înainte. CAMPBELL, ceea ce a determinat-o să scoată un O (Baby Woman) și un roman. Despre ce credeți că scrie această englezoaică de 27 de ani? Despre lumea modei bineînțeles!

Div

45 la sută dintre britanici sunt impotenți

În Marea Britanie a fost lansat un vast program de studiere a consecințelor condițiilor sociale, economice și medicale asupra impotenței bărbaților, care afectează cam 45 la sută din populația masculină. Specialiștii spun că în rândul populației ar exista o anumită apatie în legătură cu fenomenul ED (erectil dysfunction) cunoscut abia de 10 ani. Studiul respectiv va fi întocmit în urma unei cercetări de un an și jumătate, urmând să ofere soluții pentru înlăturarea cauzelor acestui fenomen.

Impotența, au ținut să precizeze specialiștii, nu se referă numai la cazurile clinice, dar și la cele în care se manifestă cu un anumit grad de frecvență. (SN)

IUBIREA SECRETĂ A LUI JOHN MAJOR

Imaginea de bărbat așezat și cu o moralitate desăvârșită pe care o are John Major a fost ușor retușată de dezvăluirile făcute de o femeie care a declarat că în tinerețe a fost iubita actualului premier britanic. Presa insulară scria cu ironie că Major ar fi lipsit de sex-appeal, iar zvonurile care au circulat cândva că ar fi avut o amantă ar fi nereale. Numai că de data aceasta cea care a făcut publică vechea legătură cu Major este o femeie în vârstă de 65 de ani care are doi copii. Jane Kierans a spus că s-a îndrăgostit de Johnny în 1965, pe când ea era o tânără profesoară, iar el avea 22 de ani. Deși între ei este o diferență de vârstă de 13 ani (în favoarea femeii), Jane afirmă că el a fost „iubirea vieții” sale. După acest episod se pare că premierului i-au mai crescut acțiunile în rândul sexului slab. (SN)

ȘI

Două
din 1
atins d
a intele

temporane

Căpsorul blond

NADJA AUERMANN din Berlin a intrat în 1994 direct în Olimpul modei cu părul ei blond platinat, dar ai ales datorită picioarelor, spre care se spune că sunt cele mai lungi din lume. Este a doua favorită a lui Karl Lagerfeld, după Claudia Schiffer, și câștigă 15.000 de dolari pe zi.

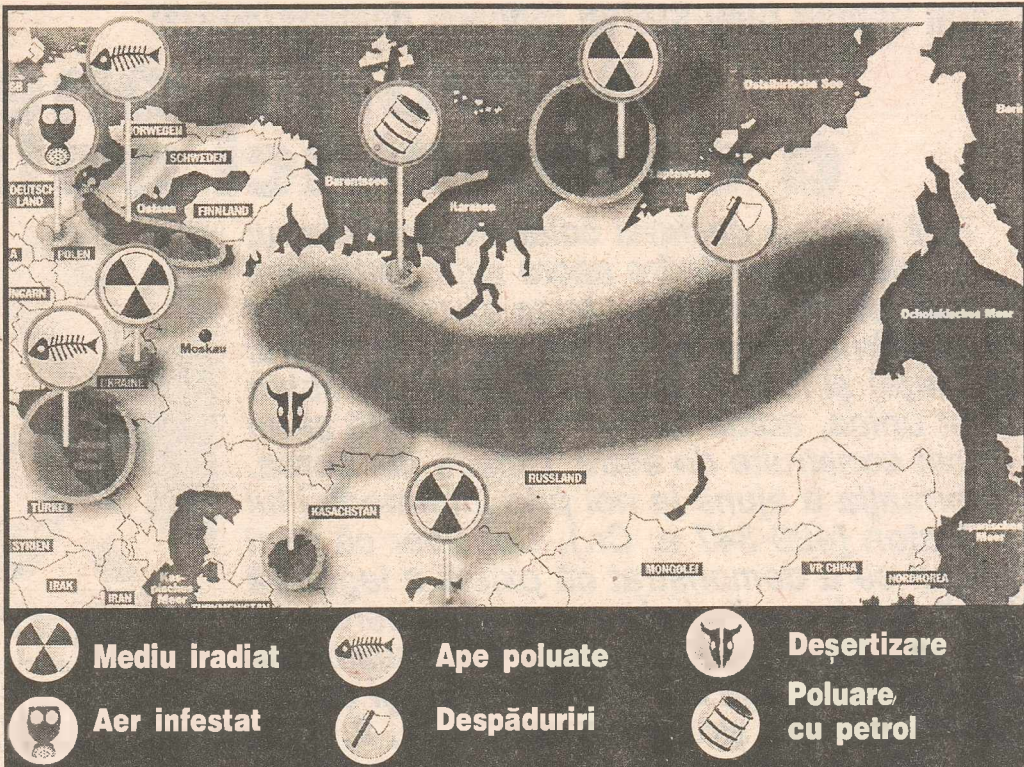
a harnică

**În spațiul
fostei URSS,
oamenii
respiră sulf,
mănâncă plumb
și beau
cocteiluri din
otrăvuri**

În secția de anatomie a clinicii universitare din Alma-Ata există o adevărată galerie a groazei: sute de nou-născuți conservați în recipiente de sticlă pline cu spirit. Fețele lor sunt schimonosite, corpurile schilodite, unora li s-a scos creierul. Două etaje mai sus este secția de leucemie unde un număr mare de copii abia născuți așteaptă să moară.

Populația Kazahstanului este victima unei adevărate crime împotriva mediului înconjurător. Opt milioane tone deșeuri puternic radioactive au fost depozitate în zonă.

Dintr-o conductă defectă s-au scurs de curând lângă orașul Kulva, în apropiere de Cercul Polar, 300 000 tone petrol pe o distanță de 100 km. Autoritățile ruse locale nu întreprind nimic pentru stoparea catastrofei care se înscrie, din păcate, într-un lung șir de astfel de cazuri.

Cine murdărește, plătește

Administrația americană impune industriei baremuri de noxe, ce vor scădea de la un an la altul, astfel încât în 2010 dioxidul de sulf degajat în atmosferă pe întreg teritoriul Statelor Unite va reprezenta mai puțin de 50 la sută din cantitatea măsurată în 1980. În lupta împotriva ploilor acide, autoritățile răspunzătoare cu protecția mediului au inventat o nouă armă: certificatele de noxe. Ele prevăd cota de poluare permisă de stat pentru fiecare unitate industrială - în prima etapă, pentru 110 centrale termice pe bază de cărbune. Cei ce nu-și vor epuiza certificatul pot realiza profit, vânzând diferența - direct sau prin intermediul bursei - colegilor aflați în dificultate, care vor depăși plafonul admis. Pe această cale, prin acțiunea spontană a mecanismelor economice ale pieței libere, întreprinderile vor fi indirect amendate pentru impurificarea mediului și convinge să se reorienteze total spre tehnologii nepoluante.

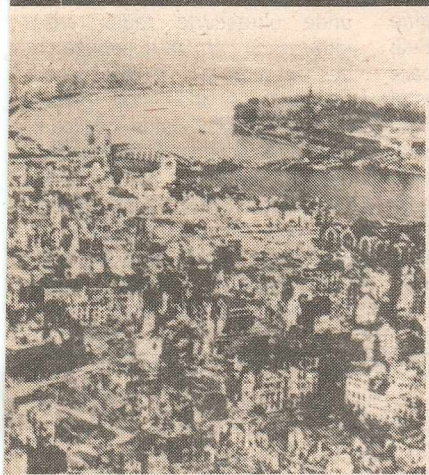

Bumerangul l-au inventat polonezii?

O echipă de arheologi din Londra a declarat că o bucată din ceea ce se consideră a fi un strămoș al bumerangului a fost descoperită în Polonia. Este vorba de o piesă sub formă de seceră, lucrată în fildeș și veche cam de 20.000 de ani. Specialiștii au făcut o „replică” din plastic a acestui obiect, dovedindu-se că putea fi o armă foarte periculoasă, care era lansată precum bumerangul. După cum se știe, bumerangul a fost descoperit de europeni la băștinașii din Australia, această armă având proprietatea de a se întoarce la locul de unde a fost aruncată. (SN)

șul apei de colonia

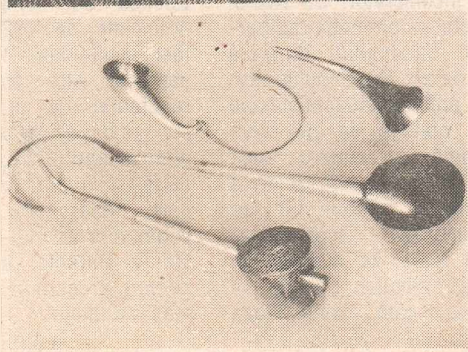
istoria sa nedreaptă

ni ale orașului Köln: după devastatorul bombardament în prezent. „Nici un alt oraș german n-a fost atât de lovit, cu toate că aici a fost cea mai puternică rezistență împotriva nazismului” - a declarat Konrad Adenauer.

De la cornetele acustice folosite de Beethoven, la modernele audioproteze

Fotografia de jos vă prezintă câteva din instrumentele acustice folosite în zadar de titanul muzicii simfonice. Cea laltă imagine vă prezintă cea mai modernă audioproteză cu trei canale INSITA Top (concertul Siemens).

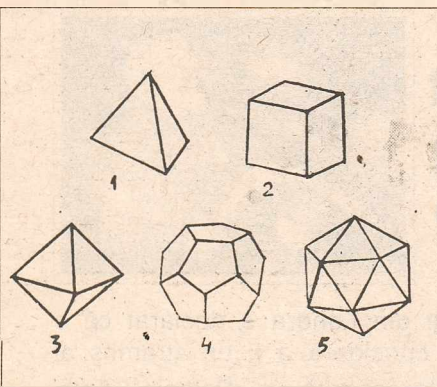
Aparatul, puțin vizibil, poate fi reglat cu o simplă apăsare pe un buton, pentru patru programe de ascultare, eliminând zgomotul de fond.

Savantul român Dinu-Ștefan Moraru demonstrează:

Armonia energetică a celor cinci poliedre sacre

Ită ce ne-a declarat colaboratorul nostru:
„Cele cinci poliedre sacre sunt: tetraedrul (piramida echilaterală cu baza triunghi), cubul sau hexaedrul, octaedrul (opt fețe), dodecaedrul (12 fețe) și icosaedrul (20 de fețe). Acestea sunt unice, adică altele nu mai există și au fost construite de către Timeus din Lorca. Informația a ajuns la noi prin intermediul lui Platon (429-347 a. Cr.). Consider că sunt primul ce a demonstrat că există o legătură aritmetică între poliedrele sacre și numerele lui Fibonacci. Numerele ce rezultă prin însumarea numărului de fețe cu cel de vârfuri și cel de muchii formează șirul Fibonacci: 1, 1, 2, 3, 5, 8, ... O altă clasă de poliedre regulate, șapte la număr, poliedrele trunchiate au fost descoperite de către Arhimede (287 - 217 a. Cr.). Știri despre acestea au ajuns la noi prin intermediul lucrărilor lui Heron (sec. al II-lea e.n.) și ale lui Papus (sec. al IV-lea e.n.). Detalierea proprietăților lor geometrice și modul de a le construi sunt date în cărțile 13... 15 din „Elementele lui Euclid”. Afirm că și la poliedrele trunchiate se repetă proprietățile numerice Fibonacci”.

— Care este importanța poliedrelor regulate în natură?

— Vedeți, din aceste poliedre sacre natura a crescut cristalele minerale prin dezvoltarea autoreproductibilă ca în regnul vegetal și animal, pornind de la un centru de cristalizare. Formula cristalizării este: numărul de fețe însumat cu numărul de vârfuri este egal cu numărul de muchii plus doi. Johannes Kepler a evidențiat analogia dintre sistemul nostru planetar și sistemul poliedrelor sacre. Eu aș putea să demonstrez matematic, dar spațiul publicitar nu ne permite, că problema invarianților este veche de pe vremea lui Platon. Să mă explic: întâi, geometria se definește (conform marelui matematician german Felix Klein: 1849-1925) ca studiul invarianților unui grup de transformări. Cei cinci invarianți euclidenți, adică cele cinci poliedre sacre reprezintă, prin dodecaedru, zorile geometriei neeuclidiene. Că afirmația nu este o vorbă goală o demonstrează descoperirile arheologice ale matematicianului Ferdinand Lindeman (descoperitorul numărului „pi”): dode-

caedre din bronz și din piatră aparținând respectiv civilizațiilor celtică și etruscă (sec. al VI-lea a. Cr.). Deci, cu ajutorul geometriei neeuclidiene, eu pot demonstra matematic energetismul poliedrelor sacre, energetism pe care, deocamdată, l-am descoperit practic.

— Cum ați demonstrat energetismul acestor obiecte geometrice?

— Ca și fizicianul francez Léon Foucault (1819 - 1868) ce a pus în evidență mișcarea de rotație a Pământului, cu ajutorul unui pendul cu cristal de cuarț. A fost evident faptul că mișcarea pendulului se produce în sensul acelor de ceasornic pentru poliedrele cu număr impar de fețe și invers pentru cele cu număr par. Conul, oul și sfera rotesc pendulul în sens invers acelor de ceasornic.

În numărul viitor vom reveni asupra acestei importante descoperiri cu detalii, explicații, aplicații practice.

- va urma -

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

„Cernobăle” submarine

Baliza ce marchează locul de scufundare a submarinului și câteva obiecte recuperate de pe el.

La 7 aprilie 1989, un incendiu devastator s-a produs pe un submarin nuclear rus aflat în Marea Nordului, în apropiere de Insula Urșilor. După cinci ore de luptă cu focul și pentru a se menține nava submersibilă pe linia de plutire, din cei 69 membri ai echipajului pieriseră 42. Unul dintre aceștia a fost găsit în apele înghețate cu o borsetă legată de mână, ce conținea documente secrete ale navei. Submarinul se află în prezent scufundat la 1685 de metri. Se pare că din el au început să se semnalizeze scurgeri radioactive de „Cesiūm 137” și plutoniu în mediul înconjurător. De reținut este faptul că perioada radioactivă a plutoniului durează 24.360 de ani. După multe eforturi, din adâncuri au fost scoase diverse obiecte de pe nava naufragiată cu ajutorul unor submarine de buzunar, pentru a se constata gradul lor de radioactivitate. Deocamdată această stare se menține în jurul submarinului, dar nu se știe pentru câtă vreme. Baza

militară Kosilakovo, din apropiere de Murmansk, cuprinde o uzină de reparații, mari docuri și magazine. Aici erau revizuite și puse la punct submarinele nucleare sovietice. De aici „deșeurile morții”, sub formă lichidă, au fost scufundate în câteva zone din Marea Barents, iar cele solide, după ce au fost închise în containere metalice au luat și ele drumul adâncurilor, de unde uneori revin la suprafață. Azi se crede că în mările arctice se află în jur de 15.000 de containere cu deșeuri radioactive. În Marea Kara, ce separă insula Novaia Zemlea de continent, la o adâncime de 1620 metri, au fost scufundate 13 reactoare atomice. Alte 40 asemenea reactoare, ce urmează a fi scoase din uz de pe submarine până în anul 2000, constituie o nouă și gravă problemă. Se pare, însă, că „Cernobălii” submarine se mai găsesc și în Marea Barents, acoperite de ghețuri, precum și în multe alte mări ale lumii.

Stilou fotocopier

Un stilou fotocopier, în greutate de 143 de grame, numit CP-8, a fost realizat de firma Casio. Dispunând de un cap de citire electronic, el înregistrează în memoria sa textele peste care a fost trecut. Răsturnat apoi pe o coală albă el fixează pe hârtie caracterele și graficele înregistrate, printr-un sistem de scriere cu cerneală. Înălțimea maximă a cifrelor și literelor ce urmează a fi înregistrate nu trebuie să depășească 8 milimetri, iar lungimea textului să nu fie mai mare de 20 de metri. Aparatul nu copiază decât în linii drepte și nu dă rezultate dacă originalul nu este suficient de clar sau este întunecat. Stiloul funcționează cu pile electrice ce pot fi încărcate.

Telefon cu baliză

„Publipost”, viitorul telefon utilizat în orașe, va avea dimensiunea unui pachet de țigări ce poate fi purtat în buzunar ori poșetă și folosit pe stradă. Cabinele telefonice, arhicunoscute azi, vor dispărea, în locul lor apărând balize, prin intermediul cărora se vor putea efectua simultan cinci convorbiri telefonice. Bătăia unei balize este de 50 de metri. Odată tonul obținut în aparatul telefonic de buzunar, numărul se formează pe clape, el apărând pe un ecran cu cristale lichide. Pentru a se obține legătura, trebuie format mai întâi un număr de cont, din care urmează să se suporte costul convorbirii, apoi un număr de cod personal și la urmă cel al abonatului chemat. Centrala automată, care primește aceste cifre, caută în memoria calculatorului contul și codul. Dacă acestea sunt identificate, legătura se face imediat. Convorbirile vor

putea fi făcute și din autoturism, cu condiția ca acesta să se afle în apropierea unei balize. Se mai studiază realizarea unui telefon care să funcționeze, tot prin intermediul balizelor, dar care să folosească în loc de unde ultracurte radio, raze infraroșii și care să acționeze cu ajutorul unei cărți magnetice cu memorie. La acest nou telefon numit „TICFIR” (telefon individual compact funcționând cu infraroșii) convorbirea se achită prin cumpărarea unei cărți magnetice, aparatul funcționând până la epuizarea sumelor înregistrate în memorie, după care urmează a se procura o nouă carte.

Navă-camion

Pentru ușurarea transportului de mărfuri de pe o navă, aflată în largul mării, la uzinele beneficiare, situate în interiorul țării, în Olanda a fost construit un camion pe șenile amfibie, numit „Road Float”. Bineînțeles că el poate fi utilizat și la transporturi în sens invers, în vederea încărcării vaselor. Mărfurile sunt descărcate ori încărcate cu ajutorul macaralei vasului. Nava-camion, ce poate transporta până la 30 de tone, are o viteză de 15 kilometri pe oră când se află pe mare și de 30 de kilometri pe uscat, putând urca pante de până la 17 grade.

Grupaj realizat de AUREL DIANU ■

OZN-urile apar în viziunile clarvăzătorilor

În legătură cu fragmentul de la Donețk (Ucraina), obiect de origine extraterestră, cele mai surprinzătoare rezultate ale cercetărilor au fost obținute prin metoda psihometriei, care au avut loc, tot în anul 1990, în orașele Kiev, Minsk și Surgut.

Cunoscuți extrasenzori, senzitivi și clarvăzători, în stare de tranșă hipnotică au răspuns hipnotizatorilor la următoarea temă: intrarea în contact cu fragmentul OZN-ului, „descoperirea” și descrierea obiectului unde s-a produs accidentul, desenarea obiectului și indicarea locului de unde provine fragmentul etc.

Prima surpriză: din 100 de subiecți - 87% au văzut și desenat un OZN identic și au indicat locul de proveniență al fragmen-

tului, iar 72% au descris cu precizie locul accidentului, remarcând indicii caracteristici: „poiana pădurii”, „panta” și „bazinul de apă” despre care, bineînțeles, participanții la experiment (inclusiv hipnotizatorul) nu au știut nimic.

Iar acum - atenție! O „figură” a făcut-o cunoscuta clarvăzătoare din Belorusia, d-na Anna Aniskevici, care până în momentul experimentului nu s-a interesat de problema obiectelor zburătoare neidentificate. Pe parcursul unei ședințe, fiind în tranșă d-na Aniskevici a prezentat un tablou cu totul senzațional!

Remarcăm că cele spuse de d-na Aniskevici au fost înregistrate și apoi publicate, în premieră la Kiev, în iulie 1993:

„Prima senzație - un spațiu întunecos și nesfârșit pe fondul căruia începe să se contureze un obiect. La început, l-am văzut neclar, imaginea acestuia era lipsită de claritate, dar apoi l-am văzut foarte clar, era strălucitor și se deplasa în spațiu în salturi, se deplasa extrem de rapid dintr-un loc în altul. Partea superioară avea o proeminență.

În partea inferioară erau luminatoarele (nu-mi amintesc numărul acestora).

Obiectul a rămas suspendat deasupra solului, din luminatoarele au fost trimise raze, care au iluminat o mică parte a terenului. Solul era lipsit de vegetație. Apoi obiectul s-a deplasat spre o suprafață de apă. Era un ocean (conștiința „mi-a suflat”: Pacific). Am văzut cerul albastru, suprafața oceanului și valurile.

Desenele făcute de d-na Anna Aniskevici în timpul ședinței psihometrice ce s-a desfășurat la Minsk, în anul 1990 cu tema fragmentului OZN-ului de la Donețk.

Obiectul s-a înclinat spre suprafața apei sub un unghi de 45-60 grade și... a dispărut sub apă, apoi l-am văzut desfășurându-se, în spirală, cu mare viteză, într-o mină. Deplasarea a încetat, am văzut obiectul staționând pe o platformă. Dar erau câteva, de forme diferite.

Încă pe durata deplasării obiectului deasupra Pământului am văzut oameni în interiorul acestuia. Parcă aș fi intrat în obiect. În interior, de jur împrejur se găseau fel de fel de aparate și ecrane, toate obiectele aveau culoarea oțelului.

Erau doi oameni -un bărbat și o femeie - înalți, blonzi, părul le cădea pe umeri, aveau fețe plăcute, luminoase. Erau îmbrăcați în costume pe corp, de culoare argin-

tie. Aveau capul descoperit”.

Aceasta a fost deci „viziunea” d-nei Anna Aniskevici.

Vom încerca să comparăm cele povestite cu datele adunate de comisia competente care își desfășoară activitatea în SUA și Rusia, date referitoare la obiectele zburătoare neidentificate.

În primul rând atrage atenția deplasarea în salturi a obiectului în spațiu. Multe rapoarte conțin dovezi având o solidă documentare, care atestă deplasarea în salturi, „pulsatorie” a OZN-urilor. Uneori au fost făcute fotografii și filme, dar altele

obiectul este văzut, dar pe peliculă nu apare nimic!

Cât privește desenele d-nei Aniskevici, acestea sunt, am spune, reprezentări „clasice” ale acestor vizitatori din neștiut.

Un alt aspect interesant - descrierea scufundării OZN-urilor în ocean. Este o temă careia în revista noastră i-a fost dedicat un serial, începând cu numărul 50, din decembrie 1994. Putem adăuga că în literatura ufologică găsim o multitudine de aspecte legate de această temă. Cronicile și jurnalele de bord din evul mediu conțin descrierea unor curioase „cercuri de foc” și „roți de foc”, care însoțeau corăbiile departe de maluri.

Și dacă ÎNCĂ nu a fost descoperită, în oceane sau mări, măcar-una din bazele acestor stranii obiecte, să nu uităm că în multe cazuri semnalate obiecte hidrosferice ies din apă, în clipe numărate se transformă în obiecte atmosferice, după care în cosmice. Evident, există și trasee inverse!

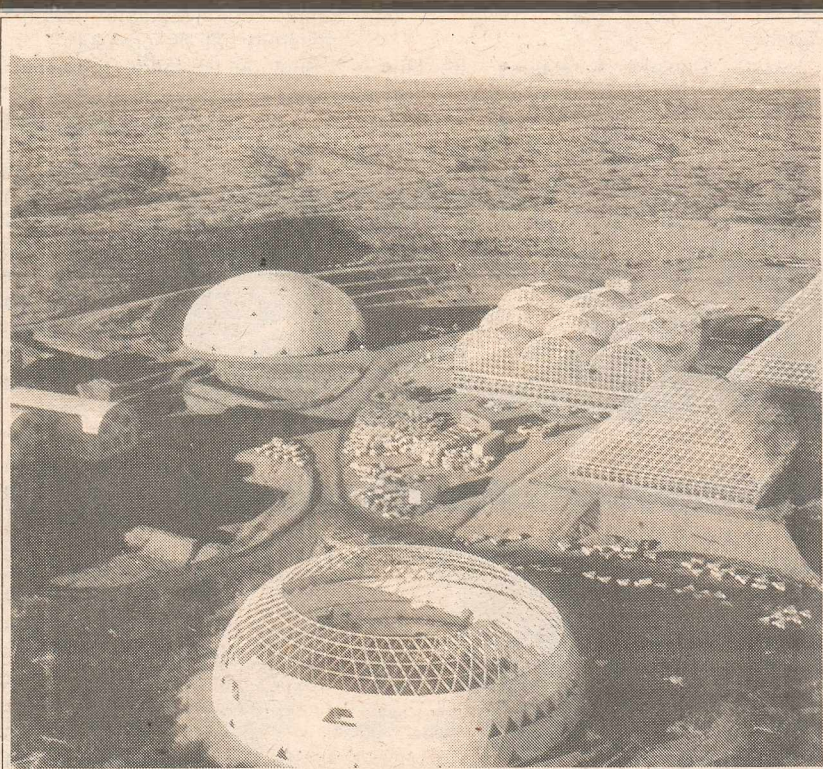
Încheiem aici amintind cele spuse de un specialist în materie - Jacques Vallée: „Poate că Ei au fost întotdeauna aici. Pe Pământ. Alături de noi”.

ALECU MARCIUC ■

Vom locui pe planeta Marte?

Cucerirea planetei Marte prevede mai multe etape. Pentru lansarea elementelor de bază, respectiv „apartamente” prefabricate, va fi folosit un „garaj” conținând două vehicule și o navetă. Aceasta din urmă, utilizând uzee, va servi pentru deplasări dus-întors, între orbita marțiană și planeta roșie. La început, aceste materiale vor fi plasate pe orbita terestră de unde se vor lansa în spațiu. Mai întâi va pleca combustibilul, apoi, la un interval de 2-3 ani și nava propriu-zisă conținând locuințele. Într-o altă etapă își vor începe „călătoria” de pe orbita terestră spre Marte diferite materiale necesare coloniei. Drumul va dura aproximativ nouă luni. La fiecare plecare, pentru părăsirea orbitei terestre va fi necesară o mică „împingere”. În rest, energia deplasării în spațiu va fi furnizată de legile mecanicii celeste. În apropierea planetei, fiecare navă va folosi o metodă proprie de frânare și instalare pe orbita marțiană. În fine, module pilotabile vor plasa pe solul planetei roșii echipe umane. De fapt, echipamentul bazei locuibile va fi depozitat pe Marte cu aproximativ doi ani înainte de sosirea astronautilor. Prima echipă, prevăzută în proiect, va fi compusă din trei bărbați și trei femei și vor petrece doi ani pe planetă înainte de a se înapoia pe Pământ, după o călătorie de nouă luni. În continuare, fiecare echipă va fi înlocuită la fiecare doi ani. Nava, ce va transporta pe astronauti, va fi protejată contra razelor cosmice de un scut format din 22 de tone de apă, plasat între pereții exteriori și interiori. Pentru a se înlătura lipsa de gravitație, care pe o durată mai lungă ar avea o influență nefastă asupra organismului uman, vehiculul se va roti, ceea ce va crea, în interiorul navei, o gravitație artificială egală cu aceea pe care echipajul o va găsi pe Marte, cam o treime din cea existentă la suprafața Pământului. Ajunși

pe Marte, unde presiunea atmosferică este de 6 milibari față de 1000 milibari pe Terra, „colonii” vor analiza solul, subsolul și atmosfera, care se pare că este formată din 95 la sută bioxid de carbon, restul fiind azot, argon și resturi de oxigen, ultimul provenind din stâncile ce acoperă planeta. Se vor mai studia razele ce bombardează suprafața marțiană și temperatura, care ziua se crede că atinge 22 de grade Celsius, iar noaptea minus 143 grade. Astronauții vor mai căuta eventuale fosile, care să dovedească existența vieții într-un trecut îndepărtat. După un număr de ani stația permanentă va fi ocupată de câteva zeci de colonii. În vederea efectuării acestei fantastice călătorii, oamenii de știință de la NASA au construit pe Pământ o locuință experimentală pe care au numit-o „Biosfera-2”. Plasată în deșertul Nevada, această construcție este formată dintr-un laborator și clădiri speciale pentru „colonisti”. Totul este din beton și sticlă. De jur împrejur se află un teren agricol de 2200 metri pătrați, o pădure tropicală, în miniatură, o savană și un minideșert cu o suprafață de 1.500 metri pătrați. Nici oceanul nu a fost uitat. Totul este acoperit cu cupole, pentru a se evita orice contact cu atmosfera terestră. Astfel, NASA a reușit să realizeze un microcosmos complet unde se pot verifica posibilitățile de supraviețuire a omului în spațiul extraterestru pe timp îndelungat. La 23 septembrie 1991 a început experimentul numit „Biosfera-2” prin închiderea ermetică a ușilor laboratorului, dincolo de

Așa vor arăta, probabil, locuințele coloniștilor pământeni pe planeta roșie. Până atunci, aici au loc experiențele din Arizona, cunoscute sub denumirea „Biosfera-2”

care s-au aflat patru bărbați și patru femei, toți voluntari. După doi ani de izolare completă cei 8 oameni au revenit pe „Terra”. În timpul izolării, cele necesare traiului au fost obținute numai din interiorul „Biosferei-2”, legătura cu exteriorul fiind menținută numai prin radio. După doi ani s-a constatat că echipa a obținut cu 80 la sută mai multe alimente decât le era necesar fără a se folosi îngrășămintele. Pentru reîmprospătarea aerului și apei au fost folosite filtre speciale, ambele elemente vitale vieții fiind reciclate în procent de sută la sută. Cobaii din Arizona au folosit o dietă naturistă, care a făcut să se reducă mult concentrația de colesterol în sânge. În anul 1993, alți opt „cobai” au intrat în „Biosfera-2”, urmând să iasă la finele anului 1995 în vederea obținerii de noi date, care să asigure, în condiții bune, atât călătoria dus-întors până la Marte, cât și colonizarea ei.

AUREL DIANU ■

EAST 17

„Nici o fată nu ne rezistă!”

În întreaga Europă, EAST 17 au luat cu asalt clasamentele cu *Steam*, primul extras pe single din albumul lor cu același titlu, apărut anul trecut. Cât despre al doilea extras, „Stay Another Day”, lansat în preajma sărbătorilor de iarnă și funcționând ca un cântec de Crăciun, deși versurile nu se referă decât poate la o iarnă sufletească. Unsprezece săptămâni de number one în European Top Twenty și ar fi această performanță greu de atins. Au reușit ei, și merită atenție, cei patru din Walthamstow: Brian, Tony, Terry și John.

BRIAN: Astă-vară, un fotograf m-a surprins împreună cu prietena mea Daniella în timpul vacanței noastre la St. Lucia. L-am reperat urgent pe englez. N-a încetat să ne fotografieze pe plajă, fără jenă. Într-o seară ne-a urmărit până la localul în care obișnuim să mergem. Am profitat de ocazie și l-am luat pe sus. Am strigat: „Spune-mi, la ce revistă lucrezi? Prietenii mei au vrut să te bată, dar eu am reușit să-i calmez.” Și eu și Daniella suntem celebri (ea este actriță în serialul englez „East Enders”) și acest lucru face viața ușor dificilă. Când oamenii văd două celebrități împreună își spun că n-o să dureze. Înțeleg oarecum această reacție, dar asta nu ni se va întâmpla nouă. Pentru că între noi nu există noțiunea de celebritate. Suntem îndrăgostiți la fel ca mulți alții și dragostea noastră e de mare puritate.

Trăiesc cu Daniella de puțin timp. Într-o zi erau câteva fete în fața locuinței noastre, care urlau: „Oh, Brian, ștregarule, ieși puțin afară, vrem să te vedem!”

Vezi, Daniella a răspuns: „Pe cine

îndrăzniți să numiți ștregar? Dispăreți!” Eu însumi n-am ezitat să-mi pun la punct fanii. Puțin respect, nu?

Sunt un partener foarte agreabil. Gătesc mult pentru Daniella. Ieri am cumpărat hrană și șampanie. Când a venit acasă a fost surprinsă că am aranjat masa și mi-a spus că nu-i e foame. Am mâncat în doi timpi și trei mișcări totul singur. Apoi am strâns, am spălat vasele. Sunt aproape perfect!

JOHN: Fiecare din noi are la dispoziție 600 dolari pe săptămână. Eu îmi cheltuesc banii investind în casă și în lucruri uzuale. Și nici nu-mi ia mult timp să-i termin, între țigări și hrana pentru câine, totul e atât de scump... Am de asemenea o motoretă XR21 și, de fiecare dată când are pană, mă costă o avere s-o repar.

Prietena mea e top-model. Însă nu e geloasă pe admiratoarele EAST 17, pentru că toate sunt foarte tinere. Nici o fată nu ne rezistă! Mai degrabă eu sunt gelos pe ea când o văd pozând cu alți tipi în ținute sexy. Dar n-am ce face, asta-i meseria ei. Înainte ieșeam în fiecare seară în vreun local, dar acum m-am cumințit!

TONY: Posed un simț al umorului destul de sofisticat. Numai prietenii și familia îmi înțeleg glumele. În orice caz, pot afirma despre toți cei care se află în anturajul EAST 17 că sunt în pragul demenței. Eu mă analizez de aceea foarte des pentru a verifica dacă sunt capabil să-mi explic faptele și gesturile.

Sunt nebun după Mariah Carey. Visez să-i compun o piesă. Ar fi în stare să cânte dumnezeiește orice partitură. Indiferent cât de proastă!

Sunt un tip foarte romantic. De exem-

plu mi-am chemat prietena, Tracy, în Germania și a venit cu avionul. Am făcut o plimbare împreună cu vaporul și apoi am luat masa. A fost un moment foarte plăcut. Am vizitat și Parisul și am urcat până în vârful turnului Eiffel.

Nu mă consider un adevărat cap de familie. Dacă aș avea un serviciu cu ore fixe, dacă aș veni acasă zilnic, ar fi cu totul altceva. Dar cu meseria mea și cu timpul meu foarte ocupat... Sunt în același timp conștient că am o familie. Ador să-mi observ fetița, Atlanta, crescând. La un an și jumătate, e așa de dulce că-ți vine s-o mănânci. Știu că într-o zi îmi va frânge inima.

Când eram la Paris cu Tracy am fost fotografiați împreună cu fiica noastră și aceste poze au fost publicate. Mi s-a părut scandalos ca fetița mea să fie expusă ochilor tuturor curioșilor! Sunt atâția oameni nebuni, periculoși, pe lume încât mă simt dator să fac totul pentru a o proteja. Dacă cineva i-ar face rău,

m-aș răzbuna fără milă. Aceste fotografii m-au contrariat și urăsc revista care le-a publicat!

TERRY: Presa engleză m-a descris fiind cel mai urât tip al momentului. Vrea să însemne asemenea gen de curs de însușiri negative? Al doilea același clasament se afla Michael Jackson și el cel puțin își poate permite orice femeie din lume. Și apoi, chiar a stând lucrurile, eu am deja o „zeiță” viața mea. Și ea mă găsește fără cu-

e cel mai important lucru. Am avut probleme cu drogurile, am băut alcool de la o vârstă fragedă și am comis chiar câteva acte de vandalisme. Sunt eu, oare un exemplu rău pentru tineri?

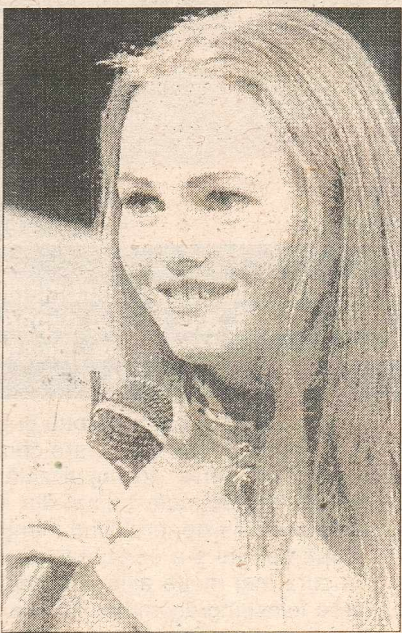
Probabil că da, pentru că avem număr mare de fani foarte tineri ai căror părinți n-ar agreea deloc ideea ca ei să frecventeze un tip ca mine! Dar asta face parte din viața mea privată. De fapt, cred că am crescut prea repede!

■ VANESSA PARADIS a fost acuzată de deținere de droguri! Recent, pe când cântărea actriță-manechin călătorea prin Canada, un pachetel de cannabis a căzut din pașaportul ei drept în mâinile autorităților din Montreal.

Ironia soartei, căci frumoasa franțuzoaică intenționa să meargă la Miami pentru promovarea noului ei rol de consumatoare de droguri în filmul „Elisa”. A fost însă nevoită să se întoarcă în Paris, cu interdicția de a vizita SUA și cu ordin de a se întoarce în Canada pentru proces pe 13 martie.

■ MICHAEL STIPE, frontman la REM, regretă că nu a ripostat la zvonurile care susțineau că el ar fi fost bolnav de SIDA. El afirmă: „N-am răspuns acestor zvonuri pentru că dacă aș fi spus: asta e doctorul meu, acestea sunt certificatele mele și sunt negative la testul HIV, mi s-ar fi părut că e ca și cum aș spune că a fi

HIV pozitiv, sau a avea SIDA e ceva de care să-ți fie rușine, și nu asta cred. Am gândit proteste că dacă oamenii ar fi rămas cu această dilemă - Michael Stipe are sau nu are SIDA - i-ar fi putut vedea pe cei HIV pozitivi într-o lumină diferită”.

■ CARLOS SANTANA a ajuns la o hotărâre cu membrii fostului său grup în privința utilizării muzicii lor în reclame pentru bere.

Neal Schon și Greg Rolie au vrut să permită piesei Black Magic Woman, a grupului Santana, să apară într-o reclamă la televiziunea americană, dar renumitul chitarist a fost împotriva ideii. Într-o declarație ce anunța reglementarea, Santana a afirmat: „Sunt convins pe deplin că nici o muzică la crearea căreia mi-am adus contribuția nu trebuie să fie folosită pentru a promova ceva la care eu nu pot subscrie, cum ar fi băuturile alcoolice.”

■ O secretară englezoaică a dat în judecată grupul reggae UB 40 reclamând faptul că ea a scris versurile unuia dintre cele mai mari hit-uri ale grupului.

DEBORAH BANKS, 38 de ani, pretinde a fi compus Don't Break My Heart pentru a-l ajuta pe scriitorul Javiah Khan, fost prieten și ex-membru UB 40. Lui Khan i s-au plătit 15.000 \$ pentru piesă, piesă care a ajuns pe locul 3 în clasamentul britanic în 1985, și e inclusă în albumele grupului. Dar poeta amatoare din Birmingham se plânge că nu a primit nimic. Dacă acțiunea ei va avea deznodământul pe care îl așteaptă, va primi probabil drepturi retro masive.

■ Membrii grupului BLUR au fost declarați „top british artists of the year” la Brit Awards, festivitate ce a avut loc la Alexandra Palace din Londra. În afară de această apreciere, ca cel mai bun grup britanic, BLUR au mai câștigat 3 premii: pentru cel mai bun album: Parklife; cel mai bun single: Parklife; cel mai bun video: din nou Parklife. 4 premii pentru cei 4 din Colchester, Essex.

Un ambițios brazilian înființează la Constanța o școală de samba

Alberto Rodriguez este un cantautor și dansator brazilian, foarte ambițios, care și-a pus în gând să... facă să renască rădăcinile latinătății noastre. Zona sa de... atac: tineretul. Iată ce ne-a declarat, într-o fermecătoare limbă română, artistul:

„În anul 1992, am absolvit Facultatea de mecanică navală din Galați. Ai mei au considerat că am nevoie de o meserie serioasă și s-au decis pentru cea de inginer. Dorințele mele se îndreptau, însă, în cu totul altă direcție. În Brazilia, am absolvit Colegiul de Arte. De când

mă știu am iubit muzica și dansul, spre disperarea părinților mei. Trăind atâția ani în România, am realizat un lucru: românii sunt cam... pesimiști. Dovada? Neîncrederea în propriile puteri, rădăcini, și aruncarea cu arme și bagaje în zona de influență anglo-saxonă. Am revenit, aici, cu convingerea fermă că tineretul român are nevoie, adică i s-ar potrivi mai bine sufletului său ritmurile de samba. Pe speze proprii, am înființat, la Constanța, o școală de samba ce funcționează cu mare succes. Am realizat și un videoclip „Aquele lista”, difuzat pe posturile TVR și Antena 1, precum și prin TV-cablu din Constanța. Vă asigur că singura mea „pilă” este valoarea. Nu am și nici nu caut sponsori. Eu sunt regizor și compozitor, interpret și manager, propriul impresar al trupei mele: **Mașina de samba**. Alături de mine dansează **Rod** și **Beti**, două mulatre focose și talentate foc. Dorința mea este să-i fac pe tineri să guste savoarea înflăcăratelor nopți braziliene și promit să-i învăț să danseze dansuri sud-americane în perechi.

BRÎNDUȘA NICOLAE

Pagină realizată de DOINA ENE